

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

13089

~~13089~~ II C. g. 1. R.

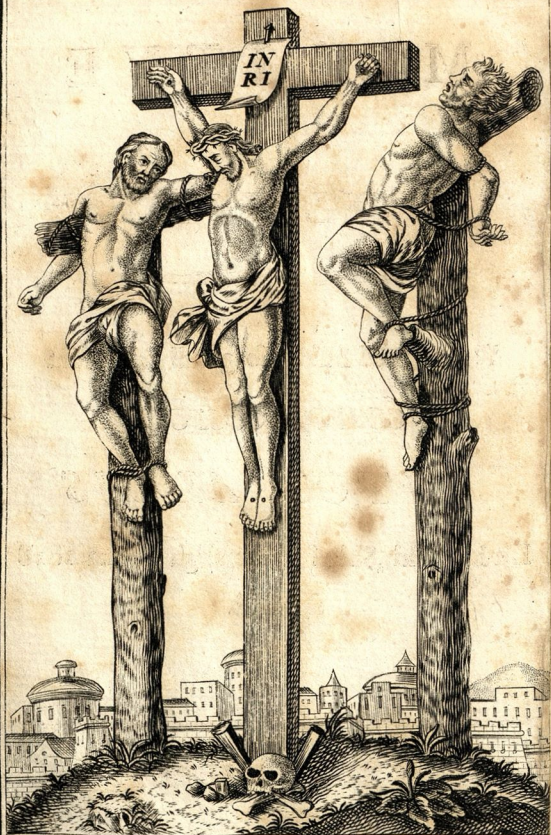
13089.

IN - 30003221

13089

Handwritten text at the bottom, likely a title or description, written in a script that appears to be Devanagari. The text is mirrored and difficult to decipher due to fading and bleed-through.

Lubacz. sc. M. Charl.

*Tako umerje
 spokorjeni, Nedolshni, hudobni.*

M O L I T V E

S A

B O L N I K E

V^o natif téh bukev so gnadljivi Firšt

GOSPOD GOSPOD

ANTON ALOJS

Ljubljanski Škof 14. maliga travna 1828
dovolili,

J. Ziegler

V^o LJUBLANI

Natifnila Franzishka Retzer

1 8 2 8,

Ofkerbi svojo hišo, sakaj ti bošh umerl
in ne bošh shivel. V' fredi svojih dni poj-
dem k' vratam groba, meni ni dano,
vezh lét doshiveti. Moj zhaš je minil,
moje shivljenje je kakor od tkavza odre-
sano; komaj sim sazhel, me je odresal;
od jutra do vézhera me bošh konzhal.
Premislil bom prizho tebe vse svoje léta
v' britkošti svoje dushe, Isa. 38.

Je kdo is med vas bolan; naj pošlje
po zerkvene maslnike. Oni naj molijo
nad njim — In verna molitev bo bolnika
osdravila, in Gospod bo dal, de mu bo
boljšhi, in zhe je v' grehih, mu bodo
odpušheni. Jak. 5. 14 - 15.

P r e d g o v o r.

Nimamo ga praviga stanovanja na tem svetu, ampak le prihodniga ishemo. Tukaj smo, kakor mémo gredozhi popotniki, gremo v' svoje pravo domvanje v' vezhnost, kamor nam smert vrata odpira. Smert je shtrafenga sa greh; ker smo pa vsi gréshili, tudi vsi umreti moremo. Sa vsaziga zhloveka je huda in grenka sadnja ura, kader je treba svet sapustiti; iti v' vezhnost, in stopiti pred pravizhniga sodnika, Jesusa Kristusa; dajati rajtengo od svojiga hishvanja na semlji. Kader se smert blisha, vsak kristjan potrebuje in sheli duhovniga troshta in pomozhi, ker takrat je ves posveten trosht prasen. Ravno v' tih bukvizah se najdejo nauki, opominovanja, in bolnikom potrebne molitve, ktere gotovo vsaziga kristjana v' bolesni potroshtajo, ga k' poterpeshljivosti nagnejo in v' ljubesni do Jesusa Kristusa vnamejo, zhe jih andohtljivo moli, ali moliti poslusha. Potrebne so tedaj te bukvize duhovnim pastirjem

in drugim ljudem, sato ker do sda j ni-
smo nobenih kranjskih bukviz imeli, is
kterih bi se bile mogle moliti bolnikam
perpravne molitve, in jim upanje v' ne-
skonzhno usmiljenje boshje dajati. Dobro
in prav bi bilo, de bi té bukvize per
vsaki hifhi bile, kjerkoli kdo brati sna;
duhovni pastir velikrat bolnika savoljo
dalje in drusih opravil ne more po go-
stim obiskati, takrat mu kdo drugi lah-
ko kaj bere, ali moli, ga potroshta in do-
bro delo stori, ker mu, kakor usmiljeni
Samaritan, vino in olje v' dushne rane
vliva. Kdor se ljudém usmiljeniga skashe,
bo tudi per Bogu usmiljenje dosegel.

Janes Zieglér

Duhoven v' Ljublanski

jetnisthizi.

I. D e l.

Kratki nauki sa bolnike.

Vsaferi zhlovek je dolshan tudi v' bolesni sa dusho in sa truplo fkerbeti. Ref je, de narperva in narvezhi fkerb bolnika mora biti, de dusho ofkerbi, ker dusha je vezhna, ona je neumerjozha; vender je vsaki bolnik dolshan tudi sa truplo fkerbeti, to je, de si persadeva bolesen odgnati, sdravje nasaj dobiti, ali saj kolikor dolgo je mogozhe, shivljenje perhraniti.

I.

Kako naj sa truplo bolnik fkerbi.

Perva dolshnost vsakteriga kristjana, kader nevarno sboli, je, kar truplo sadeva, de poshle po pametniga, umniga sdravnika, kateri je sa to uzhen, de samore bolniku pomagati in ga osdraviti. —

Ni prav, in pregresfno je, zhe kristjan v' hudi nevarni bolesni nikjer pomozhi iskat i nozhe, in fhe, zhe mu jo drugi ponujajo, sa - njo ne mara. —

Bog nam je shivljenje dal, in dolshni smo ga tako dolgo ohraniti, dokler je boshja volja, de moremo na fveti biti. — Kdor fi pa fvoje shivljenje sam perkrajfha, je fvoj lasten ubijavez. Jesus je pa rekel, de ubijavzi ne pojdejo v' nebesfko kraljestvo. Shivljenje fi pa vsak tisti bolnik perkrajfha, kateri v' nevarni hudi bolesni nozhe ne sdravnika ne sdravil. Taki je tedaj fvoj lasten ubijavez. —

Veliko je bolnikov, kateri nozhejo po-

flati po sdravnika sgolj sato, ker se boje kaj plazhati.

Kdor is lakomnosti rajshi hudo bole-sen terpi. in tudi rajshi umerje, kakor de bi sdravniku kaj dal, taki je sam svoj sovrashnik.

Nekteri bolnik pravi: Zhe mi je Bog sdravje namenil, mi ga bo she dal, zhe mi je pa smert namenil, bom umerl, naj pride sdravnik, kteri si bodi. — Vse sdravila mi ne bodo nizh pomagale, sato ga raji nozhem!

O d g o v o r. Slo pregresfno je to, in možno se sameri Bogu taki bolnik, kteri tako govori in tako stori.

Ref je, de Bog je vsakimu odlozhil, koliko zhasa bo na svetu shivel. Isfhteti so dnevi nashiga shivlenja, in zhlovek si ga ne more ne ure perdaljshati. Ali ker je nam skrito to shtevilo, smo dolshni svojiga shivlenja vedno skerbno varovati, in v' bolesni pomozhi iskati, de si sami shivlenja ne perkrajshamo. Sato je Bog tudi toliko sdravil stvaril, toliko seljsh, toliko možno dishezhiga zvetja, in veliko drusih rezhi, de bi si s' nji-mi pomagali, in sguhljeno sdravje spet

nasaj dobili. Tudi Bog sam to sapoveduje v' s. pismu. Sirah. 38. 1 — 4 „Spofhtuj sdravnika savoljo potrebe, kér Gospod (Bog) ga je stvaril, in sdravilo pride od Narvikfhiga. — Bog je sdravila is semlje stvaril, in moder jih ne bo sanizheval,„

Kader pa zhlovek v' nevarni bolesni poklizhe umniga in modriga sdravnika, ga je bolnik dolshan bogati, in vse tako storiti, kokor mu sdravnik ukashe. —

Sdravila mora ob tistih zhasih jemati, kakor je sapovedano. Posebno se mora varovati, kaj taziga piti ali jesti, kar sdravnik terdo prepoveduje, kér sfer tudi narboljsi sdravila nizh ne pomagajo.

Ravno tako pregresfno je, zhe bolnik sdravnika poklizati predolgo zhasa odklada, tako de takrat, kader pride, je she samejeno, in se ne da vezh pomagati, kér bi se bilo ob pravim zhasu lahko pomagalo. — Taki je sam kriv svoje presgodne smerti, in s' mirno vestjo ne more umreti,

K' boljsfhanju in k' sdravju tudi veliko perpomore, zhe je kristjan v' bolesni poterpeshljiv, in mirniga, pokojniga serza.

Kdorkolj je v' bolesni nepoterpeshljiv, nevoljen, navtisnen in zhmern, de se sa vsako rezh togoti in jesi; takimu je bolesen s'he enkrat teshavnejshi, in veliko teshej se osdravi, kakor bolesen poterposhljiviga, kateri se v' boshjo voljo vda, in je per vsih teshavah svoje bolesni mirniga pokojniga serza.

Zhe pa bolnik, ako se mu bersh ne postreshe, kakor sheli, memra — smerja, — in se ferdi. — Je nevoljen sato, ko je bolan, k'ér druge sdrave vidi. — Nobena rezh mu ni prav. — Vsaka rezh ga vtisne. — Zhes svojo bolesen se toshi, — godernja. — Vsakimu perpoveduje, koliko mora terpeti, in meni, de noben zhlovek toliko ne terpi, kakor on.

Takimu tudi nar boljshi in nar mozhnejshi sdravila ne bodo teknile, kar nam uzheni in skufheni sdravniki povedo.

De bo pa bolnik imel mirno serze v' svoji bolesni, mu bo k' tému veliko perpomoglo, zhe svoje rezhi poravna, to je, zhe ima premoshenje, de testament naredi, dokler je s'he per mozhi, in per pravim umu. To je tudi dolshnost vsaziga kristjana, kateri ima kaj premoshenja.

Po zefarski postavi morajo per testametu, zhe je sapisan ali pa s' besedo isrozhen, de velja, vselej tri prizhe biti.

Kako shalofno je, kader kaki premo-shen umerje, kateri v' svoji bolesni, svojih rezhi nizh raslozhiti, nizh narozhiti, nizh isrozhiti ni hotel, kér je imel te neumne misli, kakorshne imajo she sdaj nekteri kristjani, de zhe bo testament naredil, potem mora umreti! — Taki sapusti svojim verbam vse smedeno, tako de se po tem med seboj prepirajo, toshujejo in pravdajo. — Namesti de bi sa ranziga molili, ga preklinjajo in mu hudo pervoshijo. — In ko bodo she sdavnaj njegove kosti v' zherni semlji sgnile, ga bodo tisti, ktéri so bili s' njegovo sanikernostjo ali nerodnostjo poshkodvani, preklinjali, mu hudo voshili, in ga she mertviga opravljali.

Bolnik v' hudi bolesni ne sme imeti preveliziga strahu pred smertjo. — Veliko pomaga bolniku mirno in pokojno serze v' narhujshi bolesni ohraniti, ako se on popolnoma Bogu srozhi, in se prevezh ne boji, zhe tudi vidi se sinerti blishati.

Zhe se pa bolnik prevezh smerti boji, se ves trése in na vsih udih trepeta; kader ga kaka bolesen popade, je v' vednim strahu, de bi ne umerl, mu she sama strah bolesen poviksha, in velikrat stori, de nobeno sdravilo ne sda in nizh ne pomaga.

Prevelik strah pred smertjo velikokrat presgodno smert perpelje.

Ref je, de umreti se vsak boji, ampak vender prevelik strah pred smertjo se ne spodobi pravimu kristjanu, kér s' tém pokashe, de on Boga ne ljubi, kér se toliko boji iti k' nebeshkimu Ozhetu!

Kristjan naj se le greha boji, in naj se trese pred njim, drugiga se mu nizh ni treba bati. — On, dobrotljivi nebeshki Ozhe, vedno nad nam zhuje. Bolnik naj stori vse, kar je v' njegovi mozhi, spet sdravje sadobiti in bolesen odgnati, zhe je boshja volja, de bo she osdravil.

De mu pa vest ne bo ozhitala, kakor de bi bil kaj samudil, in sam shivljenje si perkrajshal, naj se ves Bogu srozhi, — vse naj voljno terpi, in nizh se mu ne bo tréba bati. — Na boshje usmiljenje in

na Jesuovo neskonzhno saflushenje naj se terdno sanese in sginil bo strah. —

Neverniki, ajdje, kateri prihodniga shivljenja ne verjejo, se trefejo, in pred smertjo trepetajo. — Pravim kristjanam pa smert je vrata v' vezhno shivljenje. — Smert nas refhi is doline solsa, konzha vse nadloge in britkosti, in nas perpelja v' frezhno vezhnost. Smert nam bo shalost v' veselje spremnila, ker nas bo dobrotljivi nebeski Ozhe k' sebi vsel, kader bo njegova sveta volja.

II.

Kako naj bolnik sa dusho fkerbi.

Kolikor imenitnifhi in shlahtnejfhi je dusha od telefa, toliko vezhi fkerb mora imeti kristjan sa dusho, kakor sa truplo.

Kaj pomaga zhloveku, ako bi zeli svet dobil, svojo dusho pa navekomej pogubil. —

Nar vezhi dolshnost pa vfakteriga kristjana v' bolesni je, de fkerbi sa dusho kader se konz shivljenja blisha.

Ker vsak bolnik sheli osdraviti od telesne bolesni, koliko vezh mora skerbeti in sheleti od dushne bolesni osdraviti. Ne lé telo ampak tudi dusha bolnikova je bolna, zhe je v' grehih. —

Velikrat tudi dushna bolesen, k' telesni bolesni perpomore. —

Sato je vsak bolnik dolshan kmalo v' sazhetku svoje bolesni poslati po duhovniga sdravnika, po mashnika, ker le on samore dusho osdraviti, greshnika s' Bogam spraviti, in v' Jesufovim imenu mu mir in odpushtenje grehov dati.

Ta frezhna sprava greshnika s' Bogam naredi per bolniku pokoj v' serzu in mir v' vesti, kar veliko tudi k' telesnimu sdravju perpomore.

Grosno nevarno je v' bolesni odlashtati, ali pa zelo bati se spovednika poklizati, ker bolesen se sna kmalo tako oberiniti, de bolnik nizh vezh ne more skerbeti sa svojo dusho, de si bi rad skerbel. — Sheli spovednika — se sheli spovedati — sheli svete sakramente prejeti. — Sheli vse nerodnosti popraviti.

Ali vse to mu je nemogozhe, zhe mu bolesen besedo sapre — ali pa zhe mu

glavo smesha. — Zhe bolnik tako omedli, de se nizh ne savé, in se nizh vezh ne sbrihta. Ali zhe na naglim take teshave in britkosti zhes-nj pridejo, de mu vezh ne odleshe, in tako bres vse perprave umerje, kar se vezhkrat sgodi. —

Kdor v' bolesni odlashta s' Bogam se spraviti, in s' svojo vestjo rajtengo storiti, je v' nevarnosti, de jo bo slabo storil, ali pa jo zelo ne bo mogel storiti, kér mu sna huda bolesen um in pamet smeshati.

Zhe se pa tudi to ne sgodi, je bolnik vender vedno v' nevarnosti, zhe spoved odlashta, de jo bo slabo storil, kér kolikor bolesen hujshi perhaja, toliko bolj glava oflabi, in je popolnoma neperpravna spolniti, kar je k' dobri in zhisti spovdi treba.

Kako bo zhlovek v' bolesni she takrat dobro spoved storil, ker je od holezhin in te hav, in od strahu pred vezhnostjo ves smoten in rastresen? kar se she v' sdravih mirnih dnevih grosno teshko prav opravi.

Sato naj se bolnik varje pred tako nevarnostjo, in naj ob pravim zhasu po spovednika poshlee.

Koliko jih umerje bres svetih sakramentov, bres spovedi, bres svete sadnje popotnize sgolj is sanikernosti, ali pa is neumniga strahu, kakor nekteri mislijo: Zhe je kdo v' bolesni s' svetimi sakramenti previden, de po tim mora umreti. — Gorje pa tudi tistim, kteri so krivi, de bolnik bres vse perprave, bres svetih sakramentov umerje.

Nekteri odlashajo v' bolesni s' svetimi sakramenti se previditi, kér pravijo: Saj ni she tako hudo — je she zhas, — bolesen ni nevarna, — she ni sa smert. —

In tako dolgo odlashajo, de jim ni mogozhe vezh sa vezhnost kaj storiti, kér na enkrat jim je mozhi smankalo!

Bolnik naj ne misli, de mu bo spovednik, zhe pride, strah v' hisho pernesel; ampak naj misli, de spovednik je tisti duhovni prijatelj, kteri mu bo she strah pred smertjo odvsel, ga bo potroshtal, in ga sa pot v' vezhnost perpravil. Zhe tedaj bolesen ni ravno tako slo nevarna, bolnik naj poklizhe spovednika, dokler je

per pravim umu, in ima zhišto glavo, de bo samogel vredno spoved storiti, sveto popotnizo prav perpravljen prejeti, in se tako prav sa vezhnost perpraviti.

Nar boljshi je sa kristjana v' bolesni, zhe mu je mogozhe, de dobi svojiga navadniga spovednika, kateri she posna njegove okoljshine, navade, in nagnjenja. Zhe pa bolniku ni mogozhe svojiga navadniga spovednika dobiti, naj prosi Boga posebno sa gnado, debi se samogel, kolikor je mogozhe, zhišto spovedati, vredno svete sakramente prejeti, in prav se sa vezhnost perpraviti. Prosi naj tudi Boga, de bi spovednika rasvetlil, kateri bi ga prav poduzhil, ga potroshtal, mu vse povedal, kar je zhloveku potrébno vediti, kader se na pot v' vezhnost perpravlja. —

Bolnik, potém ko je s' svetimi sakramenti previden, naj se terdno sanese in naj saupa na neskonzhno milost boshjo. Naj stori, kolikor mu je mogozhe; kar manka, Jesufovo saflushenje namesti. —

III.

Skerb bolnika storjene krivize popraviti.

De bi bolnik, kolikor je mogozhe, strah pred smertjo odgnal, in frezhno sadnjo uro upati samogel, naj si persadeva, kar je narvezh mogozhe, in dokler je she zhaf, de storjene shkode in krivize poravna in popravi, zhe mu vest ozhita, de je kdaj koga poshkodoval, ali komu kako krivizo storil. —

Nasfa prava kerfhanfska katoljska vera nas uzhi: De Bog sovrashi vso krivizo, torej je zhlovek boshji sovrashnik, dokler je krivizhen; zhe pa v' krivizah umerje, ne more svelizhan biti, ker Bog greha ne odpuisti, dokler ni shkoda popravljena, kriviza poravnana, in krivizhno blago povernjeno.

Bolnik naj si dobro premisli, de gorje mu bo, zhe se na to sanasfa, de bodo drugi sa njim povrazhevali.

Smert je gotova. Naj ima zhlovek premoshenja malo ali veliko, vse bo mogel sapustiti. Prasni pridemo na svet, prasni gremo spet is sveta.

Verbi bodo premoshenje pobrali, na ranziga bodo tako posabili, kakor de bi ga nikoli ne bilo, in vezh se ne bodo na-nj spomnili! — Kdo bo hotel sa ranzim popravljati in povrazhevati, zhe sam ni hotel, dokler je she zhas in perloshnost imel, je dobro vedel, de je v' krivizah sapopaden, in je tudi imel kaj poverniti.

O kako se bo ksal taki navekomej, kteri je v' krivizah umerl, preden jih je popravil, ko bi jih bil lahko, ker je savorlo zhasniga premoshenja vezhno shivlenje sgubil. Ali popraviti nikdar vezh mogozhe ne bo.

Sato je vfakterimu bolniku potrebno svoje shivlenje dobro premisliti, posebno, ako je:

1.) Svojimu blishnimu kdaj kaj dolshan ostal, in mu ni hotel verniti, tako dolgo, de se je posabilo. Misli naj, de per Bogu ni nizh posabljenja.

2.) Ako je kdaj svojiga blishniga po-

fhkodvat per njivah, per vertih, per travnikih, ali per vinogradih? ako bi bil morebiti fkrivaj mejnike prestavljal? —

3.) Ako je kdaj kaj taziga perdershal, kar je bilo per njem fhranjeno in mu na sveste roke srozheno; ali zhe ni najdeniga blaga nasaj dal, defi je dobro vedel, zhigavo je?

4.) Ako je per kupzhijah in per baratih, krivizhno, premajhno mero ali vago imel? Ako je ukradeno blago kupoval? Ali pa tatovam hranil in njih tatvine sakrival?

5.) Ako bi bil kedaj poslam ali drugim delavzam saflushek perkratil, ali pa jim flabe oblazhila dajal, kér ta greh samoshtvanje v' nebefa vpije? —

6.) Ako je per desetinah, davkih ali per drusih dolshnostih goljfal, in je mislil, de she to greh ni, sato se morebiti tudi nikolj spovedal ni?

7.) Ako se je s' kom po krivizi toshval, ali pa she pravdal, in druge krive prizhe najemal.? — Ako bi bil po krivim persegel, in s' svojim krivim prizhevanjem blishniga v' fkhodo perpravil? — Dolshan je poverniti.

8.) Ako je vidil in dobro vedel, da se blishnimu shkoda godi, vender je molzhal, in ni hotel povedati, kér bi bil lahko s' malo besedami svojiga blishniga pred shkodo obvaroval: pa je rekel: Kaj je meni mar?

9.) Ako je komu k' smerti perpomogel, ali s' bojem, ali s' tepesham, ali pa s' svetvanjem? Ko bi mu bil nevarne shkodljive rezhi piti ali jesti svetoval?

10.) Ko bi bil kdo savoljo njegove sanikernosti na udih tako poskkodvan, da si ne more potrebniga shivesha sasflushiti?

11.) Bolna mati naj pomisli, ako niso otrozi savoljo njene nemarnosti in lenobe pre sgodej umreti mogli? —

12.) Bolan ozhe naj pomisli: zhe ni s' svojo sapravljivoftjo svojih otrok posveti pognal? ali pa s' svojo terdobo in preveliko ojtrostjo jim sam na krive pota pomagal? — Naj pomisli, ako ni s' svojim nerodnim, gerdim in pohujshljivim shivlenjem sam kriv zhasne in vezhne nesfrezhe svojih otrok? —

13.) Bolnik naj pomisli, ako je koga pohujshal, ali s' gerdimi besedami, ali

pa s' pohujšljivim deli? — Naj tudi pomisli; ako bi bil kdaj od vere, od svetih, boshjih rezhi gerdo sanizhljivo govoril? ali zelo krive napazhne nauke trofil, ali pa naravnost koga v' greh pergovarjal? —

14.) Ako je svojimu blishnimu poshtenje in dobro ime odvsel, ga per ljudih v' sovrashtvo in sanizhvanje spravil, in mu shkodo naredil? — Tudi to mu je dolshan poverniti.

Zhe se bolnik zhuti, de je v' teh in v' takih rezheh kaj sapopaden, naj skerbi, de popravi, kolikor je v' nejegovi mozhi, dokler ima zhas.

Ako bi v' kaki rezhi zviplal in ne vedel, kako bi se to poravnalo, naj vprasha spovednika; naj mu rasloshi vse okoljschine, in modri spovednik mu bo svetoval in pomagal vse popraviti, in vest popolnoma ozhistiti.

Ako bi pa bolniku bilo popolnoma nemogozhe storjene krivize in shkode popraviti, more imeti prave in resnizhne

shelje in terdno voljo vse popraviti, vse poverniti, zhe mu Bog she sdravje da, in zhe bo kedaj v' tako perloshnost prišel, de mu bo mogozhe povrazhovati.

Zhe pa ne bo mogel, naj profi Boga, de se zhes - nj usmili, in de shelje in voljo namést djanja vsame, naj profi usmiljeniga Boga, kateri v' serzé vsaziga zhloveka na tanko vidi, de bi mu vse storjene krivize milostljivo odpustil.

Le posabiti ne sme bolnik, zhe osdravi, kaj je v' bolesni obljubil; svesto naj dershi Bogu storjeno obljubo.

IV.

Kako potrebno je bolniku, de sovrashnikam odpusti.

Strašno in shalošno je viditi bolnika v' sadnji bolesni, kateri, desiravno smert pred sabo vidi, vender sovrashnikam odpustiti nozhe!

Vera nas uzhi, de tisti, ki se v' sovrashstvu is tega sveta lozhi, bo per Bo-

gu teshko ufmiljenje dosegel. Jesuf je rekel : Ako ne boste odpustili svojim sovrashnikom, vam tudi nebeshki Ozhe, ne bo grehov odpustil. Jesuf nam da tega nar lepshi sgled, ker je v' sadnjih smertnih teshavah in britkostih na krishu nebeshkiga Ozheta profil sa svoje sovrashnike, rekozh : Ozhe ! odpusti jim, sej ne vedo, kaj delajo. Sato naj bolnik, zhe ima kakiga sovrashnika, ne odlashta se s' njim spraviti, vsiga rasshaljenja posabiti, mu prijasno roko podati. Odpustite is serza svojim sovrashnikom.

Zhe je bilo rasshalenje she tako veliko, naj bolnik spremisli, kolikokrat je on she drugazhi hujshi rasshalil dobrotljiviga nebeshkiga Ozheta, kateri je pa vender s' njim tako dolgo poterpljenje imel ; kateri je zlo vsako uro perpravljien gresniku odpustiti, in ga spet v' gnado vseti, zhe ga le ponishno prosi, in se resnizhno poboljshta.

Naj ne zhaka bolnik, de bi sovrashnik sam k' njemu prishel, ampak naj poshle po - nj ; naj ga prosi, de bi k' njemu prishel, de bi ga obiskal, de se

sheli s' njim spraviti, spet poprejšhno prijasnost narediti, in vsiga posabiti, kar je med njima soperniga bilo.

Tudi bolnik ne sme pomislovati, ako se je sovrashnik poboljšhal, ali ne; ampak bolnik naj dopolni, kar keršhanska dolshnost sapoveduje, in naj sam per sebi misli: tudi meni Bog she tako dolgo persanasha, desiravno sim dolgo zhala v' velikih grehah shivel,

Bolnik more vsim svojim sovrashnikom v' resnizi in is serza, ne le samo s' besedo odpustiti. Bog per vsih nashih delih le na serze gléda. Zhe pa bolnik nozhe v' resnizi in is serza svojim sovrashnikom odpustiti, mu tudi nebeshki Ozhe ne bo grehov odpustil.

Gorje, gorje mu bo, zhe v' boshjim sovrashtvu umerje! Jesuf je rekel, de bo nebeshki Ozhe tiste v' vezhno jezho pahnil, kateri ne bodo is serza svojim sovrashnikom odpustili.

Kako nevarno je tedaj tako potrebno opravilo, kakor je sprava, odlashati!

Nikar naj se bolnik ne sgovarja, in nikar naj ne rezhe, de se je teshko s' sovrashnikom spraviti!

Naj premisli, koliko teshej bo v' peklenfkim ognju na vekomej goréti, bres upanja kedaj refhen biti, zhe sovrashnikam ne bo odpustil.

Nekteri bolnik pravi: Jest bi se rad spravil s' svojim sovrashnikam, ko bi le hotel k' meni priti; vem, zhe tudi ponj poshlem in ga profim, tako ne pride, kaj ga bom drashil, sej dobro ve, de fim bolan i. t. d.

Prasen je ta sgovor. Zhe ti je resniza se spraviti s' sovrashnikam, in mu isferza odpustiti, stori vse, kar ti je mogozhe, in pokashi shelje resnizhno spravo narediti. Sato poshli po sovrashnika, zhe ne pride, poshli spet; in ga profi, de ti ne sameri. Zhe pa le nozhe priti, naj te to ne fkerbi; ako ti vest prizhuje, de si svojo dolshnost storil, in v' resnizi shelel spravo storiti, pa sovrashnik vender ni hotel, ne bo tebi nizh fhkode, on sam se bo odgovarjal.

Zhe ima bolnik take, kteri so ga rashalili in mu vezhkrat kaj hudiga storili, naj ne zhaka, de bi ga pershli samere profit, potem bi jim she le od-

puštil; ampak odpusti naj jim is serza, kakor je Jesuf svojim sovrashtnikam odpustil. Zhe bo vsiga rasshaljenja posabil, mu bo tudi Bog gréhe odpustil,

Zhe je bilo sovrashtvo ozhitno, dolgo in ljudém snano, more tudi sprava ozhitna biti, sato, de se pohujshanje, kar ga je bilo s' tém storjeniga, kar je mogozhe, popravi, in drugim lep sgléd kerškanske sprave da.

V.

Kako je vsakimu bolniku poterpeshljivoſt potrebna.

Poterpeshljivoſt je vsakimu kristjanu potrebna zhednoſt.

S' poterpeshljivoſtjo ſi bolnik terpljenje, teshave in zelo bolesen polajſha. Ne-poterpeshljivoſt bolesen veliko bolj hujſha, kakor je ſama na ſebi. Zhe bolnik britkoſti in bolezhine ſvoje bolesni

voljno terpi, in jih Bogu daruje, ima per Bogu saflushenje; da f' svojo kerfhanfko poterpeshljivoftjo sdravim lep sgled, kér po sgledu Jesufa Kristufa terpi, in smert mu tako teshavna ni.

S' voljnim poterplenjem bolnik tudi svoje grehe sbrishe. Zhe bo tukaj sa nje sadofti preterpel, mu na unim svetu ne bo treba terpeti. Kakor se flato v' ognju, tako se zhlovek svojih gréhov zhisti v' terplenju, v' bolesnih, v' britkofthih in teshavah, zhe jih rado voljno in poterpeshljivo preterpi.

De bo pa bolnik v' refnizi poterpeshljiv, more vse voljno terpeti, kakor fhna bolesen fi bodi, zhe je fhe tako huda, teshavna in dolga.

Zhe je tudi bolnik v' svoji bolesni sanizhevan, od vfih savershen, in savoljo velike revfhne nima nobene pomozhi, nobene postreshbe; naj voljno terpi, in Jefusovi sgled posnema, kateri je, ako ravno ni toliko imel, kamor bi bil svojo glavo poloshil, vse voljno bres goder-njanja preterpel.

Ni treba, de bi bolnik v'fakimu zhlo-

veku, kateri ga obiskat pride, svoje teshave perpovdeval, mu toshil, de ga je Bog s' tolikim terplenjem obiskal. Spomni naj se, de Bog dobro vé, sa njegovo terplenje. Per Bogu naj troshta ishe, per njem je obilno usmiljenje in odreffenje. Le per Bogu je pravi in resni-zhni trosht.

Bog nekterim vezhi in terfshi bolesen naklada, on vsfigavedozh dobro vé, sa-kaj to dela. Vse, kar on naredi, je prav, je dobro, in k' nashimu pridu.

Ozhe, kateri svojiga sina ljubi, ga tepe. Misli tedaj, kristjan! zhe te dobrotljivi nebeshki Ozhe s' hudimi bolesnami tepe, s' tém pokashe, de te ljubi, ker te na tem svetu od vsih grehov ozhishuje, in she le ozhisheniga v' nebesa vseti hozhe.

Kaj bosh savoljo téga shalosten, ali pa nevoljen.

V' svojim terplenj in v' nar vezhih britkostih se spomni, kakoshne bolezhine in kako grosne britkosti je Jesus, nash Svelizhar, on nar nedolshnishti, in to vse molzhe terpel.

Jesus je bil, kakor nedolshno jagnje

k' smerti peljan, in ni svojih uſt odperl,
ampak molzhal je, in ſa naſ vſe, tudi
grenko ſmert na krishu voljno preterpel.

De bo kriftjan v' bolesni poterpeſhljiv,
ne ſme ſvoje bolesni ſhaloſten biti. Tu-
di delaviz per ſvojim teſhkim delu, deſi-
ravno veliko terpi, kér ſe veſ ljubi dan
na ſonzu pezhe, trudi in péha, de s'
potam v' obrasi potrébni shiveſh perflu-
ſhi, ni ſhaloſten, ampak veſel, ker ima
perloſhnoſt, kaj ſaſluſhiti.

Takrat bi bil ſhaloſten, ko bi dela
ne imel, ker bi ſaſluſhika ne bilo.

Veſel gré vſak dan k' ſvojimu teſhki-
mu delu, kakor de bi ga ſhe lé danſ
ſazhel, in je ſraven dobre volje, ſato
ker vé, de bo s' vezhér obilno plazhi-
lo dobil, zhe bo pridno delal. Ravno ta-
ko more bolnik v' bolesni ſerzhan biti,
naj bo tudi ſhe tako huda.

Vſe naj voljno in poterpeſhljivo pre-
neſe, in miſli, de bodo le nekaj zhafa
njegove teſhave terpele, zhe jih voljno
in poterpeſhljivo preterpi, in de ga zha-
ka v' vezhnoſti obilno plazhilo.

Bolnik more ſpoſnati, de ſe konz nje-

goviga shivlenja, sadnja ura blisha. Zhe je bil préd v' sdravju lén in sanikern, de je malo, ali pa zlo nizh dobriga storil, naj saj malo shtevilo ur, ki jih she preshiveti ima, k' dobrimu oberne; naj, ker zhe je shé pa tak, de nizh dobriga storiti ne more, saj svojo bolesen, svoje teshave in bolezhine voljno terpi, in v' pokoro svojih grehov oberne.

Spomni naj se, de kakor bres terplenja ni saflushenja, tako tudi bres saflushenja plazhila ni.

Bolnik naj se she veliko vezhiga in hujshiga terplenja vredniga misli, ker je dobrotljiviga Boga tolikokrat in tako slo rasshalil. Naj pomisli, kaj bi bilo, ko bi bil Bog po svoji ojstri pravizi s' njim ravnal? de she sdavnej bi ga bil lahko spred svojiga oblizhja savergel. Bolnik, zhe she toliko terpish, ne bodi shalosten, ampak vesel; hvali Boga, de ti zhas in perloshnost ponuja, na tém svetú s' terplenjem svoje grébe sbrisovati, in vezhno frezho v' nebefih dosezhi.

II. D e l.

Perprava bolnika k' Sakramentu s. pokore.

I.

Kako naj bolnik troshtarja s. Duha rassvetljenja prosi, de bi se svojih grehov spomnil, in zhisto spovedal.

O dobrotljivi, usmiljeni, nebeshki Ozhe! Ti sam si po svojim sinu Jesusu Kristusu obljubil, dobriga duha dati vsem kteri te sa - nj prosijo. Glej! jest ubogi revni zhlovek, na dushi in na telesu bolan, te ponishno prosim, poshli mi s. Duha, de mi serze rasvetli, in me perpravi Sakrament s. pokore vredno prejeti. Sposnam svojo slabost, vem, de bres tvoje pomozhi nizh ne samorem.

O dobrotljivi Svelizhar! kader si svet v
sapustil, in se vernil nasaj k' svojimu
nebeshkimu Ozhetu, si obljubil na svet
poslati svetiga Duha, Duha resnize, ktéri
bo vso resnizo uzhil; poshli mi dan
svojiga f. Duha, ktériga toliko potrebu-
jem, de me s' svojo sveto gnado rasve-
tli, de bi se samogel vsih grehov spom-
niti, zhisto spovedati, in s' perpravnim
serzam odpushtenje dosezhi.

O sveti Duh! pridi v' moje serzé, ras-
svetli vse skrivne kota mojiga serza, de
bom na tanko sposnal vse bolesni svoje
dushe, ktere v' Sakramentu f. pokore
osdraviti shelim. Daj mi gnado, de bom
svoje serze vsih grehov popolnoma ozhi-
stil, in tebi vredno in dopadljivo prebi-
valishe v' svojim serzu perpravil.

S' tvojo pomozhjo, s' tvojo sveto gna-
do hozhem sazheti delo svojiga sveli-
zhanja; podperaj me, de ne opešham,
pomagaj mi svoj sklepe spolniti, stori, de
vredno prejemem Sakrament f. pokore.

O sveti Duh! vshgi v' meni luzh pra-
ve vere in poterdi me v' nji, de do kon-
ca stanoviten ostanem, in tudi pravo-

veren umerjem. Obudi v' meni terdno upanje, de se vselej s' svestjo sanesem na neskonzhno milost Jesusa Kristusa, nashiga Svelizharja, de s' tem frezhnim upanjem potroshtan vse teshave in britkosti voljno preterpim.

Vshgi v' meni ognj prave zhiste ljubeshni do Boga, ktériga hozhem vezh kakor vse druge rezhi ljubiti. Povikshaj v' meni to boshjo ljubesen vedno bolj in bolj, de bom vse grehe popolnoma sovrashil, jih obshaloval, in v'boshji ljubeshni umerl.

Stvari v' meni novo serze, in prenarédi me v' noviga zhloveka, kateri bo po Kristusu stvarjen. Daj mi terdno voljo, v' noben greh ne pervoliti, ker terdno sim sklenil Boga tudi s' majhnimi gréhami vezh ne rashaliti. Daj mi mozhk' ispolnenju tega sklepa. Pomagaj mi s' svojo sveto gnado vreden sad prave resnizhne pokore pernešti, in boshjo prijasnost dosezhi, preden umerjem.

Sa to gnado prosim skosi saflushenje, terplenje in grenko smert svojiga Gospoda in Svelizharja Jesusa Kristusa. Amen.

II. M o l i t e v

bolnika pred spovedjo.

Dobrotljivi, nebeshki Ozhe! Ti moje serze bolj posnash, kakor ga sam sposnati samorem. Vse moje misli, shelje in nagnjenja dobro vesh. Nobene stopinje ti ne posabish. Nizh se ti ne more perkriti ali vtajiti. Ti me ne bosh po sunanjih snamnjih sodil, ampak po mojem serzu. Vem, de od vsake besedize bom mogel, in morebiti kmalo odgovor dati! O Gospod! kako mi bo obstati, ko se bo she pravizhni trefel.

Ali dobrotljivi Bog, ki mi dasz zhal in perloshnost svoje grehe sposnati, se jih spovedati in spokoriti, daj mi tudi gnado s' vestjo jo na tanko poravnati. Sato hozhem po svojim serzu vse do zhistiga na tanko preiskati, karkolj sim greshil. Sposnam pa o Gospod! de bres tvoje pomozhi nisim v' stanu svoje vesti prav sprashati; sato te prosim, usmilje

ni, nebesški Ozhe! daj mi gnado na tanko se spomniti vsih grehov, s' kterimi sim te shalil, in jih tako sposnati, kakor jih bom per sodbi sposnal.

Troshtar sveti Duh! rasvetli mi um in pamet, de svoje pregréhe prav sposnam, jih v' resnizi obshalujem, in se, vredno svete Sakramente prejeti, prav perpravim.

Popolnoma s' zhistim serzam shelim svete Sakramente prejeti, in vdeléshiti se tiste mozhi, ktero v' sebi imajo, in dodelé tistim, kateri jih vrédno prejémajo.

III. G r e v e n g a.

O ješt ubogi greslnik! kaj sim storil? Greshil sim, možno in bres shtevila sim greshil! Boshje sapovedi sim tolikokrat prelomil! Boshje dobrote sim sametaval, sa Boga nisim maral, le po svojim hudim nagnjenju sim shivel. In sdaj-morebiti so me ravno moje hudobije na smertno posteljo vergle-mi mo-

je pregréhe velike teshave delajo. Moja vest je nepokojna, in slo ranjena. Sramota moj obras pokriva. Sgubil fim nedolshnost, sapravit boshjo prijasnost, in pravizo do nebes! Oh kakoshna bo s' mano per sodbi!

Ali vender usmiljeni, nebeshki Ozhe! she upam per tebi gnado in usmiljenje dosezhi, ker ti nobeniga ne saversheshe, kteri te s' sgrevanim, ponishnim serzam odpushtenja profi. Jest sposnam svojo nefrezho, in v' resnizi obshalujem vse storjene gréhe. Moja dusha je shalostna, ali tvoje besede, o Gospod! me troshtajo, ker si djal, de ne shelish smerti gresnikov, ampak de bi se spokoril, in vekomaj shivel. Tudi vém, de angelji v' nebeshih imajo veliko veselje nad spokorjenim gresnikom. Sposnam, de nisim vreden tvoj otrok imenovan biti, ali ti, o Gospod! si vender védno moj Ozhe, ker vsaziga sgubljeniga otroka, zhe se v' resnizi spreoberne, ljubesnivo sprejmeshe, in mu milost skasheshe. S' ternim saupanjem tedaj, o dobrotljivi Ozhe! k' tebi perbeshim, in te ponishno us-

miljenja prosim: Odpusti mi grehe, s katerimi sem te tolikokrat rasshalil, ker resnizhno poboljšhanje obljubim, in is sgole ljubesni do tebe greh zhes vse sov-rashim, kar hozhem tudi v' djanju po-kasati, zhe bom s'he osdravil, in per-loshnost imel.

IV. S d i h o v a n j e

bolnikovo pred spovedjo.

Jest hozhem sam zhes - se svojo krivizo pred Gospodam sposnati. Psl. 31, 5. Sa-kaj moje hudobije so mi zhes glavo se-gle, in me doli tlazhijo, kakor teshka butara. Psl. 37, 5.

Bogu dopadljivi dar je shalosti polni duh, sgrevaniga in ponishniga serza, o Bog! ne bosh sanizheval. Psl. 50, 19.

Gospod! nikar se ne spomni grehov mo-je mladosti in mojih nevednost. Psl. 24, 7.

Gospod! ozhisti me mojih skrivnih grehov, in obvaruj svojiga hlapza pred ptujimi grehi. Psl. 18, 13.

Jest sim perpravljen tepen biti, in moja bolezhina je vedno pred mojimi ozhmi. Sakaj jest svojo hudobijo ozhitno sposnam in sim savolj greha v' skerbi. Pfl. 37, 18.

Ali se bo Bog usmiliti posabil? Ali bo usmiljenje v' svoji jesi odrekel? Pfl. 76, 10.

Gospod! podpiraj mojo hojo na tvojih stesah, de moje stopinje ne spodleté. Jest sim vpil, sakaj ti, o Bog! me bosh uflishal, nagni k' meni svojo uho, in poslušhaj moje besede. Skashi zhudno svoje usmiljenje, ker tiste reshish, kateri v' té saupajo. Pfl. 16, 5 — 7.

S' svojim jesikam se bom sam nad seboj snosil, v' britkosti svoje dushe bom govoril. Bogu porezhem: Nikar me ne sodi! Job. 10, 1—2,

Kakor resnizhno Bog shivi, kateri odlasha moje opravizhenje, on vsigamogozhni, kateri je moja dushe v' britkost postavil, moji shabli, dokler bo sapa v' meni, ne bodo krivize govorili. Job. 27, 2—3.

Silno sim greshil. Prosim pa, o Gospod! de krivizo svojiga hlapza odvsa-

mesih, ker sim silno nespametno ravnal. 4. buk. kralj. 24, 10.

Tvoja hudobija te bo toshila, in tvoj odstop od mene se bo na te vsdignil. Védi in vidi, kako hudo in grenko je sa te, de si sapustil Gospoda svojiga Boga, in de se me ne bojišh, pravi Gospod Bog. Jerem. 2, 19.

O, de bi sadošti vode v' svoji glavi imel, in de bi moje ozhi bile studenzi sols, de bi nozh in dan jokal! Jerem. 9, 1.

Jest bom Gospoda hvalil v' desheli svoje sushnosti, ker je svoje velizhastvo nad pregreshnim ljudstvam skasal. Spreobernite se tedaj greshniki, in storite, kar je prav pred Bogam; in verjemite, de vam bo svojo milost skasal. Tob. 13, 7—8.

Ozhe! greshil sim soper nebo in soper tebe, vezh nisim vreden tvoj sin imenovan biti. Luk. 15, 18.

Bog! bodi mi milostljiv ubogimu gresniku. Luk. 18, 13.

Perblishajmo se tedaj s' saupanjem k' sedeshu gnade, de usmiljenje doseshemo, in gnado najdemo, kader nam bo pomozhi treba. Hebr. 4, 16.

Sdaj naj se bolnik obtoski, in spovē vsih svojih grēhov, kolikor mu je mogozhe. Naj prosi tudi spovednika, de mu pomaga, ga kaj vprašha, ali kaj opomni i. t. d.

Potem naj bolnik svesto poslušha, kaj mu bo spovednik povedal, in naj ne posabi, kar mu bo narozhil.

V. M o l i t v e

bolnikova po spovedi,

O kako lohka je sdaj moja vest, ker sim prost od grehov. Boshji namestnik mi je v' Jesulovim imenu grehe odpustil. Veliko lahkote zhutim v' svojim serzu, in moja dusha je vesela, ker je is sushnosti greha reshena. Rastergane so sdaj svese mojih grehov, ktere so me kakor jetnika, svesaniga dershale. O dobrotljivi, nebeshki Ozhe! sahvalim te sa to veliko gnado, de nisim s' naglo, neprevideno smertjo umerl; ampak, de sim imel zhas in perlosnost se spove-

dati, in sveto odveso sadobiti. Nikolj
vezh ne bom posabil obljuje, ktero
sim danš storil, shivljenje v' resnizi po-
boljšhati. Nikdar vezh ne bom tako pre-
greslno shivel, in dobrotljiviga Boga
shalil, ampak, zhe mi Bog she gnado
da osdraviti, more moje shivljenje vse
drugazhe biti. Pravizhno, bogabojezhe,
poshteno in sveto hozhem sanaprej shi-
veti, in boshje prijasnosti vedno bolj se
vredniga delati. O Bog! podpiraj me s'
svojo sveto gnado, in daj mi mozh, de
v' tem sklepu terden in stanoviten do
konza ostanem. Po Jesufu Kristufu Go-
spodu nashimu, Amen.

VI. S d i h o v a n j e

bolnikovo po storjeni spovedi

is Psalma 102.

Moja dufha! Hvali Gospoda, in vse,
kar je v' meni, hvali njegovo sveto
imé! Hvali Gospoda moja dufha, in ne

posabi njegovih dobrot. On ti vse pregrehe odpusti, in vse tvoje slabosti osdravi.

On rešhi tvoje shvilenje od smerti, in ti obilno milost in usmiljenje skashe.

On te s' dobrotami po tvojih sheljah obdaruje, in te kakor postojno pomladi.

Gospod je usmiljen, sanashljiv in milostljiv, poln usmiljenja.

On se ne jesi bres nehanja, in tudi ne shuga navekomaj.

On ne ravna s' nami po našh pregréhah, in nam tudi ne povrazhuje po našh hudobijah.

Sakaj kakor visoko je od semlje nebo, tako veliko je njegovo usmiljenje tistim,

kteri se ga bojé.

Kakor delezh je jutro od vézhera, tako delezh je on naše pregrehe od nas postavil. Kakor se ozhe otrók usmili, tako se Gospod tistih, kteri se ga bojé.

Sakaj on vé, kake slabe stvari smo; on se spomni, de smo prah.

Hvalite Gospoda vi vsi njegovi angeљи; vi, kteri ste dovolj mozhni, njegovo povelje spolniti, kakor hitro glas njegove besede slišhite.

Hvalite Gospoda vsi njegovi flushabniki, kateri njegovo voljo spolnujete,

Hvalite Gospoda vse njegove déla, v' vsih krajih njegoviga gospostva; hvallite Gospoda moja dusha. Zhašt bodi Bogu Ozhetu in Sinu, in s. Duhu. i. t. d.

O p o m i n o v a n j e

sa bolnike pred svetim obhajilam, in po svetim obhajilu.

Ljubi prijatel! Prav storish, de per Jesusa nashimu Svelizharju pomozhi isheshe, per njemu studenzu vsih gnad. On vsakiga rad uslisthi, in s' veseljem rad pomaga, zhe ga le ponishno prosis, in per njem pomozhi ishe. Koliko bolnikov je Jesus, ko je she na semlji bil, rasveselil, ki jih je s' samo besedo osdravil, zhe so she take hude nevarne bolesni imeli, ako je le shivo vero in terdno saupanje vidil. Glej kristjan! kako si srezhen, de ti Jesus v' tvojo hisho pride, v' bolesni obishe,

rasveseli, potrošta in polni s' svojimi gnadami. Poglej tukaj svojiga Svelizharja in rezi vef ponishen. Glej Gospod! tvoj hlapez bolan leshi. Premishljüj neskonzhno Jesusovo ljubesen do tebe, in obudi v' serzu gorezhe sheljega prejeti. Sdihni k' njemu is serza in rezi:

Se obudi vera.

Moj Bog! verujem v' tebe praviga, shiviga Boga, ediniga v' natori in trojniga v' perfhonah: Ozheta Sina in svetiga Duha. Verujem, de se je Sin boshji, druga perfhona v' sveti Trojizi, sa nalvzhlovezhil, terpel in umerl, de je tretji dan od smerti vstal, in de po svojim v' nebo odhodu sedi na desnizi Boga Ozheta, in bo prishel sodit shive in mertve. Verujem, de je Jesus Kristus svete Sakramente postavil, de nobeden bres vere in kersta, in po tem, ko v' gréh pade, bres pokore svelizhan ne bode. Verujem, de je gnada boshja vsim potrebna. Verujem tudi, de ti, o Bog! vse dobre

s'dobrim in hudo s' hudim plazhujesh, de nam nafhe saflushenje samo skosi tvoje pomaga. Verujem neumerjanozhnost zhloveshke dushe: verujem sadnizh tudi vse, kar si ti po svoji sveti katoljshki zerkvi sapovedal verovati, in de sunaj nje nobeden svelizhan ne bode. Vse to pa sa to verujem, ker si ti to rasodel: ker si vezhna modrost in resniza, ki ne moresh ne golfati, ne golfan biti. V' ti in sa to katoljshko vero shelim shiveti in umreti. O moj Bog! poterdi me s' svojo gnado v' ti sveti veri.

U p a n j e.

Moj Bog! terdno upam po saflushenji terplenji in smerti mojiga Gospoda in Svelizharja Jesusa Kristusa sadobiti odpushenje vsih svojih grehov, saupam s' tvojo gnado in pomozhjo, tvojo voljo dopolniti, greha se varovati, in tako vezhno veselje in svelizhanje dosezhi. In vse to upam sato, ker si ti, moj Bog to obljudil, kteri si vsigamogozhen, neskonzhno dober, in svest v' svojih obljudah. Moj Bog, in Gospod! stori she vezhi to moje upanje.

L j u b é s e n.

Ljubim te moj Bog! is zeliga serza, in zhes vse sato, ker si sam v' sebi nar vezhi, vse ljubesni in zhaſti vredna do brota in lepota. Is té ljubésni do tebe mi je možno ſhal ſavolj vſih grehov mojiga zeliga ſhivljenja, ker ſim s' nji mi tebe ſvojiga Boga raſſhalil, in ſi terdno naprejsamem tebe, ſvojiga Boga, nikolj vezh raſſhaliti, tebi ſamimu ſhe lim ſluſhiti, tebi v' vſih rezhéh dopaſtii ſvojiga bliſhniga hozhem ſavoljo tebe, kokor ſam ſebe ljubiti, in tako ſhelim v' ti ljubesni ſhiveti in umreti. O Bog, uſhgi v' meni ogenj ſvoje ljubesni, de bom v' ſvojim ſerzu gorezho ljubesen do tvoje dobrote vedno ohranil. Amen.

G r e v e n g a.

O Bog! ſram me je, zhe premislim, kakſhno je bilo do ſdaj moje ſhivljenje. Vedno ſim te ſhalil, bres ſhtečila ſim greſhil, greh na greh ſim nakladal. Ven der upam in ſe troſhtam, de mi boſh

grehe odpustil, se zhes me usmilil in mi persanefel, kakor si persanefel evangeljskimu, sgrevanimu, ozhitnimu gresniku. Persanefi mi tedaj, o Gospod! sej vidish v' moje serze, de v' resnizi vse hudobiye in pregrehe sovrashim. Perpravljen sim prihodno raji vse preterpeti, rajshi umreti, kakor vezh smertno greshti. Radovoljno sprejmem is tvoje roke vse teshave in vse terplenje, ktero mi poslesh, de mi le gréhe odpustish. Pridi tedaj o Sve.izhar! Vem, de sim nevreden te prejeti, ali ne glej o Gospod, moje nevrednosti in moje revshine ampak glej, s' kakshnimi gorezhimi sheljami te skorej prejeti shelim.

M o l i t e v

po svetim Obhajilu.

Sahvalim te, dobrotljivi Svelizhar sa vse dobrote, ktere sim is tvojih dobrotljivih rok prejel. Posebno te pa sahvalim sa to neskonzhno dobroto, ktero si

mi danš skasal, de si mi dal vshivat
svoje sveto Telo, Sposnam, de sim nev-
reden take frezhe, pa vender pridešh ti
k' meni. Molim te praviga shiviga Boga,
in te shelim ravno tako zhaštiti, kakor
te angeljzi in vsi svoljeni svetniki v' ne-
besih zhašté. Tebi o Gospod! se popol-
nama vdam, štori s' mano kar ti dopa-
de, kér vse sim perpravljen prenešti,
in is ljubesni do tebe vse voljno terpeti.
Moja volja je popolnoma s' tvojo sklen-
jena. Tebi, o Gospod! srozhim svojo
dušho in svoje telo. Tebi hozhem vselej
svešt oštati, tebi flushiti, tebi popolna-
ma pokorn biti, in te zhes vse ljubiti.
Is ljubesni do tebe, o Gospod! rad vse
terpim, zhe mi she toliko teshav posh-
lešh, in she s' tolikim terplenjem oblo-
shish. Tudi rad she danas umerjem,
zhe je tvoja sveta volja.

P r o š h n j a.

O Bog! kir si sgola dobrota, prosim
te ponishno, de pomnoshish ali povik-
šhish mojo vero, de poterdish moje

upanje, in de vnamešh mojo ljubesen. Naj bodo vse moje teshave in bolezhine, ki jih terpim v' pokoro mojih grehov. Vsami o Gospod! dopadljiv ta dar, in daj mi mozh, de is ljubezni do tebe she vezh rad terpim. Zhe she osdravim, daj mi gnado, de v' stare grehe vezh nasaj ne padem, in te nikolj vezh ne rasshalim. Varuj me pred hudizhovimi skufhnjavami v' smertni uri, kir le v' tvoji ljubezni shelim skleniti svoje shivljenje. Ostani v' meni, o Bog! ves zhas mojiga shivljenja, de tudi jest s' tabo sklenjen vezhno shivljenje doseshem. Na tvojo neskonzhno milost in dobroto se sanesem in upam, de bosh uflishal mojo ponišno prošnjo.

Tako vezhkrat v' serzu premishljuj, in svojo bolesen voljno terpi. Misli, de Bog ti jo je poslal. Tako bosh pokazal refnizhna ljubesen do Boga.

O p o m i n o v a n j e
*sa bolnike po mnogih lastnostih Jesu-
sa Kristusa. Kader se premisli kakor
Bog.*

Pred s. Obhajilam.

Glej, ljubi kristjan! Stvarnik nebes in
semlje se ponisha k' tebi priti, in se s'
tabo sdrushiti. Kolika perprava je tedaj
potrebna, de bi ti Jesusa vredno v' svo-
je serze prejel. Misli, de prejel bošh
per svetim obhajilu praviga, shiviga Bo-
ga, pred kterim angeljzi trepezhejo, in
mu s' straham streshejo. Sato rezi s' vso
pohlevnostjo in s' ponishnim, sgrevanim
serzam: O moj Bog in moj Gospod!
ves se tresem pred tabo, ker dobro zhu-
tim in sposnam, kako nevredna stvar
sim. Sposnam, de sim ostuden greslnik,
in nevreden tvoj otrok imenovan biti.
Obudi vero, upanje in ljubesen.

Po svetim Obhajilu.

Hvali na tihama Boga, svojiga nar ve-
zhjiga dobrotnika. Prosi ga, de ohrani

v' tvojim serzu strah boshji; profi ga, de ti da mozhi sadoosti vselej po boshjih sapovedih shiveti, in njemu do konza svest ostati.

K a k o r k r a l j.

Pred svetim obhajilam.

Glej kristjan! Jesus, nebeshki kralj, pride k' tebi v' hisho; kolika frézha sa te. Ne pride szer s' unajno posvetno zhashtjo, kakor kak posemeljski kralj, ampak pride s' svojo nebeshko drushbo obdan, s' nebeshkimi angelji, Njegova zhasht in imenitnost je skrita v' podobi kruha, sato de se loshej bres strahu k' njemu perblishamo. Rezi torej k' njemu poln saupanja. O Gospod! bodi kralj mojiga serza, in stori, de bo moje serzé tebi vselej popolnoma vdano!

Po svetim Obhajilu.

Sadershi se spodobno v' prizho Jesusa, nebeshkiga kralja, kakor storé dvorniki kader stojé v' prizho svojiga Gospoda s' veliko ponishnostjo in s' odkritimi

glavami. Prosi ga, de bi njegovo kraljestvo k' tebi prishlo, kraljestvo gnade in resnize. Njegoviga kraljestva pa samorešh le s' pravo poterpeshljivostjo se vredniga storiti. Prosi ga tedaj prave poterpeshljivosti.

Kakor svat nashe dushe.

Pred svetim Obhajilam.

Glej, Jesus, nash Svelizhar, te s' svojo prizhnostjo pozhasi. Kakor je nekdaž Zaheju rekel; tako danš tudi tebi rezhe: Danš hozhem v' tvoji hišhi ostati; v' tebi hozhem prebivati. Koliko veselje more to sa vsaziga bolnika biti. Zhe je ravno Jesus svet sapustil in se k' nebeskimu Ozkétu nasaj vernil, je vender hotel v' Sakramentu svetiga rešhnjiga Telésa vedno med nami prebivati, in tukaj nam svoje gnade deliti. Perpravi mu tedaj v' serzu vredno prebivalishe. Spravi is serza, kar koli mu je soperniga, ali kar bi ga shaliti vtegnilo.

Po svetim Obhajilu.

Danš je tvoji hišhi svelizhanje doshlo. Premisli neskonzhno srezho, ktera ti je

danš dofhla, ker si v' svoje serze Jesu-
fa prejel. Prosi ga odpushtenja, ker si
mu tako slabo prebivališče perpravil.
Sposnati moreš, de je bilo tvoje shiv-
ljenje do sdaj vse nerodno in Bogu so-
perno. Zhe še odsravíš skerbi, de svo-
je serzé vselej zhišto in nedolshno ohra-
niš, in taku Jesusu vredno in dopad-
ljivo prebivališče perpraviš.

K a k o r u z h e n i k.

Fred f. Obhajilam.

Ljubi bolnik! bolésen, ki te je sade-
la, je sa te shola poterpeshljivosti. Glej!
Jesuf te uzhi terpeti. Jesuf je sa te ter-
pel, in ti je pot krishov in teshav po-
kasal, po kateri tudi ti v' nebesa priti
moreš. De bi pa ti ne opéshal v' ter-
plenju, se hozhe s' tabo skleniti, in te
s' svojo gnado podpirati.

Po f. Obhajilu.

Jesuf je v' tvojim serzu nar boljshi
uzhenik. Poslushaj njegov glas, in mu

rezi: Govori Gospod! tvoj hlapez pošlufha. Rezi moji duſhi: „Tvoje syelizhanje fim jeſt.“ Vſi nauki Jeſufa Kriſtufa ſo nauki krisha, ponishnoſti in poterpeshljivoſti. Proſi ga, de bi ti mozh dal njegove beſede raſuméti, in v'djanju ſpolniti.

K a k o r p a ſ t i r.

Pred ſ. Obhajilam.

Premiſli dobroto, ktero danſ prejmeſh od nebeſhkiga paſtirja, Jeſufa Kriſtufa. On ſam ſebe tebi ſa popotnizo da, in te ſpremi v' vezhno ſhivljenje. Jeſul je tiſti dobri paſtir, kteri je dal ſvoje ſhivljenje ſa ſvoje ovzhize, de naſ je reſhil iſ oblaſti peklénſkiga ſovraſhnika. On je prelil ſa naſ do ſadnje kaplje ſvojo ſ. kri na krishu, de je ſbrifaſ naſhe krivize. Pa on naſ ſhe ſdaj redí ſ' ſvojim méſam in ſ' ſvojo kervijo. Glej! to dobroto ti hozhe danſ ſkaſati; perpravi ſe, de ga vrédno prejmeſh. Proſi ga odpuſhjenja vſih gréhov, in rezi: Saſhel fim,

kakor sgubljena ovza, bodi milostiv meni ubogimu, greslnimu zhloveku!

Po f. Obhajilu.

Nar vezhi veselje bosh storil Jesusu, nebéshkimu pastirju, zhe terdno sklénesh na krive pota nikoli vezh ne saiti, in kader osdravish, tudi to naprejšetje svešto in na tanko spolnish. Proši ga gnade, de v' prihodno védno njegova svešta ovzhiza ostenesh.

K a k o r O d r e š h e n i k.

Pred f. Obhajilam.

Jesuf, tvoj Svelizhar in Odrëshenik, te danš obišhe. On te hozhe svojiga saflushenja, terplenja in grenke smerti na krishu v' sakramentu svetiga reshnjiga Teléša deleshniga storiti, ker se s' tabo skléne. Poglej! sveto obhajilo je sad njegoviga krisha, in nar shlahtnejshi sašta va njegove ljubesni do nas. Poglej! tukaj je ravno tisto télo, ki je bilo sa nas

na krishu 'umorjeno; ravno tista kri,
ki jo je Jeshuf sa naf prelil, in s' njo
zelo zhlovéshstvo odreshil.

Po f. Obhajilu.

Sahvali Gospoda sa vse dobrote; po-
sebnó pa, kér je sa te toliko terpel, in
te je pred vezhnim terplenjem obvaro-
val. Daruj mu vse svoje terpenje in te-
shave, in bodi perpravljen is ljubesni
do Jeshufa she vezh preterpeti; tako bosh
dober in svest boshji otrok.

K a k o r o s d r a v n i k.

Pred f. Obhajilam.

Kako veliko veselje obzhuti bolnik,
kader slishti, de pride sdravnik, od kte-
riga upa dobiti pomozh in sdravje. Se
troshta, de mu bo pomagal, in saj bo-
lezhine pomanjschal. Glej! koliko veselje
sa te, ker te pride danši obiskat sam ne-
beshki sdravnik Jeshuf Kristuf, kateri ti
bo dusho in telo osdravil. Kakor je vse-

lej s' veseljem bolnike osdravljaj, ktéri
so ga profili, tako bo tudi tebe s' vesel-
jem osdravil, zhe mu bošh le s' ker-
šhansko ponishnostjo svoje rane odkril,
in ga pomozhi in usmiljenja profil,

Po f. Obhajilu.

Glej! sdaj imash v' sebi svojiga sdrav-
nika; prosi ga, de ti rane sazeli, in te
osdravi; rezi s' evangelskim bolnikom:
Gospod! zhe le hozhesh, tako me sa-
moresh osdraviti. Saupaj terdno, in sa-
nesi se na njegovo neskonzhno milost,
gotovo ti bo pomagal.

K a k o r p r i j a t e l.

Pred f. Obhajilam.

Glej! nar boljshi in nar mozhnejshi
prijatel te je prishel obiskat. On je szer
vedno med nami, vender ti hozhe danš
posebno snamnje svoje ljubeshni skasati,
ker se na duhovno visho s' tabo sklene,
in s' tabo sklenjen ostati hozhe. In o kolika

frezha je s' Bogam sklenjen biti! Odpri tedaj svoje serze, prejemi Jesusa s' vso ponishnostjo, in rezi: Pridi, o Jesus! po tebi moja dusha sdihuje.

Po f. Obhajilu.

Veseli se, ker imash tako bliso sebe, ja v' sebi toliko mogozhniga prijatla, Jesusa Kristusa. Prosi ga gnade de v' njegovi prijasnosti stanoviten ostanesh, in vezhno shivljenje doseshesh.

K a k o r o z h e.

Pred f. Obhajilam.

Premisli dobrote, ktere vsak dan is dobrotljive roke nebeshkiga Ozheta prejmes! Noben dan ne mine, bres de bi od Boga vezh dobrot prejel. Pa tudi pomisli, kolikokrat si Boga sa vse te dobrote rasshalil? Sposnaj, de si sgubljeni sin, ker si toliko boshjih dobrot sapravil. Stori, kakor je on storil. Ver-si se poln sgravanja pred svojiga nebe-

shkiga Ozheta in rezi: Ozhe! grefhil
sim v' nebo in v' tebe, vezh nisim vre-
den tvoj sin imenovan biti. Lej! on ti
na proti hiti, in s' veseljem te bo v'
svoje ozhetove roke sprejel, in te peljal
h' angeliski misi, kjer bosh savshiv Jesu-
sa Krtstusa. Perpravi se ga vredno pre-
jeti.

Po f. Obhajilu.

Obshaluj vse gréhe s' kterimi si tako
dobriga Ozheta rasshalil. Prosi ga, de
te svojiga otroka ohrani.

K a k o r s h e n i n.

Pred f. Obhajilam.

Glej shenina tvoje dushe, kteri pride
v' terplenju te trofhtat in v' nadlogah te
rasveselit! Kedaj ga bosh sa toliko dob-
roto sadosi sahvalil. Obudi v' sebi gore-
zhe shelje Jesusa, nebeshkiga shenina,
v' svoje serze prav vredno prejeti, in
rezi: O Gospod! le tebe samiga zhes

vse ljubim, in le tebi se v' shivljenju in smerti ves isrozhim.

Po s. Obhajilu.

Poslušhaj sdaj nebeshkiga shenina, kaj ti bo v' serzu govoril, in rezi: O moj Jესus! govori, tvoj hlapez poslušha. Tvoj glas, mi je prijetniši, kakor vse rezhi na svetu.

Mnoge molitve sa bolnike.

I.

Molitev s' ktero bolnik Boga prosi, de bi mu bolesen v' prid sale gla.

Gospod! neskonzhno je tvoje usmiljenje, velika je tvoja milost. Spoznam, de vse je dobrota, kar nam ti poshlješh. Vém, de tudi bolesen, ki si mi jo po-

slal, je same! dobrota. Daj mi gnado,
de bi vselej s' tem, kar mi poshlješh,
dovoljin bil, in te vselej ponishno zhaštil.
Imel sim sdravje, ti si mi ga dal, o
Gospod! pa nisim vedel, kaj imam;
nisim sposnal dobrote, in sdravje sim
v' nerodnostih napravil, namešt, de bi
bil tebi flushil. Poslal si mi sdaj bolesen, de
bi se s' njo poboljšhal. O Bog! daj, de
me bolesen sbrihta, de mi ozhi odpre,
de me poboljšha, in na pravi pot per-
pravi. Sahvalim te, o Gospod! sa bole-
sen, s' ktero si me obiskal, ker ta me
prav uzhi. kako prasno in nezhimerno
je vse posvetno. Bolesen mi pokashe,
kako hitro minejo vesele ure, v' kterih
je zhlovek prasno, neumno, posvetno
veselje vshival, in, zhe je Boga shalil,
mu drugiga ne ostane, kakor nepokoj,
strah in shalošt. Bolesen me uzhi, kako
hitro pretezhe zhaš nashiga popotvanja
na svetu. Kmalò bo prishla tista ura, de
bo treba iti v' vézhnost rajtengo dajat.
Vender sposnam, o Gospod! de moje
serze je she vse prevezh na svet! nave-
sano, tako, de ga tudi she bolesen od

njega odtergati ne more. Ker pa dobro vem, de is svoje lastne mozhi bres tvoje svete gnade se nikdar nobeden v' refnizi spreoberniti ne more, tako prosim, o Gospod! daj mi svojo sveto gnado, de se is zeliga serza k' tebi obernem. Podpéraj me v' slabostih, potroshtaj me v' teshavah in v' britkostih, ker le samo per tebi se pravi in resnizhen trosht najde. Pridi v' moje greshno serze, in vedno v' meni ostani. O Bog! kako frezhno je serze, ktero tebe ljubi. in s' teboj sklenjeno je. Sposnam, zhe le kako drugo rezh ljubim, kakor tebe, se ti samerim, pa vender sim she sdaj le na posvetne rezhi navesan. O kako frezhna je s' teboj sklenjena dusha, v' tebi ona nar vezh veselje vshiva, kér je v' tvoji ljubeshni vtopljená. Nje frezha je resnizhna, nje upanje ni prasno, ker ne shivljenje ne smert je ne bo lozhila od nebeshkiga shenina, Jesusa Kristusa. O kako frezhni so she na tem svetu vfi, kteri v' refnizi is zeliga serza Jesusa ljubijo. To so tudi moje shelje, moje misli; tudi jest te hozhem sa naprej v'

refnizi is zeliga serza ljubiti, in is ljubesni do tebe vse rad preterpeti. O de bi mogel nadomestiti, kar sim do sdaj samudil! Daj mi mozh, de te sazhnem ljubiti, in v' tvoji ljubesni stanoviten ostanem. Vgafi v' meni hudo spazheno nagnjenje, ktero me vedno moti, in od tvoje ljubesni odvrazhuje. Poterdi me s' svojo gnado, omezhi mi serze, o Gospod! de vse svoje pregrehe prav objokam, in jih obshalujem. Sposnam, de bres notranje shalosti in bres poboljšhanja vse sunanje dela, vsa bolesen in terplenje nizh ne pomaga. Vem, de me s' teshavami, ki mi jih v' bolesni poshiljash, pokorish, in me na tem svetu ozhistiti shelish, de bi nekda v' vezhnim ognju ne gorél. Hozhem si jih v' prid oberiniti. Rasvetli moje serze, de bom tudi notranje dushne rane sposnal, in jih she bolj, kakor telesne bolezhine, zhutil. Sposnam, de je moja dusha bolna in slo ranjena, ker je slab, in she skoraj neobzhutljiva. Daj mi tedaj obzhutiti tesho tvoje roke, de me le posebno od dushne bolesni osdravish. Vse moje ter-

plenje naj bo vedna pokora, de le popravim in poravnam tebi storjene krivize.

Zhe ravno moje shivljenje ni bilo s' filnimi pregrehami in strasfnimi hudobijami omadeshvano, ker nisim ravno take perloshnosti imel, vender je bilo tebi vedno soperno. Velikrat, ja bres shtevila, sim te rasshalil s' svojo sanikernostjo in lenobo, s' neumnimi besedami, s' hudimi mislami, in s' gerdimi deli. Lepi, shlahtni zhas, kteriga si mi dal, de bi samogel svojo dusho svelizhati, sim v' posvetnih neumnostih sapravitl, in, ah sgubljeniga zhasa vezh ne bo nasaj!

O Gospod! do sdaj sim bil gluh vsimu opominvanju; sametaval sim tvoje svete nauke; iskal sim svoje frezhe le v' zhasnim veselju; mislil sim, de le tisti je frezhen, kteri ima obilno premoštenje ali veliko bogastva. Srezhniga sim shtel le tistiga, kteri od nobene teshave, in britkosti, od nobene nefrezhe in bolelni nizh ne ve. Ali sdaj sposnam, o Gospod! kako mozhno sim se golfal; sdaj vidim, de bi bil morebiti vekomaj pogubljen, ko bi me ne bile teshave in

britkosti sadele; sdaj vidim, de mi je bolesen velik dobizhek, ker bolesen mi pokashe, kako prasne in nezhimerne so vse posvetne rezhi, in de more zhlovek le per Bogu svoje frezhe in svojiga veselja iskati.

Poglej s' milostljivim ozhesam, o Gospod! mene ubosiga, s' bolezhinami hude bolesni oblosheniga greslnika; daj mi gnado in mozh, de bi samogel vse teshave voljno prenesti, de bi mogel tako voljno in poterpeshljivo terpeti, kakor si ti moj Svelizhar voljno terpel. Daj mi gnado, de s' veseljem terpim vse, kar mi poshljesh. S' tvojim terplenjem sklenem svoje terpenje. Daj mi mozh, de popolnoma tvoji volji vdan se vsem tvojim naredbam s' veseljem podvershem; rad terpim, zhe mi she toliko terpenja poshljesh, de lé s' tem svoje pregrehe sbrishem, dolg plazham in tvojo jeso potolashim. Ti nar bolj vesh, o Gospod! kaj mi je k' pridu; is tvoje roke vse rad prejmem, ker vem, de po ozhetovo vedno same skerbish. Ker sim toliko dobrot od tebe prejel,

sakaj bi 'ne bil dovoljin s' teshavami, ktere mi poshiljash, ker s' njimi le moje frezhe ishesf. S' terplenjem me shelish ozhistiti, moje serze od sveta odtergati, in ga k' sebi nagniti.

Ker je pa mojim ozhem skrito, kaj je meni boljshi, de umerjem, ali pa de she osdravim, le sam ti dobro vesh, Sato prosim, daj mi, kar tebi dopade; ker vesh, de mi je koristno; s' vsem sim dovoljin. Naj se sgodi tvoja volja.

O Gospod! v' nar vezhim terpljenju v' nar hujshih bolezhinah te zhasfim in hvalim. Sposnam, kako potrebno mi je terplenje; vem, de bres terplenja ne morem nebeshke zhasfi dosezhi. Tudi ti, moj Svelizhar! si le po terpljenji shel v' svojo zhasf. Sam si rekel, de vfi, kateri hozhejo sa tabo priti, bodo mogli veliko terpeti. V' terpljenju se tvoji prijatli sposnajo, stori me deleshniĝa tvojiga svetiga terplenja, de s' tabo vedno sklenjen ostanem, in nekdej nebeshko zhasf do-feshem.

*Kako naj se bolnik v' sazhetku svoje
bolesni Bogu izrozi.*

V figamogozhni Bog, nesapopadljive so
tvoje pota, po kterih nas k' sebi vabiš!
Tebi je dopadlo me s' bolesnjo obiska-
ti; vem, de me s' tem k' febi klizheš;
sato naj bodo moje perve in sadnje be-
sede: Isidi se tvoja volja, Zhe je k' moji-
mu pridu, de she osdravim, Bog mi
lahko spet sdravje da. Obljubim pa terd-
no, zhe she sdravje dofeshem, sanaprej
vse drugazhi boljshi in bolj bogabojezhe
shiveti; zhe je pa volja boshja, de is te
bolesni vezh ne vstanem, in konzham
zhasno popotvanje, naj se sgodi, kakor
Bog hozhe. On, dobrotljivi nebeshki
Ozhe, vse prav stori. Zhe tudi v' krat-
kim umerjem, vem de me nebeshki Ozhe
k' sebi klizhe; na njegovo milost, in ne-
skonzhno usmiljenje se terdno sanesem,
in upam, de se mi ne bo nizh hudiga
sgodilo. Jesus nam je boshjo ljubesen

osnanil; kaj se zhem tedaj bati umreti, ker grem k' ljubesnživimu Ozhetu. Na svet me tudi nobena rezh ne veshe; sej vidim, kako minljivo je vse, kako prasnno in nezhimerno. Kaj me zhe svet veseliti, sej vidim, de vse posvetno sagine, kakor senza. Sreznhi tisti, kteri v' gnadi boshji sklene svoje shivljenje! Kaj bi se bal umreti, ker more tako biti! Svoje truplo srozhim spet zherni semlji, is ktere je vseto. Bog pa, kteri me je zel zhas mojiga shivljenja varoval, se trofhtam, de me tudi v' sadnjo uro ne bo sapustil. Zhe tudi truplo umerje, me tamkej boljshi, vezhno shivljenje zhaka. Kdor v' Jesusa veruje, bo vekomaj shivel. Sej vem, de tukaj na svetu nimamo praviga stanovanja, le popotniki smo, prihodniga ishemo. Rad sapustim svet, kjer ni drusiga kakor vedni boj, vedna vojska, de bi le po tem shivljenju dosegel krono vezhne zhashti,

Jutrajna molitev bolnika.

V figamogozhni, dobrotljivi Bog! shvalim te, de si mi dal dozhakati dana-

blhnlga dné , kterlga v' tvojlm lmenu
sazhnem. Lepo perlshnost lmam tebl
flushltl ln sa svellzhanje sroje dushe sker-
betl. Tvoja dobrota me je nozojslino nozh
pred vslm hudlm obvarovala. Bres tvoje
pomozhl zhlovek samore sroje shlvlenje
ravno tako malo ohranltl , kakor malo
sl ga samore sam datl.

Danaslhl dan ml je splet novo snam-
nje tvoje neskonzhne ljubesnl , ker me
novo jutro v' novlzh rasveselil. Zhutlm
v' srojhl udih polajslhanje srojhl teshav.
Zhasl ln slava tl bodl sa to dobroto !
Hvali moja dusla Gosploda , ln ne po-
sabl nlgovlhl dobrot , ker ml grehe od-
puslha , me osdravl ln ohranl ! Neskon-
zhno je nlgovo usmljenje nad vslml ,
kterl se ga bojl ; kakor pravl ozhe je
usmljen do vslhl srojhl otrok. Gosplodo-
va mllost je od vekomaj do vekomaj.

Ker je tebl dopadlo , o Gosplod ! me
sle per shlvlenju ohranltl , daj ml gna-
do , de danaslhl dan tebl k' zhastl , k'
prldu srojlgla blshnlga ln k' svellzhan-
ju sroje dushe obernem ; odshenl ml vse
nepokojne ln shlostne mlsl ; daj ml

gnado prave poterpeshljivosti, in rasveseli moje serze, O! de bi me bolesen poboljšhala, de bi sa naprej sdravje, zhe mi ga spet dodelish, bolj zhišlal in bolj skerbno varoval. Premišljovati hozhem in shalovati zhes svoje pregrehe, ker sim te s' njimi tolikrat rasshalil, in sdaj v bolesni sklenem in terdno obljubim sanaprej, zhe she osdravim, ves drugi bitti, vse drugazhi shiveti. Pomagaj mi stariga zhloveka islezhi in noviga oblezhi. Daj mi mozh, de vse napazhne navade, hude shelje in nagibe popolnoma isserza spravim, in te s' zhištim serzam ljubim. Zhe si pa po svoji neskonzhni modrosti sklenil, me v' tej bolesni is tega sveta poklizati, glej: perpravljen sim. Moja volja je s' tvojo sklenjena, vse, kar ti naredish, je prav, s' vsem sim dovoljin. Le daj mi gnado, de v' pravi veri in v' tvoji gnadi sklenem svoje shivljenje. Daj, de pridem v' tisto frezhno vezhno prebivalishe, ktero nam je Jesus Kristus, nash Svelizhar v' nebeskim kraljestvu perpravil. Daj mi, o Gospod! de v' tvoji prijasnosti umerjem,

naj she bo, kader koli hozhe; vem de frezhen bom po tem. Tvoja beseda mi je sastava, sam si rekel: Sreznhi so, kteri v' Gospodu umerjó.

Druga jutrajna molitev.

Sahvalim te, usmiljeni nebeshki Ozhe, de si mi dal danashniga dneva dozha-kati. Koliko jih je morebiti to nozh umer-lo, kteri bi she bili shiveli, pa ti si jih v' vezhnost poklizal. Sdaj bi imel perzhe-ti opravila svojiga stanu, ali tvoja volja me je s' bolesnijo na posteljo perklenila. Vef vdan v' tvojo sveto voljo hozhem vo-ljno terpeti, kakor je Jesus, moj Sveli-zhar in moj sgled, voljno terpel. Pa tu-di moliti hozhem, kakor je on molil: Ozhe! vsami ta kelh od mene. Zhe je mogozhe, vender ne moja, ampak tvo-ja volja naj se sgodi. Tvoja volja naj se sgodi ne le danš, ampak vselej, zeli zhaf mojiga shivlenja.

O Marija, mati boshja! ti si sdravje bolnikov, ti sama si skusila veliko ter-

plenja in shaloſti, bodi mi tedaj mati vſiga uſmiljenja, bodi mi pomozhnica. Sproſi mi per ſvojim Sinu Jeſufu, da mi polajſha terplenje. Angelj varh, in vſi boshji ſvetniki, poſebno moj patron, profite ſa me. Kakor ſte vi na ſvetu veliko terpeli, in s' terplenjem doſegli nebeſhko zhaſt; tako hozhem tudi jeſt po vaſhim ſgledu voljno terpeti, ker ſhelim v' vaſho tovarſhijo priti.

Vezhérna molitev bolnika.

Spet je dan minil; in ſposnam, o uſmiljeni, nebeſhki Ozhe, da ſim tudi danſ veliko dobrot od tebe prejel; ſa nje te ſahvalim is zeliga ſerza. Reſ je, da ſi me obiskal danſi s' novim terplenjem, pa poſlal ſi mi tudi dobre, uſmiljene prijatle, kteri ſo me v' bolesni in v' teshavah troſhtali. Daſ ſi tudi sdravilam mozh meni pomagati, v' vſih rezhéh ſe obilno kaſhe tvoje uſmiljenje proti meni; zhaſt in hvala ti bodi. Daſ mi tudi to nozh ſvojo gnado, da bi ſ

pokojnim spanjem pomanjšhal svoje bolezhine. Varuj me pred vsimi nesrežhami, posebno pa pred naglo smertjo. Zhe mi pa tudi to nozh poshljesh veliko terplenje in hude teshave, tako mi poshli prosim, tudi svojo moz, de ne opešham, in v' boju s' svojo slabostjo ne omagam, ampak terdno in stanovitno vse tebi k' zhaſti rad terpim. Dobro vem, de tiſtim, kateri tebe ljubijo vse k' dobrimu saleshe.

Tudi hozhem svojo veſt na tanko ſpraſhati; kaj ſim pretezheni dan gréſhil. Pregledati hozhem svoje ſerze, kako bi obſtal, ako bi me ſodnik zeliga ſveta to nozh k' ſebi poklizal, in rajtengo od mene térjal.

V ſak dan jo ſpraſhovanje veſt i b o l n i k a.

Bolnik naj ſe vſak dan tako ſpraſhuje:

So bile moje miſli Bogu dopadljive?
Sim bil vſelej perpravljen, vse po boſhji

volji voljno terpeti? Sim sposnal boshje
dobrote, in skerb, ktero Bog sa me ima?
Sim hvalil Boga sato? Sim obudil vero,
upanje in ljubesen? Sim rad od Boga
in od boshjih rezhi se pogovarjal? Sim
bil hvaleshen sa prejete dobrote? Sim
dal tistim, ki so okoli mene, lep sgled
kerfhanške poterpeshljivosti, krotkosti, in
pokorfhine pod boshjo voljo? Nisim ni-
kogar pohujshal, ne s' besedami ne s'
djanjem? Nisim bil zhmern, ali pa pre-
vezh fiten? Imam morebiti kako nag-
njenje k' starim pregreham? Sim spos-
nal vse svoje pregréhe? Sim jih prav
obshaloval, in shelel jih popraviti? Sim
daroval Bogu vse svoje teshave in bole-
zhine? Sim odpustil sovrashnikam? i. t. d.

O Gospod! odpusti mi vse grehe po
svoji velikí milosti. Sposnam, de fim te
daní velikrat rasshalil. Ali v' resnizi se
hozhem sdaj poboljšhati, od vsiga spa-
zhenja hozhem svoje serze odtergati, in
ozhístiti. S' tvojo gnado si hozhem per-
sadevati vse skushnjave premagati. Do-
brotljivi Ozke! daj mi mozh, de to na-
prejvsetje in tvojo sveto voljo sa naprej

v' vſih rezheh ſpolnim. S' to proſhnjo ſe ti to nozh perporozhim, bodi moj troſht, bodi moj pomozhnik, moje ſdra-vje! Zhe je pa ta nozh ſadnja ſa-mé, daj mi, Goſpod, frezhno ſadnjo uro. Stori me deleſhniga vezhniga ſvelizhan-ja po Jeſufu Kriſtufu. Amen.

Druga vezhérna molitev bolnika.

Goſpod! ponishno te ſahvalim ſa da-naſhni dan, ki ſim ga preſhivel. Terd dan je bil ſame, veliko ſim mogel terpeti, pa vſe ſim preſtal. Tudi ſa naprej hozhem rad terpeti in nikoli ne goder-njati, zhe mi ravno po nozhi ſhe ve-zhi terplenje poſhljeſh. O nebeſhki Ozhe! ti ſi mi dal mozhi ſadoſti terplenje ze-liga dneva preſtati, upam tudi, de mi boſh dal mozh terplenje, ktero bo po nozhi zhes me priſhlo, voljno preneſti. Rakor je Jeſuf, moj Svelizhar, veſ v' tvojo voljo vdan, v' ſvojim terplenju prenozhil, takrat, ko ſi ga ti po angel-ju potroſhtal in poterdil, tako ſe ti tu-

di jest po njegovim sgledu to nozh perporozhim, mémo téga terdno obljubim is ljubesni do tebe s' tvojo s. gnado vse rad in poterpeshljivo prenesti, kar mi poshljesh.

O Maria, mati boshja! tudi ti mi kashefh lep sgled prave poterpeshljivoſt. V' vsih svojih shalostih in britkostih nisi drugiga mislila, kakor: Gospodova dekla sim, naj se sgodi po tvoji besedi! Tako hozhem tudi jest vselej rezhi v' nar vezhih bolezhínah: Gospod! tvoj hlapez (tvoja dekla) sim, tvoja volja naj se nad menojs godi. Vsi angeljzi in svetniki! tudi vam se perporozhim v' shivlenju in smerti, de sa me profite. Amen.

M o l i t e v b o l n i k a

ob nedélih in prasnizih.

O nebeshki Ozhe! kako s' veseljem se spet danš tvoji otrozi v' hishi molitve vkup s-hajajo, tebe zhaſtit in hvalit. O kako rad bi tudi jest v' zerkev shel.

ali bolesen, ki si mi jo poslal, mi tega ne perpušti! Tvoja volja je, de morem v' postelji ostati; pa tudi tukaj te hozhem hvaliti in moliti, sej ti, o Gospod! vse vidish, vse dobro vesh. Tudi na postelji samorem tvojo besedo premishljovati. Res je, de se ne morem sdaj sdrushiti v' zerkvi s' drugimi brati v' Kristusu, ali veselje in mozh k' molitvi mi daje sgled mojiga Svelizharja, kateri je tudi zele nozhi v' samoti premolil. Ne morem sdaj s' telesam prizhijozh per sveti mashi biti; pa sam sebe vender samorem tebi darovati, kakor se ti je tvoj ljubesnivi Sin na s. krishu daroval. Ne morem perstopiti k' angeljski misi, in savshiti sakrament svetiga reshnjiga Telésa, ali vera me uzhi, de samorem v' duhu ravno té gnade deléshen biti. Ne morem v' zerkev iti, in ondi pred spovednikam svojih grehov se obtoshiti, sato se hozhem pred tabo ponishati, o nebeshki Ozhe! tebi hozhem svoje gréhe povedati, sakaj prizho tebe sim greshil, in v' prizho tebe sim hudo storil. Tebe hozhem s' ponishnim, potertim in shalostnim ser-

zam gnade in usmiljena profiti. Bodi milostiv meni ubogimu, greslnimu zhlo-veku. Terdno obljubim, sa naprej vselej po tvojih sapovedih shiveti, in is ljubesni do tebe vse rad preterpeti. O kolikokrat sim bil s' marslim serzam v' zer-kvi! kakorshen sim noter shel, takshen ven. Slisshal sim vezhkrat tvojo besédo, ali nizh mi ni k' serzu shla, vse je bilo same saštonj; in ti si vender s' mano vedno poterplenje imel. O, zhe mi she sdravje dodelish, ves drugazhen hozhem biti! Ozhitno hozhem svoje poboljšhanje pokasati, in se tvoje prijasnosti vredniga storiti.

Kako samorebolnik doma svéte mashe deléshen biti.

Kader slisshi posvananje, naj tako moli.

Ob sazhétku f. Mashe.

V sigamogozhni Gospod, nebéshki Ozhe! rad bi bil jest prizhijozh per sveti mashi;

ali ti vidish mojo slabost, de mi ni mogozhe v' zerkev iti. Sato se na postelji spovém tebi, vsigamogozhnimu Bogu, sveti Marii, vselej divizi, svetimu Michelu Arhangelju, svetimu Janesu karstniku, svetima Aposteljnama Petru in Pavlu, in vsim svetnikom, kar sim gréshil s' mislijo, besedo in djanjem; moj dolg — moj dolg, moj nar vezhi dolg. Sato prosim tebe dobrotljivi, nebéshki Ozhe, bodi milostljiv meni ubogimu, greslniku zhlovéku. Persadeti si hozhem sa naprej vselej po tvoji volji svesto shiveti. Milosti, odvese, odpushtenja vsih svojih gréhov te prosim. Gospod, usmili se! Kríste, usmili se! Gospod, usmili se!

G l o r j a.

Zhašt bodi Bogu na vislavah, in mir ljudém na semlji, kteri so dobre volje. Hvalite Gospoda, sakaj on je dobrotljiv, in njegova milost je neskonzhna. Hvaljen bodi Jesus, Sin nar vikshiga Boga! moj Gospod! moj Odreshenik! Is ljubesni

do nas si terpel in umerl, sdaj pa sedish na desnizi Boga Ozheta. Molim in zhaštim te tudi jest v' terplenju, v' bolesni. Shelim, voljno terpeti, de bi dosegel nekedaj frezho, tebe s' Bogam Ozhetam in s. Duham vekomaj zhaštiti in hvaliti.

M o l i t e v.

Bog! kateri si sgola dobrotā, ti daš sdravje in frézho tištim, ki v' té vérjejo. Glej! k' sedeshu tvoje neskonzhne milosti se blisham in pomozhi prošim. Poglej milostljivo mene revniga bolnika, ušlišhi moje sdihtovanje. Dodeli sopet sdravje meni in tudi všim drugim bolnikam, de te bomo, v' tvoji sveti hišhi sdrusheni, hvaliti in zhaštiti samogli. Po Jesusu Kristusu Gospodu našhimu. Amen.

List svetiga Aposteljna Jakopa

v' 5. p. 7 - 12 v.

Bratje! bodite poterpeshljivi do Gospodoviga prihoda. Glejte! kmet zhaka drāsiga sadu semlje, in voljno poterpi, do-

kler dobi sgodni in posni desh. Bodite tedaj tudi vi poterpeshljivi, in poterдите svoje serze, sakaj prihod Gospodovi se blisha. Nikar ne sdihujte eden soper drusiga, bratje! de ne bote sojeni. Glejte! sodnik pred durmi stoji. Bratje! vsamite preroke v' sgled filne smerti, terplenja in poterpeshljivosti, kateri so v' imenu Gospoda govorili. Glejte! frezhne imenujemo té, kateri so preterpeli. Slishali ste od Jobove poterpeshljivosti, in ste vidili konz Gospodovi, de je Gospod milostiv in usmiljen.

Evangéli svetiga Janesa 5. p. 2 - 16. v.

V' Jerusalemu je ovzhja kopel, ktera se po hebrejsko Betsajda imenuje, in je pet lop imela. V' tih je leshala velika mnoshiza bolehnih, slepih, kruljevih in suhoudnih, kateri so zhakali plivkanja vodé. Sakaj Angelj Gospodovi je ob enim zhasu doli stopil v' kopel in voda je plivkala. In kdor je po plivkanju vode prvi v' kopel stopil, je osdravil, ktero bolesen koli je imel. Je bil pak ondi neki

zhlovek, kateri je osem in trideset let bolan leshal. Kader je tega Jesus leshati vidil, in sposnal, de je tamkej she veliko zhafa bil, mu rezhe: Hozhesih sdrav postati. Bolehni mu je odgovoril: „Gospod! nimam zhloveka, de bi me, kader se voda skali, v' kopel djali; sakaj, preden jest pridem, she kaki drugi pred mano doli stopi. Jesus rezhe njemu: „Vstani, svojo posteljo vsami in hodi! In tisti zhlovek je prezej sdrav postav; vsel svojo posteljo, in shel. Potlej ga je Jesus v' tempeljnu nashel, in mu je djali: Nikar vezh ne gresih, de se ti kaj hujshiga ne sgodi. Tisti zhlovek je shel in judam povedal, de je bil Jesus tisti, ki ga je osdravil.

Kredo ali Véra.

Verujem v' Boga Ozheta, kateri je nebo in semljo stvaril, vse ohrani in visha. In v' Jesusa Kristusa, sina njegoviga edinorojeniga Gospoda nashiga, uzhenika in svelizharja, kateri je is ljubesni do nas zhlovek postal, terpel in umerel. Tre-

tji dan od smerti vstal, shel v' nebesa, kjer s' Bogam Ozhetam shivi in kraljuje. Pa spet bo prifhel sodit shive in mervve. Verujem v' svetiga Duha, duha ref-nize in ljubesni, kateri me rasfvetli in k' dobrimu napeljuje. Verujem vse, kar sv. mati katolska zerkev verovati sapoveduje. V' tej katolski veri shelim shiveti in umreti; in upam, kader bom od smerti vstal, priti v' tovarshijo svoljenih svetnikov vshivati vezhno svelizhanje. Amen.

P e r d a r o v a n j u.

Dobrotljivi, nebeski Ozhe! kakor masnik tebi kruh in vino daruje, tako se ti tudi jest sam sebe darujem. Vse svoje terplenje, teshave in bolesni is ljubesni do tebe radovoljno prenesem, in sim perpravljen vse rad terpeti, kar mi ti, dobrotljivi Bog poshljesh. Tebi dopadljivi dar shelim biti, sato ti darujem vse svoje misli, shelje, besede in dela. Ne sanizhuj tih darov, zhe sim ravno grešnik: spomni se kervi svojiga Sina Je-

susa Kristusa, ktera je bila sa nas preli-
ta. Jest shelim, de bi bilo moje serze
svet altar, in zelo moje shivljenje tebi
dopadljivi dar. Skosi Jesusa Kristusa Gos-
poda nashiga. Amen.

M o l i t e v.

O Bog! per tebi je usmiljenje, per
tebi je obilno odreshenje; dodeli mi svo-
jo sveto gnado, de s' tvojo pomozhjo
vse poterpeshljivo prenesem, in po tvoji
volji spet sdravje doseshem, in v' zer-
kev, sa vse prejete dobre te sahvalit,
p riti samorem.

P e r S a n k t u s u.

Povsdigni se moja dusha k' Bogu,
Gospodu nebes in semlje. Sdrushi se s'
angelji in vsimi boshjimi svetniki, hva-
li Boga sa vse dobre, in klizhi: Svet!
Svet! Svet! je Gospod Bog Sabot ne-
besa in semlja so polne tvoje zhashti, hva-
ljen bodi kateri pride v' Gospodovim
imenu!

P o S a n k t u s t u .

Nebeshki Ozhe, Ozhe vsiga usmiljenja! daj, de bo moja flushba tebi dopadljiva. Ker v' zerkev priti ne morem, se v' duhu sdrushim s' vernimi kristjani v' zerkvi, s' sveto divizo Marijo, in s' vsimi svetniki, kateri s' tabo v' nebesih kraljujejo. Daj, sveti Ozhe, de nas njih ljubesen v' nashi revshini, v' nashih nadlogah podpira, in po njih proshnji nam dodeli tvojo vsigamogozhno pomozh vselej obzhutiti, in nekedaj v' nebesih s' njimi sdrushenim biti.

P e r p o v s d i g o v a n j u .

Verujem, de to, kar maschnik sdaj v' zerkvi povsdiguje, je shivo telo in prava kri Jesufa Kristusa, Sina boshjiga, jag-njeta boshjiga, mojiga Boga, mojiga Odreshenika, mojiga Gospoda. Njega molim, v' njega saupam, njega zhes vse ljubim, in njemu do konza svest ostati shelim.

O Jezus! daj mi sposnati vse moje grehe in dodeli mi britkost serza, ktero je imela greslniza v' Jerusalemu per tvojih nogah, de tukaj v' tvoji ljubesni vredno objokam vse krivize zeliga shivlenja, in de bom jest, reven greslnik, od vsih grehov ozhishen vezhniga shivlenja vréden.

P o p o v s d i g o v a n j u.

O usmiljeni, nebeski Ozhe! tvoja volja je bila, de je tvoj ljubesnivi Sin, Jezus Kristus sa nas terpel in umerl. Savoljo tega Jesusoviga daru poglej mene revniga bolniga, in dar, kteriga ti na postelji opravi, naj bo tebi dopadljiv, kakor ti je bil prijéten dar pravizhniga Abeljna. Daj, de bo ta moj dar od tvojiga svetiga angelja na nebeski altar pred té poloshen, in de bom s' nebeskim shegnam in gnadami napolnjen.

Prosim te, nebeski Ozhe! usmili se tudi vsih bratov in fester, kteri so se v' veri is tega sveta lozhili. Dodeli jim vezhni mir in pokoj svelizhanih.

Ozhe nash. i. t. d.

J a g n j e b o s h j e.

Verujem, Jesus Kristus, moj Svelizhar, de si nam is sgole ljubeshni do nas, mir na sémljo pernefel, torej poln saupanja rezhem: Jagnje boshje, ki odjemljesh grehe vsiga sveta, usmili se. Daj mi ti isti mir, ki si ga obljubil, in kteriga svet ne more dati.

D u h o v n o O b h a j i l o.

Na vekomaj bodi hvaljen in zheshen; Jesus Kristus, v' nar svetejschim sakramentu! Jest te ljubim is zeliga serza, bolj od vsih drusih rezhi, ker si mene, revniga greschnika, toliko ljubil, in si sam na sebi vse ljubeshni vréden. O ljubi moj Jesus! jest te shelim tako prejeti, kakor te drugi bogabojezhi kristjani v' zerkvi prejmejo. Kér pa savoljo slabosti svojiga telefa v' zerkev ne morem, pridi ti o Jesus! k' meni, napolni mi serzé s' svojo ljubeshnijo, in védno per meni ostaní. Amen.

M o l i t e v.

O Bog! kateri is milosti svoje otroke
tepesih, de bi se poboljšhali, daj mi
veselje, ktéro le samo tvoja gnada dode-
liti samore, de per bolezhinah, in she
tolikih telesnih slabostih prave poterpe-
shljivosti ne sgubim, in vedno dušni
mir ohranim. Po Jesusu Kristusu Gospo-
du nashimu. Amen.

S h e g e n.

Dobrotljivi, nebeshki Ozhe! dodeli
mi ti sam svoj shegen is nebes, kteriga
sdaj v' zerkvi po masnniku sadobiti ne
morem. Shegnaj vse moje teshave in ter-
plenje, mojo bolesen. Shegnaj zelo mo-
jo hisho, in tvoj svet shegen naj nikoli
od mene ne sgine. Tako sklenem svojo
andoht, poln saupanja v' tvojo pomozh.
Perpraviti hozhem svoje serze sa novo
terplenje, ker se terdno sanesem, de mi
toliko ne bosh naloshil, kar bi prestatí
ne mogel. Varuj me pred nevoljo in pred
vsim gréham. Poterdi me v' dobrim,

stori me veseliga v' nadlogah; vodi me po vsih potih, in perpeljaj me v' vezhno svelizhanje. Amen.

Perpravljjanje bolnika Sakrament svetiga posledniga olja vredno prejeti.

Ljubi kristjan! Sakrament svetiga posledniga olja, kteriga bosh sdaj prejel, je obilni studeniz boshjih gnad, zhe ga prav vredno prejmesih. S. posledno olje sbriše ostanke gréhov, stori možno dusho v' vojski soper skushnjave; stori kristjana poterpeshljiviga v' bolesni in serzhniga v' teshavah in bolezhinah; poterdi bolnika v' ljubeshni boshji, in da, zhe je Bogu k' zhahti, tudi telesno sdravje. Skleni se tedaj v' Duhu s' Jesusam Kristusam in prosi ga, de bi se ravno tako voljno, ves v' boshjo voljo vdan k' smerti perpraviti samogel, kakor se je Jesus perpravil.

Ter rezi:

Jesus! moj Gospod, moj Svelizhar! S velikimi sheljami shelim prejeti Sa-

krament posledniga olja, de bi se v' duhu s' tabo sklenil, in se tako k' smerti perpravil, kakor si se ti na oljski gori perpravil. Tvoji sveti volji se popolnoma srozhim in od tebe pomozh dobiti saupam, kar si po svojim aposteljnu Jakopu obljubil, rekozh: „Je kdo med vami bolan, naj poshlje po zerkvéne masnika. Oni naj molijo nad njim, in naj ga s' oljem pomashejo v' imenu Gospoda, in vérna molitev bo bolniku pomagala, in Gospod bo dal, de mu bo boljshi; in, zhe je v' grehah, mu bodo odpusteni.“ Prosim te, nar dobrotljivihi Svelizhar! osdravi me s' gnado svetiga Duha vsih dushnih in telesnih slabost. Odpusti mi grehe, refhi me vsih bolezhin, ki jih terpim, in daj mi, zhe je tvoja sveta volja, de se snotraj in sunaj s' tvojo milestjo popolnoma osdravim. Kteri shivish in kraljujesh s' Bogam Ozhetam in f. Duham od vekomaj do vekomaj. Amen.

*Per masanju s' svetim oljem na ozhéh,
naj bolnik na tihama rezhe:*

S' tem svetim pomasanjem mi odpu

sti, o Gospod! po svoji veliki milosti vse grehe, kar sim jih s' poglédam storil,

Per masanju na ushesih.

S' tem svetim pomasanjem mi odpusti o Gospod! po svoji veliki milosti vse grehe, kar sim jih s' poslušanjem storil.

Per masanju pod nosam.

S' tem svetim pomasanjem mi odpusti o Gospod! po svoji veliki milosti vse grehe, kar sim jih s' poduham storil.

Per masanju na shnablih.

S' tem svetim pomasanjem odpusti mi o Gospod! po svoji veliki milosti vse grehe, kar sim jih s' govorjenjem in pokusam storil.

Per masanju na rokah.

S' tem svetim pomasanjem odpusti mi o Gospod! po svoji veliki milosti vse grehe, kar sim jih s' dotikanjam storil.

Sahvala po prejetim Sakramentu s. posledniga olja.

Sahvalim te dobrotljivi Svelizhar Jesus Kristus sa veliko gnado, ktero si mi skosi svojiga namestnika skasal, ker si mi dal prejeti Sakrament s. posledniga olja. „Hvali moja dusha Gospoda! kar je v meni in sunaj mene, naj hvali njega, in naj ne posabi njegovih dobrot. On odpushta moje grehe in me obdaruje s' gnadami in s' milostjo.“ To sveto masilo, ktero sim prejel, naj bo meni h' dušnim in telesnim ozhiščenju. To sveto olje naj mi bo bramba pred notranjimi in unanjimi skušnjavami, de bom s' tem svetim Sakramentam pokrepzhan vse teshave in terplenje v' bolesni voljno in serzhno preštati samogel. Poln saupanja te prosim, o Jesus! daj mi zhutiti mozh tvoje svete gnade. Ozhisti me popolnoma vsih grehov, in persanesi mi shtrasenge, ki sim jih s' gréham saflushil. Reshi me od strahu in shalosti. Daj mi mozh, de

bi vse skušnjave premagati samogel. Dodeli mi spet sdravje, zhe je to k' pridu moje dushe, vender ne moja, ampak tvoja volja naj se sgodi. Stori s' mano, o Gospod! kakor se tebi sdi. Ti nar bolj vesh, kaj mi je k' svelizhanju potreбно. Tebi se ves srozhim, o Gospod! stori s' mano po svoji neskonzhni milosti. Moja dusha! hvali Gospoda, in ne posabi njegovih dobrot. On dobrotljivi Bog mi svojo milost daje.

Mnoge molitve in premishlovanja per bolnikih.

Kako naj se bolnik ves Bogu srozhi.

V sigamogozhni Bog, nebeshki Ozhe! Ti si me s' hudo bolesnijo ebiskal. Tvoja roka me je sadela. Obloshil si me s' teshavami in bolezhinami. Ali dobro vem, de ti vse prav ravnash; tudi nesrezhe,

britkosti in shalosti, ki nam jih poshljash, vesh k' nashimu pridu oberniti; sato naj bodo moje perve in sadnje besede: tvoja volja naj se sgodi. S' vsim sim dovoljin, kar mi ti, o Gospod! poshljesh. Ker sim bres shtevila veliko dobrot v' sdravju is tvoje roke prejel, tudi sdaj ponishno ves v' tvojo voljo vdan prejemem bolesen, ki si mi jo poslal. Zhe je tvoja sveta volja, de she osdravim, obljubim ti, o Gospod! v' prihodno vse drugazh shiveti in bolj svesto tebi flushiti. Nikoli ne bom vezh tvojih sapoved tako premishljeno prelomil, in te shalil, ampak svest, priden boshji flushabnik si bom biti persadeval. Zhe si pa sklenil, o Gospod! me v' ti bolesni v' vezhnoft poklizati, zhe si mi smert namenil, in de skoraj bom mogel umreti; zhe je ta moja sadnja bolesen, is ktere ne bom vezh vstal, in zhe se morebiti blisha konz mojiga shivlenja, naj se sgodi vse po tvoji sveti volji, o Gospod! Stori s' mano po svoji neskonzhni milosti, dobrotljivi. nebeshki Ozhe. Ti sam narbolj vesh, kaj je meni k' pridu,

in k' svelizhanju moje dushe. Tebi se popolnoma ves srozhim, in pred tabo se do konza ponisham, ker sim perpravljen s' tvojo sveto gnado s' v'fim dovoljin biti, kar mi poshljesh. Vem, de je skrito pred mojimi ozhmi, kaj se bo s' mano sgodilo. Ne vem, ako osdravim ali umerjem. Ali nizh me to ne ustrashi, sej Bog, on nar modrejishi Gospod, je moj Ozhe, ki dobro vé, kaj s' svojim otrokam dela. Skrite in nesapopadljive so Gospodove pota; kdo jih bo sposnal? Zhe umerjem, nizh me to prevezh ne sferbi, ker vem, de me moj dobrotljivi Ozhe klizhe, na njegovo milost se popolnoma sanesem. On me per sebi imeti hozhe. Kaj se bom bal k' svojimu Ozhetu iti? In kaj imam na svetu dobriga, de bi bil shalošten svet sapustiti, in iti tje v' boljshi shivljenje? Drusiga nimam, kakor teshave, sferbi, strah in shalošt. Nimam je na svetu vesele ure; pazh je ref, de na svetu smo v' dolini sols, ker pod teshko butaro terplenja, britkost in skushnjav jokamo in sdihujemo. Sej vidim, kako prasno in nezhimerno je po-

svetno veselje, ker zhloveku, kader mine, s he vezhi shalost napravlja. Kako minljivo je vse zhasno blago; posvetno premoshenje in bogastvo sgine kakor dim, in ni ga vezh. Ni je na svetu prave resnizhne frézhe. O frezhni tisti, kateri v gnadi boshji umerje, in vezhno shivljenje doseshe, reshen je is vsih nadlog, od vsiga terplenja. Nobene shalosti, nobene britkosti, nobene solse ne bodo prelili tisti, kateri bodo v Gospodu umerli, ker vse poprejschno je minulo.

Zhe tedaj le drugazhi ne bo, kakor de bom mogel svet sapustiti, daj mi gnado, de v tvoji prijasnosti sklénem svoje shivljenje. Odpusti mi grehe; posabi, de sim greschnik, in spomni se, de sim tvoj otrok, kateri hiti v narozhje svojiga ljubesniviga Ozheta in odpushtenja prosi.

50 *Davidov Psalm.*

1. Vsmili se zhes me o Bog! po svoji veliki milosti, in po obilnosti svojiga usmiljenja sbris hi moje hudobije. Ni sado-
sti meni majhna milost, ampak velike

potrebujem, ker veliko, veliko sim gresil, sato velikiga in mozhniga sdravila potrebujem; in ker sam svojo potrebo dobro sposnam, te profim, o Gospod! usmili se me, kolikor vidish, de usmiljenja potrebujem.

2. Operi me zhe dalje bolj od moje krivize, in ozhisti me od moje pregrehe. Res je, de sim od mahnika odveso svojih grehov dobil; ali savoljo tega she nisim popolnoma bres sferbi, sakaj tvoj namestnik je le zhlovek, in mojiga serza ne more popolnoma posnati, sa to mi on tako odveso da, kakor sodi, de sim je vreden in prav perpravljen. Ti pa, o Gospod! ki serza pregledujesh, ti me do zhistiga operi. Poln saupanja v' té klizhem, kakor gobovi mosh: Gospod! ako hozhesh, me samoresh ozhistiti. Rezi tudi meni: Hozhem, bodi ozhisthen.

3. Sakaj jest sposnam svoje pregrehe: in moj gréh je vedno pred mojimi ozhmi. Oh dobrotljivi Bog! kolikokrat sim svoje shive dni gresil, velikrat bres shitevila sim te rasshalil. She nisim tebe,

o Bog! prav posnal, shé fim te snal shaliti. Greshil fim, pa tvoje velikosti se nisim bal, gnusobe in hudobije svojiga gréha nisim sposnal. Ali sdaj, ko me je bolesen na posteljo perklenila, se je per meni vse premenilo. Moja pregréha, ki jo pred nisim hotel viditi, mi je sdaj vedno pred ozhmi. Vse me na moje grehe opominja, tako jih vidim, kakor de bi jih bil vzhérej storil. O koliko ljudi fim s' svojim rasujsdanim shivlenjem in nespodobnim sadershanjem pohujshal! Koliko nedolshnih serz fim sapeljal. Ah Gospod! drusiga ne rezhem, kakor: „Ne spomni se pregreh moje mladosti, in mojih nevédnost.“

4. Tebi samimu fim greshil, in v' prizho tebe hudo storil; de bosh v' svojih besedah resnizhen sposnan, in premagash, kader bosh sojen.

Skerbno fim iskal svoje pregréhe pred ljudmi skriti. Oni niso hudobije mojiga serza posnali. Ti pa o Gospod si sposnovaviz misel in naménov v' serzu. Nobena stvar pred tvojimi ozhmi ni skrita,

ampak vse je ozhitno, in pred tabo odkrito.“ Ah kako neumen sim vender bil, ker sim tebi ravno tako, kakor ljudem, svojo pregrého perkrivati hotel. Tvoja vfigavédnost bi bila imela od hudobije me odvrazhovati, de bi ne bil v' prizho tebe tega storil, kar sim se v' prizho ljudi storiti framoval. Persanesi mi, o Gospod! usmili se me, in odpusti mi gréhe. Skashi se mi dobrotljiviga Ozhéta, kateri vfiga rasshalenja posabi. Tedaj bodo resnizhne beséde, ki si jih govoril, vsi sposnali. „Nozhem smerti greshnika, ampak, de se hudobni od svojiga djanja spreoberne in shivi.“

5. Sakaj, glej v' hudobii sim spozhet, in v' grehi me je moja mati spozhela.

V' maternim teléfu sim bil v' grehu spozhet, in od takrat s' tabo v' sovrash-tvi, in vezhniga pogubljenja vreden. „Po natori smo vsi otrozi jese.“ Ko bi bil jest takrat umerl, vekomaj bi bil mogel pogubljen biti. Tvoje usmiljenje je bilo, o Gospod! de sim bil na svet rojen, de sim bil karshen. Tvoje usmilenje me je do sdaj na svetu perdershalo, in v' toli-

kih nevarnostih ohranilo. „Od mojiga rojstva sim se v' tvoje roke vergel; ti si moj Bog od telésa moje matere sem, ne odstopi od mene.“ Pfl. 21, 11.

6. Glej! resnizo ljubish: nesnane skrivnosti svoje modrosti si mi rasodel.

Gospod! ti resnizo ljubish, sato se nizh ne sgovarjam, nizh ne tajim, ampak prav odkritoserzhno se obtoshim, de sim grosno veliko gresnil, in sposnam, de sim toliko manj sanaslanja vreden, kolikor vezh si mi ti skrivnosti svoje modrosti rasodel, in kolikor vezh dobrot si mi skasal. O kako lepo sim bil v' kershanskih resnizah poduzhen! Kako lepo so me boshji namestniki opominovali, uzhili in pred gréham me obvarovati si persadevali. Pa sa vse to nisim porajtal, ampak vedno sim gresnil in tebe shalil. Sa to sim pa tudi vezhi shitasenge vreden, kakor tisti, kateri ni bil tako poduzhen, in kateri ni imel toliko perlosnosti dobro storiti. Sakaj kdor je vezh prejel, od tistiga se bo vezh térjalo. „Hla-
pez, kateri voljo svojiga Gospoda vé, in se ni

perpravil, tudi po njegovi volji ni storil, bo slo tepen.

7. Pokropi me s' isopam, in bom ozhišhen, operi me, in bom bolj bel ko sneg.

Sposnam, de sim pokorjenja vreden. K' moji frezhi me s' bolesnijo tarešh, ker mi tako perlošnost dajash, na tem svetu sa svoje grehe sadošti storiti. Sposnam o Gospod! de vse, kar samorem sa svoje ozhišhovanje storiti, bres tvoje gnade tebi dopasti ne more. Vse moje bolesni, teshave, bolezhine, britkošti, terplenje ne samorejo mojih grehov sbrišati, me ne morejo ozhištiti, zhe mi ti gnade ne dašh, in me s' duham notranje ljubesni ne oshivišh.

8. Daj mi veseló in perjetno besédo šlišhati, in poterte košti bodo od veselja poskakovale.

O Gospod! pridi s' svojo gnado v' moje serzé in govori moji dushi, kakor si nekda jogram rekel, kader si skosi saperte vrata k' njim prišel. „Mir vam bodi.“ Daj tudi moji dushi te frezhne, ve-

léle beséde slishati, in rezi ji, kakor si nekdam preshestnizi rekel: Pojdi in sa naprej vezh ne gréshi. Jo. 8, 11. Rezi, kakor si nekdam rekel mertvoudu: Supaj sin, tvoji grehi so ti odpushteni. Mat. 9, 2. Rezi, kakor si nekdam govóvumu rekel: Hozhem, bodi ozhishen. Mat. 8, 3. Po tem ne bo moja dúsha nikdar jenjala tebe hvaliti, ker té beséde bodo moji dúshi veselje in shivljenje dale, moje poterte kósti bodo oshivele in od veselja poskakovale. Moja dúsha vedno porezhe: O Gospod! kdo je tebi enak. Psalm. 34, 10.

g. Odverni svoj obras od mojih gréhov, in sbrishti vse moje krivize.

Slishal sim is úst tvojiga namestnika tiste vesele beséde, ki mi jih je v' tvojim imenu osnanil rekozh: Tebi so grehi odpushteni. Ali modri Sirah 5, 5. pravi: savoljo odpushteniga gréha ne bodi bres strahu. Sato te prosim, o Gospod! odverni svoj obras od mojih gréhov, in de ga od mojih gréhov odvernesi, oberni ga na svojiga ljubiga Sina, Jesusa Kristusa, kateri me je s' svojo reshnjo

kervijo opral, in tako s' svojim terplenjem tvojo ojštro pravizo potolashil. De pa tudi s' ušmiljenim ozhešam na me pogledašh, o Gospod! sbrishti vse moje krivize; konzhaj v' meni vse pregréhe, in daj mi duha resnizhne pokore in stanovitnosti v' terplenju, de preterpim sadošti sa storjene krivize.

10. Stvari v' meni, o Bog! zhisto serze, in ponovi v' mojim oserzhju praviga duha.

Moje serzé, o Gospod! je grosno bolno in spazhenó; zhe ga ti ne ozhistišh in ne osdravišh, ti ne more dopasti. Dodeli tedaj mojemu serzu dar zhistosti, de se vsim nesramnim mišlam in nespodobnim, gerdim sheljam odpovem, de bo moja dušha in moje telo sa te vredno prebivališhe, ker vem, de le ta zhednost zhloveka posvezhuje. Pomagaj, o Gospod! de spravim is svojiga serza vso gnusobo posvetne ljubesni. Reshi moje serze od vsiga prasniga strahu, in od vsih nezhimernih shelja, de bom med tiste frezhne pershtet, ki je pisano od njih

Matth. 8, 5. „Blagor njim, kateri so zhi-
stiga serza, sakaj oni bodo Boga gledali.“

11. Nesaversi me od svojiga oblizhija,
in ne odvsemi meni svojiga svetiga Duha.

O kako teshka je boshja roka, obilno
jo zhutim, ker me s' bolesnijo tepe.
Strašno je, o Bog! v' roke tvoje serdi-
te jese pasti. Ali nesfrezha zhes vse nesfrez-
he je ta: od tebe, o Gospod! naveko-
maj savershen biti. Kdo bi se tega ne bal?
Ves se trefem, in grosno se te nesfrezhe
bojim, ker sposnam, de sim greslnik,
ker sim te velikrat bres shtevila rassha-
lil. Gréh pa zhe mi je tudi odpushten,
vender hude ostanke sa sabo pusti, kateri
samorejo greslnika s' zhasam v' pogublje-
nje perpeljati. Sato usmili se zhes me, per-
sanefi mi, in nikar me ne saversi spred
svojiga oblizhija. Nikar mi tudi ne od-
vsemi svojiga svetiga duha. Vsami, zhe
tebi dopade, moje premoshenje, vsami
mi sdravje, vsami mi shivljenje, le svoji-
ga svetiga duha mi ne odvsemi, sakaj
on sam je shivljenje nashe dushe. „Duh
je kateri oshivlja, méso nizh ne pomaga.
Joan., 6, 64.

12. Dodeli meni sopet veselje svojiga svelizhanja, in poterdi me s' imenitnim duham.

Porovnaj, o Gospod! moje zelo serze, de bom sopet veselje mirne in pokojne vesti dobil. Dodeli mi notranji mir mojiga serza, de bom imel snamnje tvoje s' mano storjene sprave. Sa me ni sdaj drujiga veselja, kakor tebe, o Gospod! sa svojiga svelizharja imeti. Naj se drugi veselé v' sdravju, v' frezhnih, veselih dnevih, v' posvetnih norzhijah. Moje veselje je sdaj le v' Jesufu Kristufu mojemu svelisharju, od kteriga terdno upam, de mi bo dal veselje svojiga svelizhanja.

13. Hudobne bom tvoje pota uzhil, in greshniki se bodo k' tebi preobernili.

Moja bolesen, moje terplenje, vse teshave in britkosti, ki jih terpim, naj vse greshnike preprizha, in naj jih poduzhi, kako hudo in grenko je zhloveku sapustiti Gospoda svojiga Boga. Moje poboljšhanje pa, in odpušhenje mojih gréhov, ktero sim od tvojiga usmiljenja sadobil, o Gospod! naj v'fim spokorjenim greschnikam upanje daje sanesti se terdno

na Svelizharja, kateri greslnika opravizhi, in ga s' veseljem v' gnado vsame. Uzhé naj se greslniki, de tvoje pota, o Gospod! so smiljenje in refniza. Kolikor jih je bilo skosi moje napazhno sader-shanje pohujshanih, daj Gospod! de se skosi mojo poterpethljivošt poboljšajo.

14. Refhi me od dolga kervi, o Bog, Bog, moj Svelizhar! in moj jesik bo tvojo praviza s' veseljem hvalil.

Usmili se zhes me ubogiga greslnika, in refhi me od vsiga, kar sim se s' greham per tebi, o Gospod! sadolshil, ker meso in kri sta me v' greh sapeljala. Jest sim tisti evangelski hlapez, kateri je svojimu Gospodu deset tavshent talentov denarjev dolshan. O sposnam, kolikor zhafa sim shivel, ni ura pretekla, de bi ne bil gresnil. O koliko hudobnih misel, koliko pregreslnih shelj je bilo vsaki dan; s' eno besedo skorej vse je bilo per meni hudobno, ker je bilo moje serze spazhenó. Gorjè mi bo, zhe se ti zhes me ne usmilish. Refhi me tedaj, o Bog! od vsiga dolga kervi skosi smert in kri

svojiga ljubiga Sina, Jesusa Kristusa, ktero je on sa nas preli.

15. Gospod! odpri moje shnable, in moje usta bodo tvojo hvalo osnanovale.

Dokler sim nedolshen v' gnadi boshji bil, kako s' veseljem sim tvojo hvalo prepeval. Ali greh mi je jesik savesal, in mi je shnable saperl. Moje serze je bilo tebi, o Bog! saperto, in le posvetnim skerbéem odperto. Le po drugih prasnih in neumnih rezheh sim hrepenil, sa te pa, o Bog! nisim maral. Sato so bile moje usta saperte, de nisim tvoje hvale pél, de nisim molil, ja velikrat sim se she framoval moliti, svojih grehov se spovedati, in sim jih samolzhal. Savoljo tih in takih grehov me je velika shalost obshla, de se mi od shalosti ni ljubilo shnablov odperati in tebe hvaliti. Odvsami Gospod! shalost mojiga serza, odpusti mi grehe, in odpri mi shnable, de bom tvojo hvalo vedno prepeval in osnanoval.

16. Sakaj, ako bi bil ti dar hotel, bi ga bil jest rad dal, ali nad shganimi darovi nimash dopadajenja.

Spesnam, o Gospod! kako sopern sim ti bil, ker sim pravizhnost sovrashil. Ka ti hozhem sdaj dati sa dar, de bi tvojo pravizhno jeso potolashil? Drujiga ne vem. o Gospod! kakor perpravljen sim vse storiti karkoli tebi dopade, de mi le grehe sbrishefh, in de se ti potolashifh. Karkoli mi poshljesh teshavniga in grenkiga vse s' veseljem sprejmem is tvoje dobrotljive roke, in sa pokoro zhes svoje grehe obernem, de le tvojo milost in odpuštenje svojih grehov doseshem.

17. Bogu dopadejozh dar je shalosti poln duh: rasterto in ponishno serze ne bosh, o Bog! sanizhoval.

O Gospod! ker imash le nad shalostnim, pobitim serzam veselje in dopadajenje, kar je she David sposnal rekozh: Gospod je bliso njih, kateri so shalostniga serza. Glej na me, revniga greshnika, kako jokam in v' serzu shalujem zhes svoje grehe, katerih shtevila ne vem. Nozh in dan se tresem savolj nevarnost svoje dushe, in sa voljo svoje slabosti. Vedno prosim pomozhi is nebes, ktere spesnam, de je nisim vreden. Glej, o

Gospod! sahnem od sheje in lakote pravizhnosti. O Bog! ne sanizhuj takiga sgrevaniga in ponishniga serza. Usmili se zhes me, in odpusti mi vse grehe.

18. Stori dobro, Gospod! po svoji dobrotljivi volji Sionu, de bodo sidovi Jerusalemski sesidani.

Stori s' mano po tvoji dobrotljivi volji, o Gospod! na tvojo milost se popolnoma sanesem. Kakor se tebi sdi, tako s' mano oberni. Le daj mi gnado in mozh, de bom v' vsih britkostih in stiskah poterpeshljiv, v' teshavah in v' terplenji tebi vselej svest, de bom zhes svoje pregréhe resnizhno shaloval, in tako skosi pravo pokoro shiv kamen tvojiga duhovniga sidanja postal, de bom vreden tvojim svoljenim priyatlam pershtet biti.

19. Takrat bodo tebi ofri pravizhnosti, darovi in shgani ofri dopadli, takrat bodo na tvoj altar teleta pokladali.

Ti shelish in hozhesht od mene, o Gospod! de bi se moje serzé v' ljubesni do tebe vedno bolj vnemalo, in skosi to tebi bolj vredno prebivalishe po-

italo. Ti hožhešh, de bi moje upanje
škosi terplenje in britkoſti vedno možh-
nejſhi in bolj shivo perhajalo. Ti, o
Goſpod! hožheſh, de morem sdaj velike
teſhave terpeti, ker mi hožheſh ſa to
vezhno veſelje na unim ſvetu dati. Ker
je tvoja volja, de morem terpeti, tak
s' veſeljem terpim, in vſe britkoſti volj-
no preneſem, de ſe nad mano ſpolnijo
beſede ſ. Pavla Rim. 5, 3. Nadloga po-
terplenje perneſe, poterplenje pa ſkuſh-
njo; ſkuſhnja pa upanje, upanje pa ne
oſramoti, ſakaj boſhja ljubesen je iſlita
v' naſhe ſerza ſkosi ſvetiga Duha, kteri
nam je dan.“

M o l i t e v

*bolnika, de bi v' veri, upanju in v' lju-
besni ſtanoviten oſtal.*

Moj Bog! kam ſe hožhem oberiniti,
kje hožhem troſhta iſkati! Bolesen me
lare, in mi velike teſhave déla. Morebi-

ti de se blisha konz mojiga shivlenja. Vidim in sposnam, de vse posvetno je prasno in nezhimerno. Vidim sdaj, de nobena posvetna rezh ni v' stanu zhloveku v' terplenji resnizhniga troshta dati. O vém, dobro vém, kje se pravi resnizhni trosht najde, kader zhes zhloveka teshave pridejo. Per tebi, o Gospod! le per tebi, moj Svelizhar! je pravi trosht, kateri dusho rasveseli, in pred shalostjo in pred vsim straham obvarje. Ti, Gospod! si studenz vsiga veselja, vsih gnad in vsih dobrot. K' tebi pertezhem, k' tebi perbeshim, o dobrotljivi, nebeshki Ozhe! in s' tabo sa vselej sklenjen biti shelim. O Gospod! ne saversi me, spred svojiga oblizhja; sej terdno v' té verjem, v' te saupam, in te zhes vse ljubim. Rasvetli in vterdi Gospod! s' svojim svetim duham moje serze, de vselej terden in nepremakljiv ostanem v' pravi ker-shanski katolski veri, in vezhno shivlenje dofeshem. Napolni moje serze s' terdnim saupanjem, te prosim, s' katerim po tvoji milosti vse dobrote od tebe dofeshit shelim. Sposnam, de sam is sebe

nizh ne samorem, sato upam in se terdno sanesem na tvojo neskonzhno milost in dobroto, de mi bosh dodelil potrebno pomozh vezhno shivljenje dosezhi. Vshgi v' mojim serzu, o Gospod! ogenj prave ljuhesni, de ne neham do konza te ljubiti. Vterdi me v' tej ljubesni, de nobena skushnjava, nobena britkost, nobena teshava me od tebe ne bo mogla lozhiti. V' tej ljubesni shelim shiveti in umreti. Gospod! uflisli mojo molitev in moje vpitje naj do tebe pride.

Popolnoma grevenga.

O moj Bog! is serza mi je shal, de fim tebe, toliko ljubesnjiviga Ozhéta rasshalil, ker si vsa svetósti in samosveta dobrota, ki te is zeliga serza ljubim. Terdno sklénem, zhe mi spet sdravje dodelish s' tvojo sveto gnado v' resnizi svoje shivljenje poboljšhati. in vse, tudi smert, raji preterpeti, kakor tebe svoji-

ga Boga, neskonzhno svetoſt in do-
brota ſhe s'kakſhnim greham kedaj ras-
shaliti. Daj mi gnado ſpolniti to moje
naprejšetje. Proſim te ſkosi neskonzhno
saſluſhenje Jeſufa Kriſtufa i. t. d.

*Premiſhljovanje bolnika v' terplen-
ju bolesni.*

Dobrotljivi Bog! ti ſi pravizhen, jeſt
pa ſim greſhnik. Ti me tepeſh s' ter-
plenjem ſato, de bi jeſt ſpregledal, in
ſpoſnal ſvoje pregrehe. Sdaj ſpoſnam, o
de bi le ne bilo prepoſno, kako ſim v'
sdravju malo na tebe miſlil, kako malo
ſim ſa te maral. Nikolj niſim tako, ka-
kor sdaj, is ſerza molil. Svet ſim pre-
vezh ljubil; ſvoje ſerze ſim imel le na
poſvetne rezhi navésano. Ljudi ſim ſe
vezh, ko Boga, bal. O kako malokdaj
ſim v' sdravju na ſmert miſlil, in na
rajtengo, ktero bom mogel pred pravi-
zhnim ſodnikom dati. Ko bi bil jeſt vezh-
krat na to miſlil, gotovo bi bil drugazhi
shivel, in ſe k' ſmerti bolj perpravljjal.

Pa sa vsako rezh sim imel vezhi skerb, kakor sa dusho. Le po drugih, posvetnih, neumnih rezheh sim vselej hrepenil, sa svelizhanje skorej nizh nisim porajtal. O koliko boshjih gnad sim v' sdravju napravil, ktere bi bil imel v' prid svoje dushe obrniti. Kolikokrat sim sklenil se poboljshati, pa sim poboljshanje le od dne do dne odkladal, in sim noter do sdaj v' grehih ostal. In sdaj me Bog s' bolesnijo klizhe, vezhi del sim le to storil, kar je meni dopadlo, ne tega, kar Bog sapoveduje. O sposnam, kako nehvaleshen sim svojimu Bogu, svojimu dobrotljivimu Gospodu. Kaj bi bilo s' mano, ko bi me bil Bog s' naglo, neprevideno smertjo is tega sveta poklizal. Srezha sa me, de me je Bog s' terplenjem obiskal. Sdaj vidim, kako dobrotljiv je Bog, in sposnam, de me she ljubi, ker mi ozhitno pokashe, de ne sheli mojiga pogubljenja, ampak sheli, de bi se jest spokoril, in vekomaj shivel. Sdaj sposnam, de vse terplenje, vse bolezhine, ktere terpim, so sdravila sa moja dusho; in bres kterih bil mogel jest

morebiti navekomaj saversken biti. Vse tedaj rad, voljno in s' veseljem terpim, zhe mi she vezhi terplenje poshljesh, o Bog! moj Gospod! Le daj mi gnado in mozh, de po tvojim sgledu vse poterpeshljivo prenesem, in tvojo prijasnost dofeshem.

J e s u s

Pravi sgled v' terplenju.

Jesuf moj Svelizhar! Ti si nam pravi sgled pokasal. kako se more voljno terpeti. Ti si nas uzhil, kako se moremo v' vfih okoljshinah boshji volji srozhati, in is ljubeshni do Boga vse radi terpeti. Grosno je bilo tvoje terplenje, o Jesuf, moj Svelizhar! Nehvaleshen, nesvest apostel Shkarjot te je sapustil, in sa vse dobrote, ktere si mu storil, te prodá in sovrashnikam sda. Koliko te je to v' serzé bolelo. Preden so te sovrashniki popadli, si v' vertu Gezemani od shalosti in britkosti krivav pot potil. Koliko si

terpel, o Jesuf! kader so te hudobni judje popadli, in od eniga sodnika do drugega, kakor hudodelnika, svesaniga vlazhili. Posabili so vseh dobrot, ki si njim jih storil, in neusmiljeno te rasgajshlajo in rastepejo, de tezhe po tlah tvoja sveta kri. Ti pa molzhish, kar besede ne rezhes, terpish, savoljo nas vse voljno terpish, in ne odpresh svojih ust. Koliko si terpel, o Jesuf! ki so ti judje ternovo krono spletli, ti jo neusmileno na glavo perbili, de je ternje tvojo sveto glavo prebodilo, in ti grosne bolezhine naredilo. Sraven tega te sanizhujejo, se ti posmehujejo, in te sanizhovaje kralja posdravljajo. Ti pa, o Svelizhar! vse to molzhé terpish. Koliko si terpel, o nedolshni Jesuf! ki so te hudobni judje k' smerti obsodili. Ves smartran in raste-pen si tako oflabil, de ne moresh skora-j na nogah stati, pa te obloshijo s' teshkim krisham in te silijo ga nesti na goro Kalvarijsko, kjer te bodo ravno na ta krish, kteriga sam radovoljno neses, perbili in umorili. Ti pa kar besedize ne rezhes, ampak voljan, kakor ovzhi-

za, kader jo mefar v' mefnizo pelja, pohlevno vse rad terpiſh, in ſe daſh zadovoljno ſa naſ umorit. O Jeſuf! koliko ſi terpel v' ſadnjih teſhavah, ko ſi groſne bolezhine in britkoſti terpel na krishu. Od prijatlov ſapufhen, od judov ſaverſhen, zlo apoſtelni ſo ſbeſhali, ga ni maſh v' ſadnji uri drujiga troſhta, kakor ſvojiga nebeſhkiga Ozheta. Tvoja mati, diviza Marija je pod krisham, ali nizh ti ne more pomagati. Ona ſhaluje, ſdihuje in tozhi grenke ſolſe pod krisham, koliko te je tudi to v' ſerzu boleti moglo, ker ſi bil sgolo uſmiljenje! vender vſe take ſtraſhne martre, groſne bolezhine in britkoſti poterpeſhljivo preneſeſh, in ſhe v' ſadnji uri na krishu ſa ſvoje ſovraſhnike proſiſh: Ozhe, odpuſti jim, ne védo, kaj délajo.

Jeſuf! ti ſi ſa naſ na krishu umerl, in tako nam pokasal pravi sgled voljne poterpeſhljivoſti ſtanovitniga ſaupanja v' Boga, in reſnizhne ljubesni do nebeſhkiga Ozheta. Dodeli mi gnado, uſmiljeni Jeſuf! de tudi jeſt po tvojim sgledu vſe britkoſti in teſhave ſvoje bolesni voljno

terpim. Tebi darujem vse bolezhine in terplenje, ktero me je sadelo in ga s' tvojim terplenjem sklénem. Is ljubeshni do tebe, moj Svelizhar! vse rad terpim. S' tabo hozhem tukaj terpeti, de saflushim s' tabo se vekomaj veseliti.

Jesufove sadnje beséde na krishu.

I. Ozhe, odpústi jim; sej ne vedo, kaj delajo! Luk. 23, 24.

Kakorshno je bilo Jesufovo shivljenje, takoshna je bila tudi njegova smert; sgolj ljubeshen do nebeshkiga Ozheta in do ljudi. De je neskonzhna Jesufova ljubeshen do ljudi, je prav ozhitno pokasal v' smertnih britkostih, ker je sa svoje nar hujshi sovrashnike molil. Sa tiste, kateri so mu nar vezh hudiga storili, ker so ga k' smerti obsodili, in na krish perbili, profi, de bi jim nebeshki Ozhe sa gréh ne sarajtal, de so mu ravno nar vezhi krivizo storili: Ozhe, odpusti jim, sej ne vedo,

kaj delajo! Nedolshni Jesus moli sa grešnike takrat, kader nar vezhi hudobijo delajo, ker boshjiga Sina krishajo, in profi sa nje odpuštenja gréha. O neisrezhena ljubesen! Ti kristjan! ki si tudi slo rasshaljen bil, ki si tudi od svojih sovrashnikov veliko hudiga, velike krivize terpeti mogel; poglej tje na krish, in uzhi se od Jesusa svojim nar hujshim sovrashnikom odpustiti in sa nje moliti.

II. Jesus je rekel svoji materi: She-na! glej, tvojiga sinu. Po tem rezhe uzhenzu (s. Janesu): Glej, tvojo mater. In od tiste ure jo je uzhenz k' sebi vsel. Jan. 19, 26.

Kader je Jesus v' grosnih bolezhinah in v' smertnih britkostih na krishu visel, stojita pod krishem vsa shalostna tudi njegova ljubesniva mati Maria in njegovi nar ljubshi uzhenz s. Janes, in gledata kedaj bo Jesus sklenil svoje shivljenje. She v' sadnjih teshavah skerbi Jesus sa svojo mater, in jo srozhi svojimu uzhenzu, kateri jo je od tiste ure k' sebi vsel in sa njo skerbel.

Uzhi se tudi ti, kristjan, od Jesusa, svoje rezhí pred smertjo porovnati, svoje blago, premoshenje in karkoli imash svestim rokam srozhiti, de te ne bodo po smerti kíeli, namešt de bi sa te molili.

III. She danf bosf s' mano v' raju. Luk. 23, 43.

O frezhne vesele besede, ktere je defni rasbojnik na krishu flifhal is uft Jesusovih, ker mu je she tifti dan vezhno shivljenje, nebéfa obljubil. To so besede, ktere nar bolj shaloftno in v' nar vezhih britkofstih vtopljeno dusfo rasveseliti morejo. O nar dobrotljiviſhi Svelizhar! kader se vezher mojiga shivljenja perblisha; kader bo prifhla tifta grenka sadnja ura, de bo treba svet sapuftiti in iti v' vezhnoſt, daj mi gnado flifhati tifte frezhne vesele besede: *She danf bosf s' mano v' raju*. Rasveseli tudi mene v' sadnji uri s' temi frezhnimi besedami, de te bo moja dusfa vekomaj hvalila.

IV. Shejn ſim. Joan. 19, 28.

Jesuf, Gospod nebes in semlje, viſi rafpet na krishu v' grosnih bolezhinah

in strašnih martrah. Sguba kervi, ktera is njegovih svetih ran na semljo kaplja, ga posufhi in mu napravi veliko shejo. Vojshak gré in poda Jesufu s' hisopam povito in v' jesihi namozheno go-bo. O shaloftna postreshba v' smertnih seshavah! Poglej ljubi bolnik! ti imash vender she eniga ali drujiga domazhih ali kakiga prijatla, ali kakiga drujiga usmiljeniga zhlovéka, de ti postreshe in tvoje terplenje polajsha, kar je mogozhe. Bodi Bogu sa vse te dobrote hvaleshen, in is ljubeshni do Jesufa preterpi voljno vse svoje bolezhine.

V. Moj Bog! moj Bog! sakaj si me sapustil. Math. 26, 46.

V' kolikor vezhih nadlogah je zhlo-vek, toliko vezhi pomozhi potrebuje on. Nar vezhi shaloft sa dushe pa je, zhe v' nar vezh britkosti in shalofti pomozhi nima. Ali dobrotljivi, nebeshki Ozhe se rad usmili svojih otrok, kateri se ga boje in ga ljubijo. Vsim, kateri njegov glas poslushati hozhejo, on prijasno govori.

Ne boj se moj sin, jest sim s' tabo. Ne umikuj se terplenju; tvoj Bog sim jest. Poterdim te in ti pomagam, kader pride ura tvoje britkoſti. Ne zaguj v' teshavah; zhaka te veliko plazhilo v' prihodnim, vezhnim shivlenju, zhe boſh ſtanoviten v' zhaſnim terplenju. Ljubi bolnik! kader pride ura veliziga terplenja, britkoſti in shaloſti, klizhi s' terdnim sau-panjem: Moj Bog! pomagaj mi; poter-di me, de pod tesho velikih teshav ne opéſham, ampak tebi ſtanovitno sveſt oſtanem. Reſhi me is nadlog, o Goſpod! Glej na mojo revſhino in uſmili se me.

VI. Ozhe, v' tvoje roke srozhim svo-jo duſho! Luk. 22, 46.

Tako se srozhuje nedolshni Jeſuf v' sadnji uri ſvojimu nebeshkimu Ozhetu. O kako s' mirnim ſerzam je Jeſuf ſvojo duſho nebeshkimu Ozhetu srozhil, ker je njegovo voljo vſelej v' shivlenju in v' ſmerti na tanko in sveſto ſpolnil, in vſe ſtoril, kar mu je bilo od nebeshki-ga Ozheta nalosheno. Tako s' veſelim in

mirnim serzam samore per konzu svoji-
ga shivljenja le tisti kristjan rezhi, „Ozhe,
v' tvoje roke srozhim svojo dusho!“ kateri
je po Jesufovim sgledu shivel; kateri je
teshave in britkosti tako voljno, kakor
Jesuf terpel; boshjo voljo vselej svesto
spolnovati si persadeval, in Bogu do
konza svest ostal. Shelifh tedaj, ljubi bol-
nik! svojo dusho nebeshkimu Ozhetu s'
terdnim saupanjem srozhiti, de jo bo k'
sebi vsel; podaj se sdaj radovoljno v'
njegovo sveto voljo. Terpi voljno vse te-
shave britkosti in bolezhine; le misli,
de dobrotljivi nebeshki Ozhe ti jih po-
shilja, ktere vender niso takoshne, ka-
korshne je Jesuf, nash Svelizhar, terpel.
Zhe se bosh popolnoma v' boshjo voljo
vdal, in v' vsih rezheh se Bogu srozhil,
tako tvoja smert ne bo strashna in sha-
lostna, ampak frezhna in vesela, ker bosh
s' veselim serzam rekel: Nebeshki Ozhe,
v' tvoje roke srozhim svojo dusho.

VII. Dopolnjeno je. Jan. 19, 30.

Po vfi pravizi je le sam Jesuf te be-
fede srezhi samogel, ker je le on vse na

tanko dopolnil, kar mu je nebesški Ozhe naloshil; on je vse storil, karkolj je bilo sa nashe svelizhanje potrebno. Pokorn je bil do smerti, ja do smerti krisha. O frezhni, zhes vse frezhni tisti, kateri tudi per konzu svojiga shivljenja samore rezhi: Tudi jest sim spolnil svesto, kar mi je bilo od nebeshkiga Ozheta nalosheno. Sa to sdihuj vezhkrat k' Bogu: O Gospod, ne daj mi pred se lozhiti is tega sveta, kakor, de svoje delo prav in tebi dopa-
dljivo konzham in frezhno umerjem!

M o l i t e v.

O Gospod! tudi jest terpim, ker stiska me huda, teshavna bolesen. Ali spo-
snam, de moje terplenje je majhno pro-
ti tvojimu, vender me toliko teshi. O Go-
spod, moj pomozhnik, moj sdravnik!
daj mi mozh vse terplenje voljno prene-
sti. Varuj me pred zagovitnostjo. Trosh-
taj me ti, o Gospod! kader me bodo
sadele smertne britkosti in sadnje tesha-

ve, ker takrat je ves posveten trofht prasen. Daj mi gnado stanovitne poterpesljivosti, de vse terplenje in tudi smert is ljubesni do tebe preterpim, kakor si ti is ljubesni do nas vse voljno preterpel. Pomagaj mi v' sadnji vojski, de me sovrasnik ne premaga. Bodi per meni v' sadnji uri, in, kader umerjem, vsami k' sebi mojo dusho, de te vekomaj zhasiti in hvali. Amen.

Premishlovanje bolnika s' kterim naj se v' nevarni bolesni troshta.

Konz mojiga shivlenja se blisha, morebiti ni delezh moja sadnja ura. Mozh me je sapustila, morebiti ne bo dolgo, de bom stal pred sodnikom in mogel dati rajtengo. Ali dobro vem, de le telo bo umerlo, dusha vekomaj shivi. Tudi dobro vem, de prishel bo zhas, ker bom ravno s' tem teléfam od smerti vstal,

se spet s' dušho sklenil, in vidil svojiga Svelizharja, in de po tem vezh ne bom umerl, ampak vekomaj shivel. Té misli me tolashijo in troshtajo, ker upam, de dobrotljivi Bog mi bo usmiljen, de me bo k' sebi v' nebesa vsel. Shelim skleniti svoje shivljenje v' pravi veri, v' terdnim upanju in v' gorézhi ljubesni. Terdno se sanesem, de me Bog v' smertnih teshah ne bo sapustil. Saj sim zhisto rajtengo s' njim storil in sveto popotnizo prejel. Zhe pa v' boshji prijasnosti umerjem, je smert sa me vesela, ne shalostna. Rél je, de rad bi she kaj zhasa shivel, rad bi she osdravil; ali boshja volja je, zhe bom v' tej bolesni umreti mogel. Morebiti bi bila ravno to moja narvezhi nefrezha, ko bi jest she dalje shivel. Morebiti bi jest boshjo prijasnost in s' njo vezhno shivljenje sgubil. Bog mi je zhal odlozhil, in stekle se bodo ure mojiga shivljenja. Bog skerbi sa moje svelizhanje, sato se radovoljno vdam njegovim naredbam. On, nar modrejshi Gospod, dobrotljivi Ozhe, bo s' mano tako obernil, de se bo vse k' moji frezhi isfhlo. Ter-

dno saupam in se sanesem, de me ne bo
saverget, in de mi bo usmiljenje dode-
til, in vezhno shivljenje dal.

M o l i t e v.

O Bog! kako shalostna bi bila moja
smert, kako strashan moj konz, ako bi
jest ne imel upanja od tebe usmiljenje
dosezhi. Strashno bi bilo, ko bi zhlovek
vezhniga shivljenja ne upal. Ali tvoja mi-
lost, o Gospod! je vezhi, kakor grehi
zeliga sveta, tvoje usmiljenje je neskon-
zhno. Ti nobeniga ne savershesht, kateri
k' tebi perbeshi, in per tebi pomozhi
ishe. Nar vezhi greshnika, zhe se v' ref-
nizi spokori, s' veseljem sprejmesht, ka-
kor Ozhe sgubljeniga fina, mu gréhe
odpustitsh in ga spet v' gnado vsamesht.
Daj mi gnado, o Gospod! de saupanje
v' tvoje neskonzhno saflushenje, v' tvo-
jo milost in usmiljenje v' mojim serzu
nikolj ne oslabi, zhe ravno truplo obne-
maga. Sposnam, de sim veliko greshil,

tebe nar vezhiga dobrotnika velikrat, ja bres shitevila velikrat rasshalil. Ali do brotjljivi Gospod! persanesi meni ubogimu greslniku, ker k' tebi sdihujem in s' ponishnim, sgrevanim serzam te milosti in odpushtenja prosim. Té majhne ure, kar jih she imam na svetu shiveti, hozhem prav oberniti, in sa svelizhanje svoje dushe fkerbeti. Sato se odpovem vsm zhasnim rezhém, vsm posvetnim fkerbém in mislam. Vse nepotrébne posvetne misli, ktere bi me vtégnile motiti sa vezhnost se perpravljati, si hozhem is glave isbiti, in le na te, o Gospod! hozhem misliti. Vse svoje misli, sheljé in zlo svoje serze hozhem tebi srozhiti. Tebe hozhem do konza stanovitno ljubiti in v' tvoji ljubesni shelim svoje shivljenje fskleniti. Gospod! uflifhi mojo molitev, in moja proshnja naj do tebe pride.

Sdihovanje bolnika k' sveti Trojizi.

O moj dobrotljivi, nebeshki Ozhe! ti si me stvaril, in zel zhas mojiga shivlen-

ja po ozhetovsko sa me skerbisih. Sahvalim te sa vse dobrote, ki sim jih breshtevila od tebe prejel. O Gospod! daj mi she gnado, de bolesen, teshave, britkosti, in tudi smert voljno preterpim, in vezhno shivljenje doseshem. Zhe mi she vezhi teshave in terplenje poshlesh, sim jih is ljubesni do tebe voljno prenesti perpravljen, ker je Jesus tvoj ljubesnjev sin sa me veliko vezh preterpel. On nas je uzhil: Zhe hozhemo s' njim vred kdaj se veseliti, moremo sdaj s' njim vred terpeti. Sato je rekel: Kdor hozhe sa mano priti, on naj sadene svoj krish na ramo, in naj ga nosi sa mano. Ker je tedaj Jesus moj Svelizhar toliko terpel, in do sadnje kaplje spil kelh britkiga terplenja, sakaj bi jest s' voljo ne terpel, ker sim velik greschnik. O Jesus, moj Svelizhar! daj mi mozh v' terpljenju, de ne opeham in varuj me pred hudimi skushnjavami. Saj si sam oblubil, de ne bosh nobeniga toliko obloshil, kar bi prenesti ne mogel. Oblubil si, de ne bosh nikoli dopustil, de bi nas take skushnjave popadle, kterih bi pre-

magati ne mogli. Sam si rekel: de s' tvojo gnado vse samoremo. Sato te prosim dobrotljivi Jesus! nikar me ne sapusti. Poglej me s' usmiljenim ozhéšam, in dodeli mi svojo milost. Sveti Duh! ki si me per svetim kerstu posvetil, in si mi zel zhas mojiga shivlenja dobrotljivo svoje dari dajal. Ti si me s' nebeshkimi gnadami v' shivlenju podperal, in me v' vsih nevarnostih varval. Ti si me mozhniga storil, de fim se serzhno sovrashnikam v' bran postavlal, in stanoviten v' pravi veri ostal. Troshtar sveti Duh! potroshtaj me tudi v' sadnjih teshavah. Stori me mozhniga sdaj, ker nar bolj mozhi potrebujem, de vse skušnjave serzhno premagam, de svoj tek serzhno konzham, vero ohranim, vojsko dobim, in nestrohlivo krono nebéshke zhasi, ktero mi je Jesus pravizhni sodnik perpravil v' nebesih, doseshem. Zhasi bodi Bogu Ozhetu in Sinu in svetimu Duhu. Kakor je bila v' sazhetku, naj bo sdaj in vselej in na vse vezhne zhase. Amen.

M o l i t e v.

O Bog! Bog vřiga uřmiljenja, ti si
moje perbeshaliřhe, k' tebi se satezhem,
per tebi pomozhi iřhem in je prořim.
Ne sapuřti me, o Gofpod! v' veliki ne-
varnořti se snajdem. Pomagaj mi v' te-
řhavah, ker řhalořtna, do řmerti je řha-
lořtna moja duřha. O nebėřřhki Ozhe!
zhe je mogozhe, vsami od mene kelh
mojiga terplenja. vender ne moja, am-
pak tvoja volja naj se řgodi. Ljubi ne-
bėřřhki Ozhe! zhe drugazhi ne more biti,
kakor de pijem ta kelh, naj se řgodi po
tvoji volji. Jefuř, moj Svelizhar, je bil
pokorn noter do řmerti, do řmerti kri-
řha, tudi jeř řim pokorn. Tudi jeř ho-
zhem s' voljo poterpeti, ako mi řhe to-
liko terplenja pořhleřh. Tebi k' zhařti vře
rad preneřem, de le tvoja prijařnoř do-
leřhem. O nebėřřhki Ozhe! poglej mi loř-
ljivo na me. ubořiga greřhnika, řvojiga
otroka. Jezhim, k' tebi řdihujem, in sa
mi lořt prořim. O Jefuř! dobrotljivi Sve-

lizhar usmili se zhes me, ubosiga gresfnika,
nikar me ne sapusti. Ker si sa me toli-
ko terpel, de si do sadnje kapljize na
krishu svojo drago kri prelil, in v' gros-
nih bolezhinah umerl, ne dopusti, de bi
me sovrashnik smotil, in me od tebe lo-
zhil. Daj mi gnado, de s' tako perprav-
no voljo srozhim svojo dusho nebesfki-
mu Ozhetu, kakor si ti svojo dusho na
krishu nebesfkimu Ozhetu srozhil. O tro-
shhtar sveti Duh! duh resnize, vidish de
omagujem, poterdi me s' svojo sveto
gnado, de svest otrok kersfhanfke, ka-
tolshke zerkve ostanem, in v' pravi ka-
tolshki veri umerjem. Stori me mozh-
niga v' sadnji vojski, de sovrashnika pre-
magam, skufhnjave odshenem, in fre-
zhno konzham svoje popotvanje. Podpe-
raj me vedno, de noter do konza stano-
viten ostanem, de frezhno v' boshji gna-
di in v' boshji prijasnosti umerjem, in
po smerti pridem v' frezhno tovarshijo
Boga Ozheta, Sina in svetiga Duha.
Amen.

*Premišhlovanje, s' kterim naj bolnik
strah pred smertjo odganja.*

Zhaš moje smerti se blisha konz moji-
ga shivlenja morebiti ni delezh. Vem,
de umreti morem, zhe ravno is té bole-
sni she vstanem, in she osdravim; smert
nobenimu ne persanese. Vem, de smert
je gotova, ali ura ne vem, kdaj pride.
Sklenjeno je, de vse more umreti. Sato
shelim vsako uro perpravljen biti, de
me smert v' greshnim stanu ne prehit.
Skerbno hozhem zhuti, in nozh in dan
perpravljen biti, de perpravljen perzha-
kam Gospoda, de, kader poterka, mu
hitro odprem. Jesus je takim svelizhanje
obljubil, kteri bodo vedno perpravljeni,
ki je rekel: Srezhen je tisti hlapez, kte-
riga Gospod, kader pride, prepravljeni-
ga najde; on ga bo zhes veliko postavil.
Tudi meni bo Gospod nebes in semlje
morebiti kmalo poterkal. O de bi le ta-
krat jest prav perpravljen bil. Nizh se ne
bojim, nizh se ne vstrašhim tiste sadnje,
smertne ure; zhe tudi umerjem, saj moj

Svelizhar Jesus Kristus shivi. Na njegove besede se terdno sanesem, ki je rekel: Jest sim vstajenje in shivljenje. Kdor v' mene verje, bo shivel, zhe je ravno umerl. Sakaj bi se tedaj bal umreti, ker vera me uzhi, Jesus sam je obljudil, de zhaka me tam v' vezhnosti boljshi shivljenje. Zhaka me tam vezhna frezha, ktera se vezh ne sgubi, zhe ravno sdaj morem terpeti, terpim voljno. O Gospod! de bi le moje terplenje tebi dopadlo. De bi jest s' zhasnim terplenjem grehe sbri-fal, se tukaj v' shivljenju sadoosti ozhistil in s' poterpeshljivostjo nebesa saflushil, ker vem, de bres saflushenja ni plazhila. Zhe ravno sim od vsih sapushen, in s' velikimi bolezhinami in s' grosnimi teshavami hude bolesni obloshen. Od nobene strani ga nimam troshta, ne pomozhi; vunder s' veselim serzam sdihnem prot nebesam, k' svojimu nebeshkimu Ozhetu. Veselja in troshta polne besede govori on v' moje serze, ki pravi: Moj sin! nikar ne shaluj, ne bom te sapustil. Kakor se Ozhe zhes svojiga otroka usmili, tako se bom jest zhes te usmi-

lil. Ob zhasu potrebe k' meni klizhi, uslišhal te bom, in te otel, in ti me bosh sato hvalil.

M o l i t e v.

Dobrotljivi nebeshki Ozhe! ti si vsim pomozh obljubil, kateri te sa njo profijo. Ti si obljubil vsaziga uslišhati, mu pomagati, in ga is nadloge rešiti, kateri ob zhasu potrebe k' tebi klizhe. Glej, o Gospod! v' veliki potrebi sim sdaj, ker moje teshave vedno vezhi perhajajo in moje bolezhine smeraj rastejo. Prosim tedaj, o Gospod! uslišhi mojo proshnjo, in daj mi mozh, de vse voljno preterpim. Podperaj me s' svojo sveto gnado, de v' poterpeshljivosti ne opešham, ampak de v' shivlenju in smerti tebi stanovitno svest ostanem. Amen.

*Sdihovanje, s' katerim se bolnik popol-
nama Bogu vda.*

O Gospod! kakor si sklenil s' mano narediti, tako sim s' vsim dovoljin. Vse

s' voljo sprejemem is tvoje roké, zhe mi je she tako grenko in soperno. Vse naj se po tvoji volji sgodi. Naj bo vse tebi k' zhaſti, kar terpim, kar ſim terpel in kar bom ſhe terpeti mogel, de le odpuſhenje gréhov doſeſhem. O moj Bog! zhe me ſhe s' tolikimi nadlogami, bolezhinami in britkoſtmi obloſhiſh, is tvoje ozhetovſke roke jih radovoljno in s' veſeljem prejemem, ker ſposnam, de ſim jih ſaſluſhil, ker ſim ti v' ſdravju tolikrat nepokorn in nesveſt bil. Is zhiſte ljubesni do tebe, o Goſpod! ſhelim vse po tvoji volji ſtoriti, vse rad preterpeti in tudi umreti, de miloſt ſkaſheſh, in mi grehe odpuſtiſh. Ozhitno hozhem pokasati, de te v' reſnizi ljubim, ſato hozhem ſvoje bolesen, vse teſhave in britkoſti tako terpeti, de bodo vſi vidili, in ſe uzhili, koljko boſhja ljubesen s' tvojo gnado preneſti ſamore, ſato ſe tvoji ſveti volji popolnoma vdam. Ouberni s' mano, o Goſpod! kakor tebi dopade, vedno hozhem tvoj sveſt in pokorn otrok biti. Sahvaſim te, dobrotljivi Bog! ſa vse gnade in dobreſte, ktere ſim zel zhaſ

svojiga shivljenja od tebe prejel. Sahvalim pa tudi sa vse teshave in nadloge, ktere si mi poshilal. Sposnam, de si me s' njimi le k' sebi vabil, in klizal, ker si vidil, de sim na nevarne pota sahajal. Ti pa, o Gospod! si imel skerb sa moje svelizhanje; sato ker si vidil, de sim tvojih dobrot posabil, in te sapustil, si me s' nadlogami obloshil, de bi bil jest svojo neumnost sposnal, in k' tebi se nasaj povernil. O koljko lepiga vabljenja sim v' shivlenju savergel! Sposnam, ali de bi sdaj le ne bilo preposno! Sato ti srozhim sdaj, o Gospod! svoje shivlenje, in tebi ga v' roke dam; vsami ga, kader tebi dopade. Tvoja volja naj se sgotdi, kakor v' nebefih, tako na semlji. O moj Bog! terdno verujem v' tebe praviga, shiviga Boga, stvarnika nebef in semlje, svojiga dobrotnika. Ponishno molim Jesufa Kristusa, nashiga Gospoda, Svelizharja, in Odreshenika. O dobrotljivi Jesus, ti studenz vsih dobrot, in vse milosti, bodi moj sdravnik, moj pomozhnik. Po tebi sdihuje moja dusha, kakor jelen po mrasli vodi, ker le sam ti jo

samorešh rasveseliti. Smili se me; spomni se na me in s' ušmiljenim ozhešam me poglej, ubosiga greslnika. Ti, o Gospod! si me s' bolezhinami in s' tesnavami oblošil; ti si mi bolesen poslal, ktera me k' smerti perpravlja. Kteriga ljubish, ga tepešh. Veliko terpim, velike britkoſti me prehajajo, o ušmiljeni Svelizhar! ali troſhta, in ferze mi rasveseluje samo to upanje, de me v' nadlogah in mojih britkoſtih ne boſh sapuſtil. Tebi, o Jeſuf! je moje terplenje popolnoma snano. Ti narbolj veſh, koljko terpim. Daj mi gnado prave poterpeſhljivoſti, de krish, kteriga si mi nalošil, voljno ſa tabo neſem, in vſe tako poterpeſhljivo preneſem, kakor si ti nar ſtraſhnejſhi märtre in bolezhine na krishu preterpel. Ti si ſa naſ toljko hotel preterpeti ſgolj ſato, ker si naſ ljubil, de si naſ odreſhil; in pred vezhnim pogubljenjem obvarval. Tudi jeſt is ljubesni do tebe, o Goſpod! vſe rad terpim. Sposnam, de ſim ſhe veliko vezhiga terplenja vreden, ker ſim veliko greſhil, vém, de ſim s' ſvojimi pregrehami veliko vezh

hudiga saflushil, vender profim, o Svelizhar! de bi bilo tebi prijetno moje terplenje. Perpravljien sim she vezh terpeti, zhe je tvoja sveta volja, ali pomnoshi mojo poterpeshljivost. Tebi, o Jesus! hozhem shiveti in umreti; tvoj sim shiv in mertev. O moj Svelizhar! nikar me ne sapusti; poglej s' milostljivim ozhéšam mene svojiga otroka, dodeli mi gnado, de v' tvoji ljubeshni stanoviten ostanem. Ne daj me sovrashnikam v' roke. Ne dopusti, de bi mi sovrashnik mogel kaj shkodovati. Varuj me pred hudimi shkushnjavami. Varuj me pred nesfrezhno smertjo. Varuj me, o Gospod! de me sovrashnik she v' sadnjih teshavah nesmoti, in daj mi gnado, de v' tvoji ljubeshni shklenem svoje shivljenje.

*Sdihovanje, bolnika sa pravo, shivo
vero.*

O moj Bog! verujem terdno vse, kar si ti nam rasodel, kar nas katolska vera uzhi, ker ti sam si vezhna resniza in

neskonzhna modrost. Sa tvojo sveto véro
sim perpravljen vse rad preterpeti, le v'
tej pravi veri shelim shiveti in umreti.
S' velikimi zhudeshi si pokasal, de le
sama katolska vera je prava, svelizhan-
ska vera, sunaj nje ni svelizhanja upati.
Sama katolska vera nas samore svelizha-
ti. Ti si nam to rasodel, o Gospod! kdo
bo nad tem zvizlal. S' tvojo sveto gnado
hozhem v' sveti kersanski veri stanov-
ten ostati. Perpravljen sim, ko bi treba
bilo, sanjo kri preliti. Is zeliga serza te
ponishno sahvalim, o dobrotljivi Bog!
de si mi dal to nesaflusheno frezho, de
sim v' pravi, kersanski zerkvi rojen,
v' nji hozhem tudi shiveti in umreti.
Odpovem se tedaj v' sim smotjavam in sa-
peljivim skušnjavam peklenkiga sovra-
shnika. Vselej hozhem svest otrok matere,
katolske zerkve ostati. O vsigamogozhni
vezhni Bog! pomnoshi v' mojim serzu
to vero, in ne sapustj me s' svojo sve-
to gnado. Podperaj in varuj me v' vsih
skušnjavah, de me nobena rezh ne smo-
ti. Daj, de mi noter do konza sveti luzh
kersanske vere, de frezhno konzham

svoje popotvanje, in de po tem revnim shivlenju doseshem vezhno shivlenje, vezhno veselje v' nebefih.

Sdihovanje, bolnika sa terdno upanje,

O vfigamogozhni, usmiljeni in dobrotljivi Bog! V' tebe upam, in se na tvoje obljube terdno sanesem, ker si vfigamogozhen in svest v' svojih obljubah. Saupam, ker si bres konza dober in usmiljen. Sposnam, o Bog! de sim te velikrat rasshalil, in se tvojih dobrot nevredniga storil. Velikrat sim se tisameril, ker sim vsih tvojih dobrot posabil, in sim ti bil nehvalessen. O bres shtevila je mojih grehov, ki sim jih prav radovoljno in premishljeno storil. Zhe bosh od vfiga tanko rajtengo terjal; zhe se ne bosh usmilil, o Gospod! kdo bo obstal. Ali tvoja neskonzhna milost in usmiljenje je vezhi, kakor grehi zeliga sveta. To mi upanje daja, de mi bosh skosi saflushenje svojiga ljubesniviga Sina Jesusa Kristusa, ki je sa nas zhlovek

postal, in nas s' svojo sveto kervijo na krishu odreshil. grehe odpustil, in me v' gnado vsel.

O usmiljeni Jesus! dobro vem, de salvoljo velikih pregreh in hudobji, ktere sim storil, in te s' njimi toljko zhasa shalil, nisim vreden v' tvoji prijasnosti umreti. Ali na tvojo neskonzhno dobroto, na tvoje obljube se terdno sanesem, de bosh posabil mojih kriviz in sbrisal moje hudobije. Sam si obljubil rekozh: „Kdor v' Gospoda saupa, ne bo nikoli oframoten.“

Ti, o Gospod! nobeniga ne savershesh kteri v' tebe saupa, in per tebi pomozhi ishe. Upam in se sanesem, de tudi mene ne bosh savergel. Glej Gospod! jest pridem, kakor sgubljeni sin, k' svojimu Ozhetu nasaj. Sposnam, de sim greshil, filno mozhno sim greshil, v' prizho tebe sim hudo storil. Greshil sim soper nebo in soper tebe, sposnam, de nisim vreden tvoj otrok imenovan biti. Ali usmiljeni dobrotljivi nebeshki Ozhe! imej usmiljenje, imej poterplenje s' mano, ker te s' ponishnim in s. sgrevanim

serzam profim. Persanesi mi, odpušti mi grehe, savoljo katerih is zeliga serza shalujem, in shelim, de bi jih nikoli ne bil storil. Shelim, de bi te nikoli ne bil rasshalil. Vsemi me spet v' gnado, o Gospod! ker terdno in sa gotovo obljubim, zhe s'he osdravim, v' resnizi svoje shivljenje poboljšhati. Vse drugazhi hozhem shiveti, in nikoli ne bom vezh tebe shalil, ampak svesto ti bom slushil. Nikoli ne bom tvojih dobrot posabil, ampak tvojo hvalo bom vsim osnanoval. Na pregrehe moje mladosti se nikar ne spomni, o Gospod! Daj v' moje serze veselje svojiga svelizhanja, in moj jesik bo tvojo hvalo vekomaj osnanoval.

Sdihtovanje bolnika sa gorezho ljubesen.

O moj Bog! jest tebe ljubim is zeli-ga serza, is ze le dushe, is ze le mozhi, bolj kakor vse druge rezhi. Ti si sam na sebi nar vezhi dobroti. Kdo bi te ne ljubil, o Gospod! ker ti si nas pred ljubil. S' tolikimi dobrotami si nas ob-

daroval, preden smo te sše profiti samogli. Kako in kdaj bom toljko ljubesen povernil? V' ozhitno snamnje, de te v' refnizi ljubim, o Gospod! hozhem vse rad voljno preterpeti, in is ljubesni do tebe hozhem tudi po tvojim povelju svojiga blishniga, kakor sam sebe ljubiti. Ne le prijatle in dobrotnike, ampak tudi sovrashnike hozhem ljubiti, sato ker si ti sapovedal rekozh: „Ljubite svoje sovrashnike, molite sa tiste, ki vas preganjajo.“ Is serza odpuštim vřim sovrashnikam, kakor shelim, de bi ti, usmiljeni Svelizhar, meni grehe odpuštil. Ti si v' sadnji britkořti v' smertnih teshavah na kriřhu sa svoje sovrashnike profil: Ozhe, odpuřti njim, ne vedo, kaj delajo! Tudi jeřt profim sa vse tiste, kteri so mi kdaj kaj hudiga storili, ali sheleli. Is ljubesni do tebe, o Gospod! vse posabim, in po tvojim sgledu vřim rad odpuřtim, de tudi per tebi odpuřhanje in usmiljenje dořeshem. Sej vem, de drugazhi ne morem svelizhanje upati, ker sam si rekel: „Zhe ne bořte odpuřtili svojim sovrashnikam, tudi nebeshki Ozhe vam ne bo grehov

odpuštil.“ In kako bi mogel she jeso der-shati na svojiga blishniga, zhe me je tudi slo rasshalil, ker vest mi pove, de sim jest svojiga Boga veliko vezh rasshalil, in se mu sameril. Odpušti mi, o Gospod! ker v' tvoji ljubeshni shelim shiveti, vse voljno terpeti, in tudi umreti.

Sdihovanje, bolnika sa pravo grevengo.

O moj Bog! shal mi je is zeliga serza, de sim te toljkokrat, in tako slo rasshalil. Ti si moj nar vezhi dobrotnik, moj stvarnik, moj odreshenik, moj Ozhe, moje vse, jest pa sim bil toljko nehvalessen otrok, de nisim tvojih dobrot posnal. Ti si nar vezhi zhasti in ljubeshni vredna dobrota in lepota, jest pa te nisim nikoli tako ljubil, kakor bi te bil imel ljubiti. Ti, pravizhni plazhovavz dobrih in shtrafovavz hudobnih, kdaj bi she bil mene po vsi pravizi savergel, ker sim tvoje svete sapovedi toljkokrat radovoljno in premishljeno prelomil, in s' tem tebe možhno shalil. Kdaj sim she jest saflu-

shil s' svojimi velikimi grehi od tebe na vekomaj savershen biti. Ti pa, o Gospod! si imel s' mano dolgo zhasa poterplenje, si me zhakal, si me klizal, si me k' sebi vabil. Sdaj sposnam, sdaj she le prav vidim, kako nespametno sim ravnal, ker sim posvetne rezhi bolj, kakor tebe, ljubil; sa truplo sim vezhi skerb kakor sa dushe imel. Sato me v' serzu pezhe, veliko shalost zhutim, ker sim tebe, dobrotljiviga Ozheta toljkokrat rasshalil. O de bi le ne bila preposna moja shalost! O kako shelim, de bi te nikoli rasshalil ne bil. Sposnam, o Gospod! kako nesvest sim ti bil v' sdravju. Ti si mi velikrat grehe odpustil, ker sim poboljschanje obljubil, pa sim le spet gresnil, tvojo prijasnost sgubil, in per tebi v' samero prishel. Vem, de nisim vreden, tvoj otrok imenovan biti. Ali usmili se me, dobrotljivi, nebeshki Ozhe! sej vidish moje serze, de sim v' resnizi sklenil do konca is zeliga serza te stanovitno ljubiti in tvojih sapoved nikoli vezh ne prelomiti. Odpusti mi grehe, o Gospod! posabi na rasshalenje. Stori s' mano po svoji milosti.

O dobrotljivi Jesuf! ušlišhi moje sdi-
hovanje, ktero ti is ponishniga, sgrevani-
ga in pobitiga serza poshilam; operi me
od gnusobe grehov, in kader me bošh
šodil, ravnaj s' mano po svoji milosti,
in po velikosti svojiga usmilenja. Ne spom-
ni se, o Gospod! na moje nekdanje gre-
he in posabi pregrehe moje mladosti.

Ne pogubi me s' hudobnimi vred, ker
terdno v' tebe saupam. Obljubim ti, o Go-
spod! refnizhno poboljšhanje. Terdno
sim sklenil, nikoli vezh te ne rasshaliti,
zhe mi she persanesesh in mi she sdrav-
je dodelish. Perpravljen sim is ljubesni
do tebe vse rad preterpeti, rajshi umreti,
kakor vezh kdaj tvoje svete sapovedi pre-
lomiti. Zhe je pa tvoja sveta volja, de
bom v' tej bolesni mogel umreti, in svet
sapustiti, sim pokorn, tudi rad umerjem,
ker ti, dobrotljivi Ozhe, tako imeti ho-
zhesh. Smili se me, o Bog! Bog vsiga
usmiljenja in vsiga troshta, ozhisti me
od vsih mojih grehov. V' tebe saupam,
ker vem, de tvojiga usmiljenja ni konza;
ti vsakiga rad v' gnado nasaj vsamesh
in mu grehe odpustish, kdorkoli se v'

refnizi spreoberne in spokori, ker ti, o Gospod! ne shelish smerti gresnika, ampak de bi se spokoril in vekomaj shivel. Sato terdno v' te saupam, ker vsakimu rad odpustish, vsakimu rad persanesesh, kateri te prosi, svoje grehe sposna, in per tebi pomozhi ishe.

O dobrotljivi Jesuf, moj Svelizhar! nar vezhi gresnike si prijasno sprejemal in jim grehe odpushal, kateri so s' ponishnim, sgrevanim serzam k' tebi prishli. Nobeniga nisi odgnal, kateri te je ponishno profil. Zahej, velik krivizhnik, Magdalena ozhitna greshniza, preshestniza, in bres shtevila drugih velikih ostudnih gresnikov je bilo, kateri so per tebi usmiljenje dosegli; in odupshenje svojih grehov dobili, ker so svoje krivize sposnali, jih obshalovali, in nikoli vezh jih storiti terdno sklenili. Tudi jest shalujem in sdihujem, o Gospod! savoljo svojih storjenih pregreh in hudobji, in shelim, de bi jih nikoli ne bil storil. Tudi jest terdno sklenem, zhe she osdravim, nizh vezh ne greshti. Vse hozhem porovnati, krivizhno blago poverniti, pohujsha-

nje sbrifati, dobro ime blishnimu nasaj
dati i. t. d. Ne saversi mojiga sdihoven-
ja, o Gospod! Oveseli mojo dusho s'
svojo sveto gnado, de te bom vekomaj
zhaftil in hvalil. Amen.

*Beséde svetiga pisma in svetih ozhakov,
ktere per bolniku obudijo véro.*

Skosi vero Jesusa Kristusa si opravizhen,
si postal otrok boshji. Gala. 2, 16.

Ostani v' veri vterjen in stanoviten, in
nepremakljiv. Kolof. 1, 23.

Gospod! ti pravish: Moj pravizhni is
vere shivi; ako bo pa odstopil, meni ne
bo dopadel. Mi pa nismo otrozi, de bi
odstopili in bili pogubljeni, ampak de ver-
jemo in dushe ohranimo. Hebr. 10, 37. 38.

Prosi, de bi te Bog svojiga pokliza
vredniga storil, in vso svojo dobrotljivo
voljo in delo vere v' mozhi dopolnil,
de bo ime nashiga Gospoda Jesusa Kristusa
zhaftitljivo storjeno. II. Tefal. 1, 11. 12.

Boshja mozh naj te v' veri ohrani k'
svelizhanju. Veseli se, po tem ker sdaj

malo shalujesh v' mnogterih skufhnjavah. De bo skufhnja tvoje vere veliko shlahtnejshi snajdena, kakor slato, ktero se skosi ogenj skufha, k' hvali in zhafti in k' poshtenju, kader se bo Jesuf Kristuf rasodel. Ti ljubish Jesufa, de si ga ravno nisi videl, v' kteriga tudi sdaj verujesh, de si ravno ga ne vidish. Ako bosh pa veruval se bosh v' neisrezhenim in zhaftitljivim veselji veselil, in konz svoje vere bosh svelizhanje svoje dushe dosegel. I. Petr. 1.

Kar ti je rasodetiga, vse ponishno veruvaj, zhe se ti tudi kaj teshko sdi. Podversi svoj um besedi boshji. S. Krisost.

Gospod! kako bom tebe mogel sapopasti, ker si neskonzhen, ker she sam sebe, svojiga revniga bitja sapopasti ne morem. S. Augushtin.

Ker se v' posvetnih rezheh zhloveshki-mu prizhovanju verjame, sakaj bi se isrekam boshjim ne verjelo. S. Ambrosh.

Boshja beseda naj ti bo svetla bakla. Vera naj tvoje stopinje visha. Boshja beseda naj ti bo pot, po kteri stanovitno hodi. Zhe bo boshja beseda tvoj vojvoda

ne bosh sašel. Per ti luzhi svojo luzh per-
shgi, de tvoje notranje oko, ktero je luzh
tvojiga telefa, svetlo postane. S. Ambrosi.

*Besede s. pisma in svetih ozhakov, kte-
re per bolniku obudijo upanje.*

Dober je Gospod njim, kateri v' njega
upajo, in dushi, ktera njega ishe. Shal.
psm. Jere. 3, 25.

Kteri v' Boga upajo, bodo novo mozh
dobili; bodo, kakor postojne, perute do-
bili; bodo tekali in se ne bodo vtrudili; bo-
do hodili, in ne bodo opešhali. Isai. 40, 31.

Imamo nar terdnejshi trofht, zhe se
upanja primemo, ktero je nashi dushi,
kakor varn in terden, shelesen mazhek,
in seshe do snotranjiga perta, kamer je
Jesuf Kristuf pred nami sa nas noter
shel. Hebr. 6, 19 - 20.

Upajte v' Gospoda, svojiga Boga, in
bres strahu bote. II. Kron. 20, 20.

Pokusite in poglejte, kako gladak je
Gospod; blagor je zhloveku, kateri v'
njega saupa. Psalm. 33, 9.

Pravizhnih pomozh je od Gospoda; on je njih varh ob zhafu nadloge; k' pomozhi jim bo prishel in jih reshil, ker so v' njega upali. Psl. 30, 39.

Bog je moj pomozhnik, v' njega bom upal; on je moja bramba in moj varh. Psl. 17, 3.

Terdno upam nekedaj dobiti dobrote, ktere mi je Bog v' desheli shivih perpravil. Psalm. 26, 1.

K' tebi upijem, o Gospod! in pravim, ti si moje upanje in moj del v' desheli shivih. Psl. 141. V' Gospoda upam, ja moj Bog! tvoje usmiljenje me bo s' veseljem napolnilo. Psl. 30.

Ako me tudi umorish moj Bog, bom vender v' tebe saupal; vedno bosh moj Svelizhar. Job. 3.

Hvaljen bodi Bog in Ozhe Gospod narfhiga Jesusa Kristusa, kateri nas je po svojim velikim usmiljenju k' shivimu upanju prerodil skosi Jesusa Kristusa vstajenje od mertvih, k' nestrohljivi, neognuseni, neminljivi verbishini, ktera nam je v' nebesih perhranjena. 1. Petr. 1. 3.

V' vsih rezheh, kar mi jih je storiti,

opustiti, terpeti ali sheleti, si ti, o Bog, moje upanje, na to so vterjene vse tvoje obljube, in na tem je sidano moje upanje. S. Krisost.

Zhe tudi morem po tamni dolini smeriti iti, se vender nizh ne bojim, ker si ti per meni o Gospod! Pfl. 22.

Besede s. 'pisma in s. ozhakov, ktere per bolniku obudijo ljubesen.

S' shivo vero sposnam ljubesen boshjo do mene. Bog je ljubesen, in kateri v ljubesni ostane, ta v Bogu ostane, in Bog v njem. I. Jan. 4, 16. Ljubimo Boga, ker on nas je popred ljubil. 19. v.

Kaj bom Gospodu sa vse to povernil, kar je on meni dal. Pfl. 115. Bog pa svojo ljubesen med nami skasuje, ker je ob namenjenim zhasu, kader smo she greslniki bili, sa nas Kristus umerl; sato homo mi sdaj, ker smo po njegovi ker- vi opravizheni, veliko bolj skosi njega od jese resheni. Riml. 5, 8 - 9.

Bog tudi svojimu lastnimu sinu ni sanel, ampak ga je sa nas vse dal, kako bi nam ne bil on tudi s' njim vred vse podelil. Riml. 8, 32.

Kaj hoze Gospod, tvoj Bog, od tebe vezh, kakor, de ga ljubish, in mu is zeliga serza in is ze le dushe flushish. V. Buk. Mojs. 10, 12. Ljubim te, o Gospod! ti si moja mozh, moja terdnost, moje perbeshalish in moj odreshenik. Psl. 17.

Kdo nas bo tedaj od ljubeshni Kristusove lozhil? Nadloga, ali britkost, ali lakota, ali nagošt, ali nevarnost, ali preganjanje, ali mezh? Sakaj sa ref vem, de ne smert, ne shivljenje, ne angelji, ne poglavarstva, ne mozhi, ne sdajne, ne prihodno, ne terdnost, ne visokost, ne globozhina, ne kaka druga stvar nas bo mogla lozhiti od ljubeshni boshje, ktera je v' Kristusu Jesusu Gospodu nashim. Riml. 8, 35 - 40.

Njim, kteri Boga ljubijo, vse k' dobrimu perpomore. Riml. 8, 28.

Ljubeshen pokrije obilnost grehov I. Petr. 4, 8. Gospod! tistih, kteri te ljubijo nisi nikolj sapustil. Dan. 14.

Ohrani se v' ljubesni boshji, in zha-
kaj usmiljenja Gospoda nashiga, Jesusa
Kristusa, k' vezhnimu shivlenju. Juda, 21.

Kaj samorem sheleti v' небesih ali na
semlji, sunaj tebe svojiga Boga dobiti.
Moje telo in moja dusha omedluje od
ljubesni do tebe, o Bog mojiga serza,
in moj del, na vekomaj. Pfl. 72.

Kar ni storil sa te ne tvoj ozhe, ne
tvoj prijatel, ne tvoj otrok, to je storil
sa te Gospod Bog, kteriga si rasshalil.
S. Kris.

Samore kaj moji ljubesni enakiga biti,
pravi Gospod? Glej jest sim tvoj ozhe,
tvoj brat; od mene imash, kar poshe-
lish; tvoj flushabnik sim, ker nisim pri-
shel na svet, de bi mi kdo stregel, am-
pak de bi jest drugim stregel. Ubog sim
prishel, de bi tebe obogatil; smert na
krishu sim preterpeti hotel, de bi te od-
reshil. Sakaj tedaj sanizhujesh njega,
ker te tako perserzhno ljubi. S. August.

Nebo in semlja in vse, kar je v' njih,
mi pravi, ljubi Gospod Boga. S. Aug.

Moj Jesus, sodnik vsih ljudi, is lju-
besni do mene si sebe k' nar framotljiv-

shi in grosovitniſhi ſmerti, k' ſmerti na krishu ſe obſoditi dal. O Goſpod! vezh niſi mogel ſa me dati, ker ſi ſam ſebe dal. Tebe ſamiga hozhem tedaj zheſ vſe ljubiti. Ljubim te iſ zeliga ſerza koljkor mi je mogozhe. S. Bern.

Befede ſ. piſma, ktere per bolniku obudijo ſhaloſt nad greham.

Ozhe! greſhil ſim v' nebo in v' tebe, vezh niſim vreden tvoj ſin imenovan biti. Luk. 15, 21.

Slo ſim greſhil, ali Goſpod! vsemi prozh mojo krivizo, ſpoſnam, de ſim neſpametno delal. II. Kralj. 24, 10.

Bog je dober in uſmiljen, in on bo na dan britkoſti grehe odpuſtil. On je varh vſih tiſtih, kteri ga v' reſnizi iſhejo. Nobeden, kteri je v' Goſpoda ſaupal, ni bil oſramoten. Kdor je v' njega klizal, ni bil ſavershen. Sir. 2, 11 - 32.

ſpoſnam ſvoje hudobiſe, in ne bom nikolj poſabil jih obſhalovati. Pſl. 37, 9.

Vse dni svojiga shivlenja hozhem v' britkosti svoje dushe pred tabo, moj Bog, premislovati. Isaia. 38, 15.

Moje pregrehe so mi zhes glavo srafile, in me, kakor tefhka butara, tlazhijo. Psl. 37, 5.

Gospod! usnili se zhes me, refhi mojo dusho, pomagaj mi savoljo svoje milosti. Psl. 6.

Gospod uslisli mojo molitev, ne idi v' sodbo s' svojim hlapzam, sakaj shiv zhlovek ne bo pred tvojim oblizhjem obstal. Psl. 142.

Gospod! spomni se svojiga usmiljenja in na svojo milost, ki je od vekomaj. Psl. 24, 6.

Ne spomni se grehov moje mladosti, in mojih nevednost. Spomni se na me po svoji veliki milosti, o Gospod! sa voljo svojiga imena mi bodi milostljiv, ker mojih grehov je veliko. Psl. 24.

Gospod! ozhisti me mojih grehov, in obvaruj mene, svojiga hlapza, pred ptujimi grehi, katerih sim deleshen bil. Psl. 18, 13.

Bogu dopadljiv dar je shalosti poln

duh, rašerto in ponishano serze, o Bog, ne bosh sanizhoval. Pfl. 50.

Jesuf Kristuf je sa nafhe grehe umerl, pravizhni sa krivizhne. I. Petr. 3, 18.

Besede f. pisma in f. ozhakov, ktere bolnika opominjajo k' poterpeshljivosti.

Tezimo skosi poterpeshljivost k' nam naprejpostavljenimu boju, in glejmo na Jesufa, sazhetnika in dokonzhavza vere, po naprejpostavljenim veselju je krish preterpel, in ni maral sa saframovanje, in sedi na desnizi (Boga Ozheta) boshjiga sedesha. Pomislite tedaj tistiga, kateri je od gresnikov tako sopergovorjenje zhes sebe prenesel, de se ne vtrudite, in de vam vashe serza ne vpadejo. Hebr. 12, 2 - 3.

Kader prav delate in voljno terpite, to je prijetno per Bogu: sakaj k' temu ste poklizani, ker je tudi Kristuf sa naf terpel, in vam sgled sapustil, de bi po njegovih stopinjah hodili. I. Petr. 2, 21.

Ker je tedaj Kristuf v' mesu terpel, tako more ravno ta misel tudi vashe oroshje biti. I. Petr. 4, 1.

Hvaljen bodi Bog in Ozhe Gospoda našiga Jesusa Kristusa, Ozhe usmiljenja in vsiga trofhta. II. Korint. 1, 3.

Nasha sdajna zelo kratka in lahka nadloga nam pernese vezhno in visoko zhašt, ktera vse prevaga, ker ne gledamo na videjozhe; ampak na nevidejozhe; sakaj to, kar se vidi, je zhašno; kar se pa ne vidi, je vezhno. II. Kor. 4, 17-18.

Hvaljen bodi tvoje ime, Bog nashih ozhetov, ker se usmilish teh, ki se zhes nje serdish; in ob zhasu nadloge grehe odpušhah njim, kateri v' tebe klizhejo. Job.

Sposnam moj Bog, de tvoje sodbe so pravizhne, in de me po pravizi obiskujesh. Psl. 118.

Sakaj skosi svoje grehe sim saflushil, de si me ponishal. 118.

Blagor zhloveku, kateri je od Boga tepen; nesaversi tedaj Gospodoviga tepe-nja; sakaj on rani in zeli, on udari in njegove roke bodo sdravje dale. Job. 3, 17 - 18.

Gospod je bliso njim, kateri so shalošniga serza, in bo v' duhi ponishnim pomagal. Psl. 33, 19.

Moja dusha bodi Bogu podloshna, sakaj od njega pride moja pomozh. Psl. 61.

Bog pa vse gnade, kateri nas je po Jesusu Kristusu k' svoji vezhni zhaſti poklizal, bo vas, ker majhen zhaſ terpite, popolnoma in mozhne ſtoril in poterdil. Njemu bodi zhaſt od vekomaj do vekomaj. I. Petr. 5, 10.

Ste posabili troſhta, kateri vam kakor otrokam, govori rekozh: Moj ſin! nikar v' nemar ne puſti ſvarjenje Gospoda, in ſerza ne sgubi, kader boſh od njega ſvarjen. Sakaj, kteriga Gospod ljubi, ga pod ſhibo dershi; on pa tepe vſakiga ſinu, kteriga gor vsame. Hebr. 12, 5-6.

Namen Gospoda naſhiga Boga je vas ſkuſhati, de ozhitno poſtane, zhe ga is zeliga ſerza in is ze le duſhe ljubite. V. Mojs. 13, 3.

Bodite poterpeſhljivi in poterдите ſvoje ſerza; ſa sgled ſilne ſmertí, terplenja in poterpeſhljivoſti, vſemite preroke, kateri ſo v' Gospodovim imenu govorili. Glejte, ſreznhe ſhtejemo tiſte, kateri ſo preterpeli. Slifhali ſte od Jobove poterpeſhljivoſti, in ſte vidili konz Gospodov, de je Gospod miſloſtljiv in uſmiljen. Jak. 5, 8-11.

Veſelite ſe, ker ſte Kristuſoviga terple-

nja deleshni, de bote tudi v' rasodenju nje-
gove zhaſti veſeli in dobre volje. I. Petr. 4 13.

Shibe, s' kterimi naſ boshja roka te-
pe, ſo nam perloſhnoſt, de s' njim ſvo-
je grehe sbrifhemo; zhe ſmo pa nedol-
ſhno shiveli, ſo nam perloſhnoſt, de ve-
zhno plazhilo doſeſhemo. So tedaj pra-
vizhnimu in greſhniku k' velikimu do-
bizhku in pridu, de bi ali bolj ozhiſteni
nekedaj pred boshje oblizhje ſtopili, ali
pa de bi tukaj ponishani bili, in tako
manj v' prihodnim shivlenju terpeli. S: Kris.

Nadloga osdravi napuh in lenobo, po-
kaſhe nezhimernost zhaſnih rezhi, in
perpelja zhloveka k' modroſti S. Krisoſt.

Nekteri v' ſvojih bolezhinah kolnejo,
vender nadlogo ravno tako terpeti mo-
rejo, pa bres vſiga dobizhka. Kaj delaſh,
o zhlovek, de ſvojiga dobrotnika, varha
in odreſhenika tako ſhalifh! Sej veſh,
de s' preklinovanjem, s' nevoljo ne boſh
ſvojih bolezhin pomanjſhal, ampak ſhe
le povikſhal. Sam Bog, kteri zhloveku
nadlogo poſhlje, nar bolj ve, kedaj jo
je treba odvseti. S. Krisoſt.

Kdor kmalo umerje, njegova vojska

je kratka; kdor pa dolge bolezhine terpi, se vsak dan s' njimi vojskuje; in zhe jih voljno terpi, vsak dan novo krono v' nebefih saflushi. S. Ziprian.

Ni ga zhloveka na svetu, tako pravi-zhniga, in tako popolnoma, de bi ne potreboval s' nadlogami obiskan biti, ali de bi se njegova zhednost povikshala in poterdila, ali pa de bi skufhan bil. S. Augushtin.

Boljsi je zhloveku, de se sdaj Bogu vda, dokler ga Bog pokori in troshta, k' sebi vabi in klizhe, kakor de bi strashni sodni dan mogel Boga flishati, ki bo sodil in pogubljeval. Sdaj so sladke njegove besede, ker v' svojim serdu se spomni svoje milosti. S. Bernard.

Premishlovanje bolnika, kader mu odleshe.

V' tvojih rokah, o Gospod! je moje shivljenje. Vem, de umreti morem; ali kdaj bo prishla moja sadnja ura, je skrito mojim ozhém. Samo tebi je snana

vfigamogozhni Bog! Kader bo tvoji previdnosti dopadlo, me bošh is tega sveta poklizal; o, de bi bila frezhna moja sadnja ura! Shteti so dnevi zhloveshkiga shivlenja; shtevilo njegovih lét je tebi snano, o Gospod! ti si mu mejo postavil, ktera se ne da premakniti. Nebeshki Ozhe, tvoja volja naj se sgoti. Kader se stezhe zhaš mojiga shivlenja, daj mi gnado, de v' tvoji prijasnosti umerjem, in delesh tvojih pravizhnih dofeshem.

Kako kratko je zhloveshko shivljenje! kako hitro je sginilo 50-60 let, defi na sveti ni drujiga, kakor nadloge, teshave in terplenje. Pazh je ref, kar pravi s. pismo, de zhloveshko shivljenje je, kakor dim, kteri se komaj perkashe in she sagine. Svoje shivljenje sapravimo v' prasnih pogovorih, svenemo kakor trava, in pademo vkup, kakor prah in pepel. Na sveti ref ni drujiga, kakor nezhimernost in shalošt serza. Vše sagine, kakor senza, o Gospod! ti vekomaj ostanesh.

Uzhi, me o Gospod! svoje dneve shteti, in jih v' serzu premishlovati, de bom

prav sposnal, kako slab sim. Na svetu smo popotvavzi, ker nimamo ga tukaj stanovitniga stanovanja, ampak le prihodniga ishemo. Nashe prihodno, stanovito prebivališče je v' nebesih, in tje gor sheli priti moja dusha. Moja dusha sdihuje po shivim Bogu. O Bog, kdaj bom prishel tje gor tebe od oblizhja do oblizhja gledat in vshivat. Koljkor nas je na svetu, shivimo le v' veri, ne v' resnizhnim vshivanji, imamo pa serzhnost in veselje telésno shivljenje pustiti. de k' Gospodu v' svoje domovanje pridemo.

Bog je svetloba, in v' njem ni tamote. On je nar vezhi svetost. Zhe pravimo, de smo s' Bogam sklenjeni, pa shivimo v' tamoti hudobnih, nespodobnih shelja, tak lashemo, in resnize ni v' nas; ako pa po svetlim hodimo, kakor je Bog v' svetlobi, to je, zhe sveto shivimo, kakor je Bog svet, tak je Bog s' nami sklenjen in mi s' Bogam, in kri njegoviga Sina Jesusa Kristusa nas vsih grehov ozhisti.

Tamkaj nas zhaka frezhni, vezhni nebeshki raj, novi Jerusalem, nashe stanovanje. Bog bo s' nam prebival, in mi

bomo njegovo ljudstvo. Bog bo nam solse
is ozhi pobrisal, in vezh ne bomo ve-
dili, kaj je smert. Vezh ne bo terpenja
in shaloſti, ne bolezhin in sdiho vanja,
ker vse poprejšhno je minilo, in vse bo
novo. Pa tudi nizh gerdiga, nizh vma-
saniga, nizh s' greham ognuseniga ne
pojde v' leto veselo nebesfhko kraljestvo.

Preglej, o Gospod! moje serze, in
poskusi moje misli, ako sim morebiti
na kakim nevarnim potu, perpeljaj me
na pravo pot, de pridem v' vezhno
svelizhanje.

Moje serze mi pravi, de morem iska-
ti tebe dobrotljiviga Gospoda; sato te
is hem, o Gospod! in pred tvoje oblizhje
ſkoraj priti shelim. Ne ſkrivaj tedaj, o
Gospod! pred mano svojiga oblizhja, in
v' jesi ne saversi ſpred ſebe svojiga hlap-
za. Ti ſi moja pomozh, ne sapuſti me
in ne umikni svoje dobrotljive roke od
mene, o Bog, ti moje svelizhanje! Zhe
ſhe tako velike teshave in britkoſti zhes
me pridejo, o Gospod! ti me potroſhtaj,
ker tvoja dobrota in miloſt je neſkon-

zhna. Nikar me ne sapusti, o Bog! spomni se, de sim delo tvojih rok.

Ne shtrafuj me, o Gospod! v' svoji jesi, in ne tepi me v' svojim serdu. Skashi mi milost, ker grosno sim slab. Obvaruj me, o Gospod! pred vezhno ne frezho, ker od strahu se trefejo moje kosti.

O Gospod! zhe bosh od vsih rezhi tanko in oistro rajtengo terjal, kdo bo obstal? Zhe se pravizhni pred sodbo trefe, kaj bo pa s' mano ubogim gresnikam? Ali per tebi, o Gospod! je usmiljenje; per tebi je obilno odrefhenje; sato upam terdno, de mi bosh persanesel, in odpushtenje mojih grehov dodelil. Gospod je bliso tistim, kateri v' njega saupajo, in s' ponishnim, sgrevanim serzam odpushtenja ga profijo. Saupaj moja dusha v' Gospoda, in terdno se sanesi na njegove oblube.

Ne sapusti me, o Gospod! v' moji slabosti, hiti mi pomagat, ker moja dusha omaguje. Spomni se svojiga usmiljenja, ktero ti je lastno od vekomaj. Poglej moje terplenje, poglej mojo shalost, in od-

pusti mi vse grehe. Kakor dobrotljivi ozhe se rad usmilish svojih otrok, usmili se tudi zhes mene, ker v' tebe saupa moja dusha.

Teshavno mi je she popotovanje na svetu, shelim she skorej svet sapustiti, in se s' Kristusam skleniti. On je moje shivljenje, in smert je moj dobizhek, ker me bo s' doline sols reshila, in mi vrata v' vezhno svelizhanje odperla. Upam dosezhi v' nebefih tisto srezho, ktere nobeno oko ni vidilo, nobeno uho slishalo, in nobeniga um ne more sapopasti, ki jo je perpravil Bog tistim, kateri ga ljubijo.

S' tabo, o Gospod! se skorej skleniti shelim. K' tebi povsdignem svojo dusho, o Bog! v' tebe saupam, ne sapusti me v' nadlogi. Zhe ravno bom mogel po tamni dolini smerti iti, se vender nizh hudiga ne bojim, ker si ti, o Gospod! per meni, ker ti si moje perbeshalishe, in savoljo svojiga imena me bosh varoval.

Poglej s' milostljivim ozhesam svojiga hlapza, o Gospod! in hiti mi pomagat, ker v' tebe saupam in te pomozhi prosim. Moja dusha se na Gospoda sanese,

ker on je moj pomozhnik in moj varh. Pridi, o Gospod! in rešhi me is nadloge; sakaj prasna je vsa zhloveshka pomozh. Rešhi me, o Gospod! mojih bolezhin, in hiti mi pomagat, ker ti si dobrotljiv, in neskonzhna je tvoja milost do tistih, kateri tebe na pomozh klizhejo.

Hvali moja dusha Gospoda, in ne posabi njegovih dobrot. On ti odpushta pregrehe, in te osdravi vsih hudobji. On te varuje pred pogubljenjem, in ti da obilno gnade in milosti.

Zhašt bodi Bogu Ozhetu in Sinu in svetimu Duhu.

Kakor je bila od sazhetka, sdaj in vselej, in na vse vezhne zhase. Amen.

Nektere molitve sa frezhno smert.

I. Molitev k' Materi boshji.

Kam hozhe iti otrok drugam pomozhi iskat, kakor k' svoji materi? Tudi tisti

otrok, kateri je svojo ljubo, dobro mater
vezhkrat in slo rasshalil, in ni vreden
tako dobro, skerbno mater imeti, vender
k' nji perbeshi, per nji pomozhi ishe,
kader se ozhe jesi zhes otroka in mu shu-
ga. Mater vsame otrok sa pomozhnizo
tudi, kader kaj ozheta profi, in kako
dobroto prejeti sheli. O Marija, boshja
mati! ravno tako pertezhem k' tebi jest
ubogi greslni zhlovek, in te profim po-
mozhi. Sposnam, de fim nevreden tvoj
fim imenovan biti. Nifim vreden tebe
mater imenovati. Vem, de nifim vreden,
de bi ti same kaj govorila, same profila,
in tako mi pomagala, ker fim se ti to-
likrat samerel, in tolikrat te rasshalil,
ker fim povelja tvojiga ljubiga Sina Je-
susa Kristusa sanizhoval, in mu nepo-
korn bil.

Ali ah! ljubesnjava mati! Spomni se,
de je nebeski Ozhe tudi sgubljeniga fi-
na spet v' gnado vsel, in mu grehe od-
pustil. Vsemi me tudi ti, o Marija! sa
svojiga otroka. Persanesi mi, de te nifim
tako zhashtil, kakor fim te bil zhashtiti dol-
shan, in fim tolikokrat tvojiga Sina ras-
shalil.

Ne upam svojimu prihodnimu sodniku pred ozhi priti; moje pregrehe in velike hudobije me strahijo.

Kako bom pred pravizhnim Bogam obstal, ker sbe brumni se trefejo.

Ti si perbeshalifhe grefhnikov, sato k' tebi perbeshim, o Marija! nikar me ne saversi; fprofi mi gnado refnizhne pokore; fprofi mi gnado, de v' refnizi objokam in obshalujem svoje pregrehe, bodi moja fredniza, in fprofi mi shivo vero, terdno upanje in ftanovitno gorezho ljubesen.

O Marija! ker si usmiljena mati, nikar me ne saversi, poglej mojo revfshino, in hiti mi k' pomozhi, varuj me v' leti veliki nevarnosti, in pomagaj mi premagati moje grosne in nevarne fkuftnhjave.

Poglej me s' miloftljivim ozhesam, o usmiljena mati! glej, moja sadnja ura se blisha, foverashniki me ftifkajo, slab, reven otrok fim. Hiti mi pomagat, ker si pomozhniza vfih revnih, de me foverashnik ne premaga; fteri glavo peklenfki kazhi, in pomagaj mi v' poslednih fkuftnhjavah. Ne sapufti me, o Marija, v' smertnih britkoflih!

Kader še vezh ne bom mogel s' je-
sikam sgovoriti tvojiga svetiga imena,
bozhem v' ferzu vedno na te klizati. Ufli-
shi takrat o Marija, moje sdihovalje,
in nikar me ne sapusti. Zhe ravno nisim
tvoj vreden sin, vender si ti vedno lju-
besnjiva moja mati. Tebi se perporo-
zhim, tebi se ves srozhim, o Marija,
trofhtarza vsih vernih shaloftnih! Potro-
fhtaj me v' mojih smertnih britkostih;
sprosi mi od svojiga ljubiga Sina Jesu-
sa Kristusa gnado, usmiljenje, milostlji-
vo sodbo; govori sa me per Jesusu; po-
tolashi njegovo jeso, s' ktero se zhes me
savaljo mojih velikih pregreh serdi, in
bodi moje perbeshalishe, moja pomozh.
Kader se bo moja dusha is tega sveta lo-
zhila, o Marija, spremi jo ti pred sod-
ni stol pravizhniga Jesusa, sprosi gnado,
sprosi mi frezhno, vezhno shivljenje. Amen.

Molitev k' svetimu Joshefu.

Sveti Joshef, frezhni shenin Jesusove
materere Marije! kako frezhna in sveta je
bila tvoja smert, ker si toliko frezho imel,

de si v' narozhju Jesufa in Marije fkle-
nil svoje shivljenje!

Tudi jest shelim tako frezhno in sveto
umreti, in v' sadnji uri Jesufa in Ma-
rijo per sebi imeti. O sveti Joshef! sprosi
mi ti to gnado; tvoja proshnja per Bogu
veliko samore. Jesus, kteriga varh in red-
nik si na svetu bil, ne bo tebi proshnje
odrekel,

Prosi tedaj sa me, o sveti Joshef! go-
vori sa me per Jesusu, in sprosi mi fre-
zhno sadnjo uro. Pridi mi k' pomozhi
v' mojih smertnih teshavah in britkostih;
nikar me ne sapusti v' sadnjih skufhnjavah.

O de bi jest to frezho imel, de, ka-
der bom umiral, bi bili per meni Je-
sus, Marija in sveti Joshef; lahko po
tem umerjem, ker tudi moja smert bo
frezhna, bo sveta.

Jesus, Marija, sveti Joshef! vam sro-
zhim svojo ubogo dusho.

Moje sadnje besede naj bodo svete ime-
na: Jesus, Marija in sveti Joshef.

Molitev k' s. Mihelu arkangelju.

Mogozhni duh, sveti Mihel! ti si satana in njegovo tovarshijo na boshje povelje v' peklenški bresen pognal; ti si mogozhen varh in pomozhnik vsih tistih, kateri v' Boga verujejo, v' njega upajo in ga ljubijo, in so svesti njegovi flushabniki. Glej, o sveti Mihel! tudi jest sdaj velike pomozhi potrebujem, ker blisha se moja sadnja vojska, pridi mi k' pomozhi, in pomagaj mi odgnati skushnjave. Pomagaj mi premagati sovrahnika, de mi ne bo mogel shkodovati; vojskuj se tudi sa me, de obvarjesh pred pogubljenjem mojo ubogo dusho, sa ktero je Jesus Kristuf, moj odreshenik, do sadnje kaplje kri na krishu prelil. Sej tudi jest terdno v' Boga verujem, svesto v' njega saupam in ga zhes vse ljubim. Stori me mozhniga v' poslédnih skushnjavah in pomagaj mi, de dofeshem tisto nestrohljivo krono, ktero mi je perpravi pravizhni sodnik Jesus Kristuf. Amen.

Molitev k' angelju varhu.

O sveti moj angelj varh! nimam gana svetu boljšhiga prijatla, kakor tebe; ker ti si moj varh, moj pomozhnik, moj svetovavz, moj pravi prijatel. Sahvalim Boga, de mi je taziga svestiga tovarsha dal. Ali oh, dobrotljivi moj nebeshki tovarsh, kolikokrat sim ti bil nehvalesen! velikrat sim tvoje opominovanje sanizhoval, in v' prizho tebe hudo storil. Velikokrat sim te shalil, ker tvojih svetov nisim poslušhal, in te nisim ubogati hotel. Sposnam, de sim se ti velikokrat samerel, ker tvojih dobrot nisim hotel k' pridu obrazhati. Ali, o dobrotljivi moj nebeshki tovarsh! posabi moje nehvaleshnosti, in persanesi mi; ne sapusti me sdaj v' nar vezhih teshavah; in varuj me v' hudih nevarnostih, de ne bom premagan.

Moj zhas se blisha; kmalo bo prishla sa me tista ura, de me bo vse sapustilo, in vse bo od mene sbeshalo, ker bo smert mojimu shivlenju konez storila. O ljubi

moj angelj varh! bodi takrat per meni, varuj me, trofhtaj me, nekar me ne sapusti; spremi me v' vezhnoŝt, in pomagaj mi priti v' nebeshko kraljestvo, Boga vekomaj vshivati. Amen.

Molitev k' sveti Barbari.

O mogozhna pomozhniza, sveta Barbara, marterniza! tudi tebi se perporozhim; proŝi sa me per Jesusu, svojimu nebeshkimu sheninu; uŝliŝhal te bo, ker ŝi is ljubeshni do njega kri prelila. Srezhno ŝi ti svoje shivlenje konzhalo; serzhno ŝi se vojŝkovala; sovrashnike ŝi premagala; vojŝko dobila; sato vshivash sdaj v' nebeshih vezhno nebeshko krono.

Spomni se mene revniga zhloveka, ker tudi jeŝt se vojŝkujem s' hudimi ŝkuŝnjavami; ŝproŝi mi od Jesusa gnado, de tudi jeŝt vse sovrashnike srezhno premagam, ŝmert voljno preterpim, in tako tudi vezhno krono v' nebeshih doŝeshem. Po Jesusu Kristusu Gospodu nashimu. Amen.

Sdihovanje bolnika sa frezhno smert.

O usmiljeni Bog! kdaj me bosh reshil is jezhe slabosti, teshav in terplenja? Kdaj me bosh poklizal is doline sots, in me vsel k' sebi v' nebeshko veselje! Kdaj mi bosh pokasal svoje veselo oblizhje, in me sprejel v' vezhno frezhno prebi-valishe. O Gospod! moja dusha po tebi hrepeni, le v' tebi, studenzu vsih dobrot, shejo svojih gorezhnih shelja vtolashiti sheli. O nebeshki shenin, kdaj se bosh perkasal, in mojo dusho rasveselil!

O Bog! ti si shivlenje sdravih, upanje umirajozhkih, vstajenje mertvih. Ti si veselje in trosht vsim, kateri k' tebi pridejo. K' tebi priti in skoraj s' tabo se skleniti shelim. Zhe so se istekle moje ure, zhe se je perblishal konez mojiga shivlenja, rad umerjem, ker tvoja volja naj se sgodi. Stori konez mojimu revnimu shalostnimu shivlenju, kader tebi dopade. Shelim skoraj per tebi biti, s' tabo se skleniti, in te vekomaj v' nebesih

vshivati. Moja dusha hrepeni po tebi, o Bog! kakor jelen po mrasli vodi, kdaj bom prishel k' tebi? kdaj se bom pred tvojim oblizhjem perkasal. Pelji me, o Bog! v' boljsi, vezhno shivljenje, de se bo po tvoji obljubi moja shalost v' veselje spremenila.

O krishan Jesus, moj svelizhar, moj odrefhenik! ker si ti sa nas grosne matre in strashne bolezhine preterpel; ker si sgolj is ljubesni do nas nebesko zhast sapustil, is nebes na semljo prishel, vse zhloveshke slabosti nase vsel, in na krishu sa nas do sadnje kaplje svojo drago kri prelil, de si nas odrefhil, in nas pred vezhno nesrezho obvaroval; poglej milostljivo na me ubosiga greslnika, in usmili se zhes me. Velike britkosti me prehajajo, teshave in bolezhine vedno rastejo. Blisha se moja sadnja ura. Ne sapusti me, o Jesus! varuj me v' nevarnih skushnjavah, in brani me pred hudim sovrashnikom. O krishani Jesus! stori me deleshniga svojiga saflushenja, svoje sa me prelite kervi. O moj svelizhar! tvoje smerne britkosti, tvoje terplenje, tvoja

grenka smert na krishu bodi meni v' odpushtenje grehov. Tvoja shalost naj sbriše moje hudobije. Sa vsih tvojih prejetih ran voljo te prosim, dodeli mi frezhno sadnjo uro, in po tem shivlenju daj mi vezhno svelizhanje.

O dobrotljivi in usmiljeni Jesuf, poglej s' milostljivimi ozhmi na me revniga sromaka. Dodeli mi gnado, sa ktero te prosim, de bi jest tebe s' zhistim serzam ljubiti, in is zhiste ljubesni vse tudi smert radovoljno terpeti samogel. Tebi srozhim, o usmiljeni Jesuf! tebi darujem vse svoje bolezhine, britkosti in teshave, ki jih terpim. Vso svojo bolesen tebi k' zhasli obernem, tebi darujem. Sprejemi milostljivo moj dar.

V' tvoje roke, o Jesuf, srozhim svojo dusho. Operi me s' svoje sveto sa me prelito kervijo, in stori me vredniga vezhniga shivlenja. O Jesuf! nikar se ne mudi, hiti mi pomagat, sdaj, ker tvoje pomozhi nar bolj potrebujem. Uflisli, o Jesuf! moje sdiho vanje, in daj mi gnado, de kader pride moja sadnja ura, frezhno v' tvoji ljubesni, v' tvoji pri-

jasnosti sklenem svoje shivljenje in dose-
šem vezhno svelizhanje. (Is Psal. 83)

Kako ljubesnjive so tvoje prebivaljska,
o Gospod! moja dusha sheli in omedlu-
je po hishi Gospoda. Moje serze in mo-
je meso se veseli v' shivim Bogu. O de
bi tudi jest pozhival per tvojih altarjih,
o Gospod! moj kralj in moj Bog! Sre-
zhni so, kateri v' tvoji hishi, o Gospod!
prebivajo, oni te bodo na vekomaj hva-
lili. Blagor zhloveku, kateri v' tebe, o
Gospod! saupa.

Is Psl. 52. Gospod! na tebe saupam,
ne pusti me na vekomaj k' framoti biti.
Stori me prostiga po svoj pravizi, in re-
shi me; nagni svoje ushesa k' meni, in
pomagaj mi, Bog! bodi ti moj varh,
in terdno mesto, de mi pomagash. Sa-
kaj ti si moja mozh in moje perbeshal-
she. Ti, Gospod! si moje perbeshalishe
in moje upanje od mladosti, ti si moja
podpornja od materniga telefa, in moj
varh. Ne saversi me ob zhasu moje smerti;
ne saversi me, kader bo moja dusha
oflabela.

*Sdihovanje bolnika sa bramba pred
dušnim sovrasnikam.*

O dobrotljivi in usmiljeni Jesus! ti si moje perbeshalishe moj trofht, in moja pomozh. Pomagaj mi v' sadnji vojski. Varuj me v' sadnjih skušnjavah, de me sovrasnik ne premaga. Usmili se zhes mene, o Gospod! (Pfl. 6.) sakaj jest sim slab, osdravi me, o Gospod! sakaj moje kosti se trefejo od strahu, in moja dusha je silno omamljena; ali kako dolgo, o Gospod, bosh odlashtal mi pomagati. Gospod! obrni se k' meni in refhi mojo dusho, pomagaj mi sa svoje milosti voljo. Truden sim od sdihovanja, vse nozhi se silno jokam in svojo posteljo s' solsamimózhim. Od silne notranje shalosti so moje ozhi otamnele. (Is Pfl. 12.) Gospod! kaj bosh na me posabil? Kako dolgo bosh svoje oblizhje pred mano skrival? Kako dolgo bom shalost v' svojim serzu nosil. Kako dolgo se bo moj sovrasnik zhes me povsdigoval. Poglej na me in uslihi me, o Go-

Spod in moj Bog! Varuj me pred vezhno smertjo in dodeli mi vezhno shivljenje. O milostljivi Jesus! tebi srozhim svojo dusho. V' tebe, o Gospod! saupam, de me ne bosh sapustil, ker si obljubil vselej pomozh tistim, ki te profijo. O Jesus! ne daj me sovrashnikam v' roke. „Ne hodi s' svojo pomozhjo od mene, in varuj me. Reshi mojo dusho od mezha, mojo sapusheno dusho is oblasti plov. Reshi me is levoviga gerla, tedaj te hozhem hvaliti,“ Psl. 21.

Poshli, o Gospod! svojiga angelja is nebes, de me v' sadnjih britkosti potrohta, de moja dusho v' vsih nevarnostih obvarje, in jo v' vezhno veselje perpelje.

O Bog! uslisshi mojo proshnjo, in glej na mojo molitev. V' teshavah svojiga serza k' tebi vpijem, ti mi bosh pomagal, sakaj ti si moje upanje in mozhan turn pred sovrashnikam.

O Marija, mati milosti, spomni se mene ubosiga greshnika! Poglej me s' milostljivim ozhefom. Hiti mi pomagat v' sadnji uri, kader se bo moja dusha is telefa lozhila. O Marija, mogozhna po-

mozhniza, troshtarza vsih revnih, pomozh vsih kristjanov! govori sa me per svojim ljubesnivim sinu Jesusu Kristusu. Sprosi mi milost per mojim prihodnim sodniku. O Marija, usmiljena mati! nikar me ne sapusti, bodi tudi moja milostljiva mati. Tvoj svěst otrok hozhem vedno ostati.

Sveti angeljz varh, vsi svetniki boshji varujte me v' sadnjih skušnjavah; pomagajte mi priti v' vasho tovarshijo; sprofite mi mozh, de terden in stanovit en v' boshji ljubesni ostanem, in vezhno shivljenje doseshem! Jesus, Marija, s. Joshef! vam srozhim svojo dusho.

Molitve bolnika, kader se smert blisha.

Dobrotljivi nebeshki Ozhe! ti si vezhno shivljenje obljubil tistim, kateri sposnajo tebe samiga, praviga Boga, in Jesusa Kristusa, kteriga si poslal. Jan. 17, 3.

Glej! tebe samiga, praviga Boga molim, in terdno verujem v' Jesusa tvojiga sina, kteriga si k' nashimu odreshe-

nju na svet poslal, svešto verujem vſim njegovim naukam. Ta vera, o Gofpod, moj Bog! me troſhta v' moji britkoſti, in me mozhniga ſtori v' terplenji.

Sakaj ſi ſhaloſtna moja duſha, in sakaj ſi nepokojna? Saupaj v' Boga. S' tem ſe je David v' ſhaloſtnih dnevih troſhtal. Tudi moja duſha je ſhaloſtna in nepokojna, ſato hozhem le per tebi, o Bog! troſhta iſkati. O nebeſhki Ozhe! uſmili ſe zhes me. Tako bom k' tebi klizal s' terdnim saupanjem tako dolgo, de britkoſti minejo, in jeſt vezhno veſelje doſeſhem.

Uſmiljeni Jeſuf! ſgolj is ljubesni do nas ſi ſtraſhne martre preterpel, in v' groſnih bolezhinah na krishu umerl. Kako bom ſamogel tebi toliko neſkonzhno ljubesen poverniti? Drujiga ne morem ſtoriti, kakor vſe teshave, britkoſti in terpenje hozhem is ljubesni do tebe voljno terpeti. Glej! rad dam ſvoje revno ſhivljenje, kader tebi, o Gofpod! dopade, de s' tim pokaſhem, de te is ſerza ljubim. Gofpod! ti vſe veſh, ti veſh, de te ljubim. Jan. 21, 17.

S' sgrevanim serzam sdihujem k' tebi, usmiljeni Jესuf! in ponishno prosim odpusthenja vsih svojih grehov. Prosim milosti preden stopim pred tvojo sodbo. Ne pušti, de bi bila pogublena moja dusha, ktero si s' svojo drago kervijo na krishu odkupil. Ozhitni greslnizi si grehe odpustil, ker jih je objokovala. Desnimu hudodelniku na krishu si gnado dodelil, ker je svoje krivize sposnal; sej tudi jest sposnam in objokujem svoje pregrehe. Usmili se me, in odpusti moje grehe. Na tvoje usmiljenje se terdno sanesem. „Ne shaluj moja dusha, tudi tebi so grehi odpustheni,“.

Usmiljeni Jესuf! Ti nas vse k' sebi klicesh, ki pravish: „Pridite k' meni vsi, kateri ste s' nadlogami in teshavami oblosheni, jest vas bom potroshtal, in mir vashim dusham dal. Lej, sdaj k' tebi pertezhem, in le per tebi pomozhi ishem. S velikimi nadlogami in terplenjem sim obloshen, od vsih sapusthen; ni ga vezh same troshta na svetu, kakor sam ti, moj Svelizhar! Usmili se me, potroshtaj in poterdi moja shalostno dusho, ker bli-

sha se konez mojiga shivlenja, in po tem shivlenju vsemi me k' sebi v' vezhno, frezhno stanovanje med shtevilo svoljenih svetnikov.

Vesele in troshta polne so besede, ktere si ti, dobrotljivi Svelizhar govoril: Svelizhani so shalofni, sakaj oni bodo potroshtani. Math. 5, 5. Sato hozhem dušno in telesno terplenje rad in voljno prenesti, ker terdno upam in se sanesem, de bo prishel skorej tisti zhas, in morebiti de same ni delezh, ker bo tudi moja shalof v' veselje in pa v' vezhno veselje spremenjena.

Tvoje besede o Bog! mi povedo, de le tisti bo vezhno krono dosegel, kteri se bo terdno in stanovitno noter do konza vojskoval, in poterpeshljiv ostal. Sato se hozhem serzhno in stanovitno vojskovati, de nestrohljivo krono nebeshke zhasti doseshem. Zhe je bolesen she tako dolga; bolezhine she tako hude, britkosti she tako velike, s' tvojo sveto gnado hozhem vse s' voljo in poterpeshljivo prenesti, de bom po tem, kader to zhasno terplenje preterpim, vreden slishati vesele besede: Pojdi v' veselje svojiga Gospoda.

Teshavna je pot, po kateri si mi ti, o nebeshki Ozhe! hoditi ukasal. Ali tvoj ljubesnivi Jesus Kristus je she drugazhi vezh terpel, kakor jest terpim, in je tako po svojim terplenji shel v' nebeshko zhaft. Vem, de jest ubogi greslnik ne morem v' boshjo zhaft drugazhi priti, kakor po terplenji. Sa Jesusam hozhem tedaj hoditi stanovitno, po poti terplenja. Tvoja volja naj se sгоди.

S' veselimi besedami je troshtal Jesus vse tiste, kateri savoljo njegoviga imena terpe, ki je rekel: Veselite se in od veselja poskakujte, vashe plazhilo je obilno v' nebesih, Ah dusha moja! terpi tudi ti voljno is ljubesni do Boga vse teshave in britkosti, tudi tebe zhaka v' nebesih obilno plazhilo, ktero nobeno oko ni vidilo, nobeno uho slishalo, in she noben zhlovek okusil, ktero je perpravljeno v' vsem tistim, kateri v' resnizi Boga ljubijo.

Vesela je obljuba, ki jo je Jesus svojim jogram dal preden se je od njih lozhil, ki je rekel: Nikar ne shalujte, v' hishi mojiga Ozheta je veliko prebivalish, in tam vam bom prostor perpravil. O

dobrotljivi Svelizhar! sej sim tudi jest med tistimi, sa ktere si ti svojo reshnjo kri do sadnje kaplje na krishu prelil; sato upam, de me bošh vsel v' nebeshko prebivalishe. Voljno, bres godernjanja hozhem tedaj nesti sa tabo krish, kteriga si mi naloshil, de pridem v' frezhno vezhno stanovanje, kjer se bo vsa shalost v' veselje spremenila.

Ti, o Bog! si nam rasodel, de kader se bo naša perstena hisha zhasniga prebivalishta rasfula, imamo sidanje od Boga, ne s' rokami storjeno, ampak vezhno hisho v' nebeshih. II. Kor. 5, 1. Ne bojim se tedaj prevezh smerti, ampak s' teboj, o moj Stvarnik! po katerim moja dusha hrepeni, se shelim skorej skleniti.

Jesuf, našh prihodni sodnik, nam je obljubil, de takrat, kader bo prishel v' svojim velizhastvu obdan od nebeshkih angeljov is nebes naš sodit; bo vsim tistim, kteri is ljubesni do njega voljno terpijo, plazhilo dal pravi mir in vezhno veselje. Bodi stanovitna moja dusha v' terplenji, ktero bo kmalo minilo, gotovo bo prishel zhas, de bošh v' nebeshih vezhno veselje dosegla.

Velike so bile smertne britkosti, ktere je Jesus na oljski gori terpel. Nebeshki Ozhe, Ozhe vfiga usmiljenja, mu poshlje angelja is nebes, de ga troshta. Tudi jest, ker sim po Jesusovim terplenji odreshen, smem tebe svojiga Boga imenovati Ozhetu. Sato sdihujem k' tebi dobrotljivi nebeshki Ozhe! ne sapusti me v' mojih teshavah, poshlji mi svojiga angelja is nebes, de me troshta in me poterdi v' terplenji. Moj duh je szer voljan, ali meso je slabo. Pomagaj mi s' svojo sveto gnado spolniti vse, kar s' lastno mozhjo ne samorem.

Boshja beseda, v' ktero terdno verujem, me troshta v' bolesni, in ta me uzhi, de tistim, kteri Boga ljubijo vse k' dobrimu perpomore. Riml. 8, 28. Tako vem, de tudi moje terpenje in moja bolesen, ktero hozhem voljno terpeti in nebeshkimu Ozhetu darovati, mi bo v' prid moje dushe saleгла. Vem, de me dobrotljivi, nebeshki Ozhe ni sapustil in ne posabil; in s' veselim serzam sposnam. Kakor ti, o Gospod! s' menojo obernesi, vse je prav, in k' moji srezhi, k' sveli-

zhanju moje dushe. Tvoja sveta voljo naj bo tudi moja volja.

Bog je svest v' svojih obljubah. On nam je pa obljubil, de nam ne bo vezhih skušnjav poshiljal, kakor le take, de jih s' njegovo sveto gnado prenesti samoremo. Na to obljubo se terdno sanesem, in se ne vstrahim, zhe she toliko hudiga zhes me pride. Ves se Bogu srozhim; naj se sгоди, kar je on s' menoj sklenil, terdno upam, de me dobrotljivi Bog tudi v' sadnjih, smertnih britkostih s' svojo sveto gnado ne bo sapustil.

Bog nam terplenje poshilja na tem svetu, pa le sato, de bi se spokorili. On nas shtrafuje sa nashe grehe, nas tepe, ker nas ljubi, in sheli, de s' terplenjem tukaj sbrisali svoje grehe, de bi nam tam v' vezhnosti ne bilo treba terpeti. Ravno is tiga namena si me obiskal s' teskho bolesnijo, o Gospod! ker se shelim v' resnizi spokoriti, tak jo hozhem voljno preterpeti, zhe je she tako huda. Skashi mi milost, o Gospod! kader po tem revnim shivlenju moja dusha pred tvojo sodbo pride.

Hvaljen bodi Bog in Ozhe Gospoda našega Jesusa Kristusa, Ozhe vfiga usmiljenja, in Bog vfiga troshta, kateri naš potroshta v' vsaki naši nadlogi. II. Kor. 1, 3. S' temi besedami se je s. Pavel troshtal v' svojim terplenji. Ravno tako sa hvalim tudi jest, o moj Bog, Ozhe mojiga Gospoda Jesusa Kristusa sa vse gnade in dobrote, ktere si mi zeli zhas mojiga shivljenja dajal. Na tvojo neskonzhno dobroto se terdno sanesem, in svoje shivljenje tebi, o Gospod, srozhim. Stori s' mano po tvoji sveti volji, kar je k' tvoji zhasi in k' isvelizhanju moje dushe.

Sato me je Bog, pravi s. Pavel, obloshil s' velikimi teshavami, de sim se uzhil le v' Boga, ne pa v' zhloveshko pomozh svoje saupanje staviti. Teshave moje bolesni tudi mene sdaj uzhijo le v' Boga saupati, ker prasna je vsa zhloveshka pomozh, prasen je ves posveten trosht. Le nebeshkiga troshta sheli moja dusha. Sa tega voljo profim, o Gospod! uslisli mojo proshnjo.

V' nar vezhi britkosti je Job tako molil: Ker smo dobrote is boshje roke spre-

jemali, sakaj bi nefrezhe s' voljo ne spre-
jeli? Sgodilo se je, kakor je Bogu do-
padlo; zhefheno bodi njegovo sveto ime!
Ravno tako hozhem tudi jest k' Bogu
moliti: O nebeshki Ozhe! koliko dobrot
sim od tebe prejel, pa jih nisim sposnal,
sim bil nehvalesen, Ali sdaj, ker me je
tvoja roka sadela sposnam tvojo ljubesen,
in ves se tebi vdam. Tvoja volja naj se
sgodi, zhe terpim, zhe umerjem, ali
zhe osdravim. Zhefheno in vekomaj hva-
ljeno naj bo tvoje sveto ime.

Velike nefrezhe so prishle zhes Joba,
svestiga boshjiga flushabnika, pa v' svo-
jim nar vezhim terplenji se je troshtal
s' shivo vero v' prihodno od smerti vsta-
jenje, ki je rekel: Vem de moj Svelizhar shivi, in de bom posledni dan is
groba vstal, in ravno s' tim mesam bom
videl svojiga Boga; to upanje je v' mo-
jim serzu hranjeno. Ravno tako se ho-
zhem jest s' shivo vero troshtati. O dusha
moja! ne shaluj; lej, tvoj Svelizhar shi-
vi, ne bo te savergel, ker te je s' stra-
shnim terplenjem na krishu odreshil.
Ne boj se smerti, sej bo prishel dan vsta-

jenja. Terpi voljno telesne bolezhine, ker telo je velikrat bilo urshah greha. Naj terpi sdaj telo, de se grehov ozhisti, in tako nekda j zhaſtitljivo vſtane, in ravno v' tim meſi vidi Boga ſvojiga plazhovavza.

Jesuf, ker je videl pred ſeboj ſvoje groſno terplenje, je tako molil: Moja duſha je ſhaloſtna noter do ſmerti. O nebeſhki Ozhe! zhe je mogozhe, naj gre prozh od mene ta kelh, vender ne moja, ampak tvoja volja naj ſe ſgodi. S' tvojo ſ. gnado tudi jeſt v' Jeſuſovim duhu molim, o nebeſhki Ozhe! moja duſha je ſhaloſtna noter do ſmerti. Zhe je mogozhe, reſhi me terplenja, vender ne moja, ampak tvoja ſveta volja naj ſe ſgodi. Ne branim ſe umreti, zhe je tvoja volja; ſej vem, de nekda j mi je umreti, ker ſim le popotnik na ſemlji, v' nebeſih je moje pravo domovanje. Le gnade proſim, de bi ſamogel ſerzhno vſe preterpeti, ſkuſhnjave premagati, in ſe tako vezhniga ſhivlenja vreden ſtoriti.

Jeſt ſvet ſapuſtim, in grem k' Ozhetu. Tako je uzhil Jeſuf, de boſhjim otrokam ſe ni treba prevezh ſmerti bati, ker

jim odpre vrata v' boljshi vezhno shivlenje, in jih perpelja k' nebeshkimu Ozhetu. Rad hozhem tedaj is ljubeshni do tebe, o moj Jesus, vse smertne britkosti in grenkosti preterpeti, de le pridem k' ljubimu nebeshkimu Ozhetu,

Zhaf mojiga lozhenja je bliso; to dobro sposnam. Ah! de bi jest samogel s' svetim Pavlam rezhi: Terdno sim se vojskoval, tek sim dokonzhal, vero sim ohranil, sato upam, de mi je perpravljena krona pravize, ktero mi bo dal Gospod, pravizhni sodnik posledni dan. II. Timot. 4, 7.

Sveti Pavel naf s' timi besedami opomina: Sakaj bi zhasniga sanizhovanja voljno ne preterpeli, sej nimamo tukaj stojezhiga mesta, ampak le prihodniga ishemmo, v' nebesih je nashe pravo in vezhno stanovanje. O Gospod, moj Bog! v' shivo zhutim, de tukaj ni stanovitnosti, de na tem svetu v' dolini sols sim le sa malo zhasa. Upam v' vezhnosti boljshi shivlenje dosezhi. S' tem sladkim upanjem, o Gospod! vse rad terpim, kolikor in kakordolgo tebi dopade, de bi se le spolnilo moje upanje.

Kakor shejn jelen hrepeni po mrasli vodi, tako hrepeni moja dusha po tebi, o Bog! moja dushe sheja po moznim shivim Bogu; kdaj bom tje prishel in se pred boshjim oblizhjem perkasal. Pfl. 41, 2. 3. Moja dusha sheli, skorej se skleniti s' nebeskim Ozhetam, kateri jo je stvaril, sheli se skleniti s' Jesusam, kateri jo je s' svojo reshnjo kervijo na krishu odreshil, in s' svetim Duham, kateri jo je v' svetih sakramentih posvetil.

Tvoja beseda je vsigamogozhna, o Gospod, zhe le hozheshe, me samoreshe osdraviti, zhe le eno samo besedo rezheshe, tak osdravim. S' tem terdnim saupanjem v' tvojo vsigamogozhnost klizhem k' tebi, moj Bog! in prosim usmiljenja, prosim pomozhi in prosim sdravja, zhe je tvoja sveta volja. Zhe si pa sklenil, de v' tej bolesni umreti morem, o Gospod! pomagaj mi, de s' tvojo sveto gnado freshno in v' tvoji prijasnosti konzham svoje shivljenje.

Jesuf, Sin Davidov, usmili se zhes mene. Luk. 18, 39. S' temi besedami je reven slep zhlovek pomozhi profil,

ko je slišhal, de Jesus is Nazareta mem gre, in njegova prošnja ni bila saštonj. Shiva vera in terdno saupanje v' Jesufovo vfigamogozhnost in usmiljenje mu je pomagalo, de je osdravljen bil. Ravno s' tako vero in s' terdnim saupanjem prosim tudi jest in sdihujem: O Jesus, Sin Davidov! usmili se zhes me. Daj mi gnado prav sposnati, de terplenje, s' kterim si me obloshil; si mi poslal le sato, de bi dušho svelizhal. Tebe praviga, shiviga Boga ponishno molim, in te v' vsih teshavah in britkostih zhaštim in hvalim.

Jesus je Lazarove sestre, ktere so sa- voljo smerti svojiga brata slo shalovale, s' tim troshtal, de je njima rekel, de Lazarova smert se je sato pergodila, de se bo nad njim boshja zhašt pokasala. O moj dobrotljivi Jesus! stori, de se tu- di moja bolesen, moje terplenje, britko- sti in moja smert k' nebeshkiga Ozheta in k' tvoji zhašti in k' moji srezhi snide, de vsi tisti, kteri me vidijo, tvoje ime zhašte in hvalijo.

O jest ubogi revni zhlovek! kdo me

bo rešhil od umerjjozhiga teleša? Tako je sdihoval sveti Pavel v' svojih teshavah, pa je sam sebe troshtal s' temi besedami: Gnada boshja po Jesusu Kristusu Gospodu nashim. Tudi jest sdihujem v' teshavah in v' terplenju in shelim skorej rešhen biti. O Jesuf! le per tebi ishem troshta in pomozh, ker ti si moj pomozhnik, moj odrešhenik. Imej s' mano usmiljenje moj Svelizhar; ker sam si skufil smertne britkoſti, torej vesh koliko troshta potrebujem.

K' tebi, o Gospod! povsdigujem svojo duſho. Moj Bog! na te saupam, ne puſti me k' framoti biti. O Gospod! ſpomni ſe svojiga usmiljenja in ſvoje miloſti, ktera je od vekomaj. Spomni ſe me ſavoljo ſvoje dobrote. Osri ſe na me in uſmili ſe zhes me, ker ſapuſhen ſim in ubog. Reſhi me is nadlog. Poglej na moje ponishanje in na moje teshave, in odpuſti mi vſe moje pregrehe. Pfalm 24.

Gospod! poſluſhaj moj glaſ, ker k' tebi vpijem, uſmili ſe zhes me, in uſliſhi me. K' tebi govori moje ſerze. Tebe ishe moje oblizhje. Ne odverni svojiga oblizhja

od mene, ne odstopi v' jesi od svojiga hlapza. Bodi moj pomozhnik, ne sapusti me, in ne saversi me, o Bog, moj Sve-lizhar! Psl. 26. Ne sapusti me v' smert-nih britkostih, kader nar vezh pomozhi potrebujem.

Daj mi praviga Duha, o Bog! de bom kakor David molil, ki je rekel: Ene sa-me rezhi profim Gospoda svojiga Boga, de bi vse svoje shive dni v' Gospodovi hishi prebival, de bi lepota Gospodovo gledal. Psl. 26.

Gospod! usmili se zhes me, sakaj ve-like teshave imam, moje oko, moja du-sha in moje ofserzhje je od shalosti oma-galo. Moje shivljenje je v' shalosti preshlo, in moje leta minejo v' sdihovanju. V' te-be, o Gospod! saupam; ti si moj Bog. Psl. 30.

Kakor je Jesus na oljski gori v' svoji britkosti molil, ki je rekel: O nebeshki Ozhe! zhe ne more drugazhi biti, kakor de morem piti kelh grenkiga terplenja, naj se sgodi tvoja volja; tako hozhem tudi jest po Jesusovim sgledu moliti k' nebeshkimu Ozhetu: O ljubi, usmiljeni, nebeshki Ozhe! tebi je vse mogozhe, ti

me lahko refhiſh, zhe le hozheſh is mo-
jiga terplenja; ali ſtori, kakor tebi do-
pade, ker ne moja, ampak vſelej naj ſe
le ſgodi tvoja volja.

Kader ſo ſovraſhniki Jeſufa vjeli in
ſvesali, ga je hotel Peter braniti ſ' me-
zham, ali Jeſuf mu je prepovedal, in
mu rekel: Ali ne veſh, de morem piti
kelh, kteriga mi je moj nebeſhki Ozhe
dal. Po Jeſusovim ſgledu ſe tudi jeſt ne
branim ſhe tolikiga terplenja, ker vem,
de mi ga dobrotljivi Bog is ljubesni po-
ſhilja. Rad hozhem tedaj piti kelh, kte-
riga mi je nebeſhki Ozhe dal.

Terdno upanje v' prihodno od ſmerti
vſtajenje ſkosi Jeſufa Kriſtufa je ſvetimu
Pavlu tako mozh in ſerzhnoſt dalo, de
je ſa Jeſusovo vero ſ' veſeljem vſe pre-
terpel in umerl. Tudi jeſt terdno veru-
jem vſtajenje meſa, in upam, de bo Bog
ſkosi Jeſufa to moje ſtrohljivo telo k' ne-
ſtrohljivimu vezhnimu obudil. O duſha
moja! troſhtaj ſe ſ' to ſhivo vero, in ter-
dnim ſaupanjem, in bodi pokojna, ker
po tem revnim ſhivlenju, ktero bo ſko-
rej minilo, te bo vſel Bog v' frezhno,
vezhno ſhivlenje, v' nebeſhko veſelje.

O moj Bog! sposnam, de v' sdravju nisim tako shivel, de bi bil samogel rezhi: Jesus shivi v' meni. Ali sdaj v' teshavni bolesni, v' velikih bolezhinah s'sgrevanim in ponishnim serzam k' tebi sdi-hujem, o Gpspod! in rezhem s' svetim Pavlam: Sdaj sim s' Jesusam krishan; jest shivim, vender ne vezh jest, ampak Kristuf shivi v' meni. Galat. 2, 20. Kaj se zhem tedaj bati? Zhe she osdravim, hozhem sa naprej svesto Bogu flushiti; zhe pa umerjem, upam po smerti dose-zhi plazhilo sa svoje terplenje. Sakaj shi-veti je meni Kristuf, in umreti je moj dobizhek.

V' moj britkosti in shalosti si ti, o Gospod! moje edino perbeshalishe. Snane so tebi vse moje shelje, in moje jezhanje tebi ni skrito. Moje serze je shalostno, moja mozh me je sapustila, in moje ozhi so otemnele. O Bog! poglej milostljivo moje sgrevano in rasterto serze. Tebi darujem vse svoje terplenje, in terdno upam, de me ne bosh savergel, ker neskonzhno je tvoje usmiljenje. Ne sapusti me, o Gospod, moj Bog! ne odstopi od mene.

Psl. 57, 22.

Usmili se zhes mene, o Bog! po svoji veliki milosti, in po obilnosti svojiga usmiljenja sbrishi moje hudobije. Sakaj, ako bi ti dar hotel, rad bi ga dal; ker pa vem, de tebi dopadljivi dar je le shalosti polni duh, in sgrevano in ponishno serze, tak hozhem vse shalosti in britkosti, ktere terpim, s' sgrevanim serzam tebi, o Gospod! darovati, in v' ponishnosti vekomaj tvoje sveto ime hvaliti, ker si milostljivo na me pogledal, in mi grehe odpustil. Gospod! odpri moje shnable in moje usta bodo tvojo hvalo osnnovali. Psl. 50.

Velike so teshave moje bolesni, ktere terpim, o Bog! ali vender s' tvojo sveto gnado jih upam voljno preterpeti. Kaj bom Gospodu sa vse to povernil, kar je on meni dal? Vseti hozhem kelh svelizhanja, in v' Gospodovo ime klizati. Psl. 115.

Dobrotljivi Bog! usmiljeni nebeshki Ozbe! Jest vem, de ti si me obiskal s' teshko bolesnijo, in si mi naloshil veliko terplenje, sato de me skushash, zhe bom v' pravi veri in v' upanju na tvoje

obljube svesti ostal in stanoviten. Vem, de ti me skušháš, ali so moje misli in shelje resnizhne s' poterpeshljivostjo v' terplenju svoje grehe na tem svetu sbrifati. Ja, o Gospod! perpravljen sim s' tvojo s. gnado is ljubeshni do tebe she vezh terpeti. Hvala ti bodi vekomaj; ker si vselej po ozhetovsko sa me skerbel, upam, de me tudi v' smertnih teshavah ne bošh sapustil.

Huda in grenka je smert; ali moja dusha ne shaluj prevezh, sej bo prishel tudi sa me zhas, de bom samogel rezhi: Smert, kje je tvoje premaganje, kje je tvoje selo. I. Kor. 15, 55. Terdno verujem in svesto upam, de ti, o Bog! me ne bošh sa vselej v' strahljivosti pustil, ampak de me bošh posledni dan spet k' shivlenju obudil, in de me bošh s' vezhnim veseljem napolnil. V' tem upanju shivim, v' tem upanju terpim in tudi umerjem.

Blisha se konz mojiga shivlenja. In kolikor blishej je smert, toliko bolj sheli moja dusha se s' Jesusam skleniti. Troshitam se s' besedami s. Pavla: Nafha sda-

nja zlo kratka in lahka nadloga nam pernese vezhno in visoko zhašt, ktera vse prevaga. II. Kor. 4, 17.

Jest vem, komu sim veroval, in v' koga sim saupal; in se sanesem, de Bog bo meni to upanje noter do konza mojiga shivlenja ohranil, sa tega voljo lahko terpim. S' tem se je s. Pavel troshtal. Ravno v' tega praviga Boga tudi jest verujem, in zelo saupanje v' njega postavim. Sato upam, de mi bo to upanje do konza ohranil. Stori s' mano, o Gospod! kakor tebi dopade, samo gnade prosim, de me ne sapuštish, ampak de me vedno s' svojo sveto gnado podpirash, de ne opešham, in stanovitno tebi svest ostanem, in po tem shivlenju vezhno shivlenje dofeshem, O Gospod! pomnoshi moje upanje.

Gospod je perbeshalishe fromaka, in ob pravim zhasu pomozhnik v' nadlogi. V' tebe naj upajo, kateri tvoje ime posnajo, sakaj ti Gospod ne sapuštish tistih, kateri tebe ishejo. Psalm. 9, 10-11. Tudi jest sim v' veliki nadlogi in britkosti, pa sej ti vidish v' moje serze, o

Gospod, moj Bog! de le v' tebe saupam. O dobrotljivi, usmiljeni Bog! uflisli moje sdihtovanje, bodi moj pomozhnik, v' mojih nadlogah me nikar ne sapusti.

S' Davidovimi besedami tebi, o Gospod! potoshim svoje teshave; in se troshtam od tebe pomozh dobiti: Gospod je moj pastir, meni ne bo nizh man-kalo. Sa tiga voljo, ako bom ravno po senzi smerti hodil, se ne bom nizh hudiga bal, ker si ti, o Gospod! s' mano. Tvoja shiba in tvoja paliza sta me potroshtale, in tvoje usmiljenje bo vse moje shive dni s' mano, de v' hishi Gospoda stanovanje na vezhne zhase dobim. Psalm 22.

Ti, o Gospod! hozhesli, de vse stvari naj tvojo zhast osnanujejo. Skashi tudi nad menoj, revnim zhlovekam, svojo vfigamogozhnost in usmiljenje. Ne nam, o Gospod! ne nam, ampak svojimu imenu daj zhast, (Psl. 112.) de zeli svet sposna, de nash Bog je v' nebesih; on stori vse, kar hozhe.

Klizhi na me ob zhafu nadloge, jest te hozhem odreshiti, in ti me bosh zha-

stil. Psl. 49. Tako ljubesnivo ukashešh, o Bog! vřim revnim s' nadlogami obloshenim, le per tebi pomozhi iskati. Sato hozhem v' svojih britkostih k' tebi, o Gospod! is serza sdihovati, in te pomozhi profiti. Uřlišhi sdihovanje mojiga serza, pomagaj mi, troshtaj me, in reřhi me is nadlog, de bom tvoje řveto ime vekomaj hvalil.

Dobro vem, de grosno řrařhno je v' roke shiviga Boga pasti, Hebr. 10, 31; sato klizhem k' tebi, o Gospod! s' ozhićnim greřhnikam: Bodi milořtljiv meni ubogimu greřhniku. Pa tudi vem, de řrezhni so tiřti, kterih krivize so odpufšene, in kterih grehi so pokriti. Riml. 4, 7. Sato se terdno sanefem na tvoje nefkonzhno uřmiljenje, o Bog! in upam odpufšenje svojih grehov. řhtrafuj, pokori me tukaj, kakor tebi dopade, de le v' vezhnořti pred tvojim oblizhjem gnado in uřmiljenje dofeshem.

S' přalmi pokore se je ř. Auguřhtin k' řmerti perpravljaj; naj bodo tudi moje molitve. řtvari v' meni o Bog sgrevano řerze, de bi jih ř' pravo reřnizhno greven-

go moliti samogel, tako kakor sta jih
s. Augushtin in David molila.

Gospod! nikar me ne shtrafuj v' svo-
jim serdu, in ne tepi me v' svoji jesi.
Usmili se zhes me, o Gospod! sakaj jest
sim slab. Osdravi me, o Gospod! sakaj
moje kosti se tresejo od strahu, moja du-
sha je silno omamljena. Beshite od me-
ne vsi, kateri hudobijo dopernashate; sa-
kaj Gospod je glas mojiga jokanja usli-
shal. Psalm. 6.

Blagor tim, kterim so pregrehe od-
puščene, in kterih grehi so pokriti. Bla-
gor zhloveku, kterimu Gospod greha ni
sarajtal, in v' kteriga serzu ni golfije.
Tebi sim svojo pregreho sposnal, in svo-
je krivize nisim skrival. Jest sim rekel:
Sam zhes se hozhem pred Gospodam svo-
jo krivizo sposnati, in ti si meni hudo-
bijo mojiga greha odpustil. Ti si moje
perbeshalishe v' britkosti, ktera me je ob-
dala, o ti moje veselje, reshi me. Psl. 31.

Gospod! ne shtrafuj me v' svojim ser-
du, in ne tepi me v' svoji jesi. Savolj
tvoje jese ni sdravja v' mojim mesu, mo-
je kosti nimajo pokoja, savolj mojih

grehov. Sakaj moje hudobije so mi zhes glavo sraſtle, in me tlazhijo, kakor teshka butara. Pred tabo, o Gospod! so vse moje shelje, in moje jezhanje pred tabo ni ſkrito. Moje ſerze je ſhaloſtno; moja mozh me je ſapuſtila. Ne ſapuſti me, o Gospod, moj Bog! ne odſtopi od mene. Hiti mi pomagat, o Gospod Bog, moj Svelizhar! Pfalm 57.

Uſmili ſe zhes me, o Bog! po ſvoji veliki miloſti, in po obilnoſti ſvojiga uſmiljenja ſbrifhi moje hudobije. Operi me zhes dalje bolj od moje krivize, in ozhiſti me od moje pregrehe. Tebi ſamimu ſim greſhil, in pred tabo ſim hudo ſtoril. Ne ſaversi me od ſvojiga oblizhja, in ne vsemi od mene ſvojiga ſvetiga Duha. Sgrevano, ponishno ſerze, o Bog! ne boſh ſanizhoval. Pfalm 50.

Gospod! uſliſhi mojo molitev, in moje vpitje naj k' tebi pride. Ne ſkrivaj ſvojiga oblizhja pred mano, nagni ſvoje uho k' meni, kaderkoli ſim v' nadlogi. Uſliſhi me, kader te na pomozh klizhem. Sakaj jeſt pepel s' kruham jem, in ſvojo pijazho s' ſolsami meſham. Ali ti ſe boſh

zhes me usmilil, sakaj zhas tvojiga usmiljenja je prishel. Psalm 101.

Is globozhine vpijem k' tebi, o Gospod! Gospod! usliši moj glas; Gospod! ako bošh savoljo pregreh rajtengo terjaj, o Gospod! kdo bo obstal? Ali per tebi je odpušhenje grehov, in savoljo tvoje postave zhakam tebe o Gospod! Moja dusha zhakaa spolnenja tvoje besede. Moja dusha na Gospoda saupa. Sakaj per Gospodu je usmiljenje, in per njem je obilno odreshenje. Psalm 129.

Gospod! usliši mojo molitev, poslušaj mojo prošnjo savolj svoje svestobe, usliši me po tvoji pravizi; ne sodi svojiga hlapza, sakaj pred tabo ne bo shiv zhlovek pravizhen obstal. Moj duh v' meni od teshav omaguje, in moje serze je v' meni prestrašeno. Jest smislim na stare zhase, premishljujem vse svoje dela, dobro prevdarjam dela tvojih rok, k' tebi stegujem svoje roke, moja dusha je kakor suha temlja pred tabo. Usliši me hitro, o Gospod! moj duh slabi; ne skrivaj svojiga oblizhja pred mano; daj mi hitro tvoje usmiljenje saslišhati, sakaj

na tebe saupam. Uzhi me tvojo voljo storiti, sakaj ti si moj Bog.

Ne visokost ne globozhina, ne kaka druga stvar naš bo mogla lozhiti od ljubeshi boshje, ktera je v' Kristusu Jesusu Gospodu našim, Riml. 8, 39.

S' temi besedami je s. Pavel pokasal stanovitnost svestih boshjih flushabnikov. Tudi jest hozhem biti stanoviten v' tvoji ljubeshi o Bog! in terdno obljubim, de s' tvojo sveto gnado me ne bo ne terplenje, ne holesen, ne strah pred smertjo, ne teshave, ne smertne britkošti odvernile od tvoje ljubeshi, ampak s' Jesusam hozhem stanovitno sklenjen biti. To moje shelje; o Gospod! daj mi gnado jih tudi v' djanju spolniti.

O moj Bog! jest se spomnim pregrehe svoje mladosti, in grehe zeliga shirjenja premishljujem, sato de jih natihoma she enkrat v' serzu objokam in obshalujem, ker upam, de sim odpushten je dosegel. Dusha moja! bodi vesela, ker se te je nebeshki Ozhe usmil; po pravici smesh vesela biti, ker se nad spokornim greshnikom zlo nebo veseli Luk. 15.

Ozhe gresihil sim soper nebo in soper tebe; vezh nisim vreden tvoj sin imenovan biti. S' temi besedami je sgubljeni sin ves sgrevan svojiga ozheta odpuštenja profil, kader je nasaj prishel. Ozhe komaj saflisli besede svojiga fina, she se mu milo stori, objame in kushne ga, vse mu odpusti, in ga spet sa fina nasaj vsame. Luk. 15. Jesus je povedal, de to je podoba usmiljeniga nebeshkiga Ozheta, kateri v' resnizi sgrevanim in poboljšanim gresnikam rad odpusti, in jih sa svoje otroke vsame, zhe so ga she toliko rasshalili. Sato me sdaj prevezh ne strashijo moje pregrehe, ker terdno upam, de tudi meni je dobrotljivi nebeshki Ozhe usmiljenje skasal, mi grehe odpustil, in me sa otroka vsel. S' tem terdnim sau-panjem bom stopil pred pravizhniga boshjiga sodnika, in porezhem: O Jesus, moj Svelizhar! zhisto neomadeshvano Jagne! ne pogubi moje dushe, ktera ni skosi slato ali srebro, ampak skosi tvojo drago kri odreshena.

Sdaj v' bolesni prav v' shivo zhutim, kar je Jesus v' f. Evangelju rekel: Kaj

pomaga zhloveku, ako bi zeli svet dobil, pa bi svojo dusho pogubil. Pa tudi spo-
znam o Bog! de sim velikrat vezhi skerb
sa zhasne rezhi, kakor sa dusho imel,
nisim se vselej tako sadershal, kakor ti
sapovedujesh. Ali o nebeshki Ozhe! per-
sanefi mi, ker sim toliko zhasa v' ne-
marnosti sgubil. Saj te majhne ure mo-
jiga shivlenja hozhem tebi k' zhashti ober-
niti, in sa svelizhanje svoje dushe sker-
beti. Daj mi gnado o Gospod! to moje
naprejssetje spolniti. V' tvojim imenu ho-
zhem terpeti, v' tvojim imenu umreti.

Jesuf je svojim apostelnam rekel: Ne
veselite se v' tem, de so vam duhovi po-
korni, veselite se, de so vashe imena sa-
pisane v' nebesih. Luk. 10, 20. Sahva-
lim te tudi jest o Bog! sa vse dobre, kte-
re sim is tvoje dobrotljive roke prejel.
Sahvalim te o Gospod! ker si me toli-
krat s' milostljivim ozhesam pogledal, in
mi bres shtevila gnad dodelil, vender
posebno sahvalim sa neskonzhno frezho,
de sim v' pravi kershanski katoljshki ve-
ri, po kateri sim k' vezhnimu shivlenju
poklizan. V' vsih britkostih in teshavah

me samo to trofhta in mi veselje dela,
ker imam upanje po tvoji obljubi o Gos-
pod! vezhno frezhno shivlenje dosezhi.

Volja nebeshkiga Ozheta je, de sled-
nji, kateri v' Jesusa veruje vezhno shiv-
lenje ima, in Jesus ga bo posledni dan
k' vezhnimu shivlenju obudil. Jan. 6.
O Jesus! lej, sej sim tudi jest med tisti-
mi, ktere je tebi nebeshki Ozhe srozhil.
Sej si tudi sa me umerl, in se nebesh-
kimu Ozhetu v' odpuštenje mojih gre-
hov na krishu daroval. Sato upam, de ne
bom pogubljen, ker ti o Jesus! me bosh
na sodni dan k' vezhnimu shivlenju obu-
dil. Hvala ti bodi o Gospod! sa tako
veselo upanje.

Zhujte in bodite perpravljeni, ker dan
Gospoda pride, kader se vam ne sdi.
Tako opomina dobrotljivi Jesus vse ljudi,
de bi vedno k' smerti perpravljeni bili,
ker smert pride kakor tat. Koliko bolj
sadevajo mene te Jesuove besede, ker
sim v' nevarni bolesni. Skerbno hozhem
tedaj zhuti, de me Gospod, kader pride
perpravljeniga najde. Tebe svojiga Boga,
svojiga Ozheta, svojiga nar vezhiga do-

brotnika hozhem vedno hvaliti. Tebi o Gospod! se popolnoma vdam, tvoji sveti volji se srozhim, in sim s' vsimi tvojimi naredbami dovoljn, kakor s' mano obernefh. Skerbeti hozhem sa svoje svelizhanje, dokler imam she zhaf, ker prishel bo zhaf, de ne bom mogel nizeh dobriga storiti. Ali o dobrotljivi in usmiljeni Bog! ker sposnam svojo slabost, in vem, de s' svojo lastno mozhjo nizeh ne samorem, k' tebi sdihujem, in prosim sa gnado in mozh. Pomagaj mi speljati svoje dobre misli in svete shelje, de te bom vekomaj hvalil. O nebeshki Ozhe! uslishi mojo proshnjo in dodeli mi gnado, ktere te prosim po Jesusu Kristusu tvojim ljubesnjevim sinu, nashim Svelizharju in odresheniku.

Kader je Jesus nekdej is oljske gore mesto Jerusalem pregledoval, se je nad njim sjokal in rekel: O nehvaleshno mesto, de bi saj ta dan sposnalo, dan obiskovanja, kteri je k' tvojim miru. O dobrotljivi Jesus, moj Svelizhar, ker vedno skerbish sa svelizhanje nashih dush, tudi meni govorish te besede: Sposnaj v

svoji bolesni zhaš boshjiga obiskanja, in
skerbi, de svojo dušho svelizhašh, Spo-
snam, de bolesen je sa me zhaš boshjiga
obiskanja, ker ti, o Bog! mi dajašh per-
loshnost, de se sa vezhno perpravim,
in se tvojiga ušmiljenja vreden storim.
Sdaj v' bolesni prav sposnam in v' shi-
vo zhutim, koliko tvoje gnade potrebu-
jem. Sdaj sposnam svoje neumnost, in je
is serza obshalujem, ker sim v' sdravil
mladih letih shivel, kakor de bi nizh od
tebe ne bil potreboval. Ali, o Bog, moj
Ozhe! sdaj vedno na te mišlim, in ob-
jokujem is zeliga serza svoje pregrehe,
s' kterimi sim te v' shivlenju tolikrat ras-
shalil. Profim odpušhenja in ušmiljenja,
in se ves tvoji sveti volji vdam, in se ti
popolnoma srozhim, Bolesen, ktero si mi
poslal, si hozhem v' prid svoje dušhe
oberniti, in le sa svelizhanje škerbeti.
Dodeli mi gnado, o Bog! de bom svo-
jo bolesen, zhaš tvojiga obiskovanja k'
tvoji zhašti in k' svelizhanju svoje dušhe
obernil, in vezhno shivlenje dosežel.

Ozhe! ješ hozhem, de tišti, ktere si
mi dal, tudi s' mano tam bodo, kjer sim

jeſt, de mojo zhaſt vidijo. Jan. 17, 24. Tako je molil Jeſuf ſa ſvoje ſveſte fluſhabnike. O dobrotljivi Jeſuf! ti ſi naſh frednik in naſh beſednik per nebeshkim Ozhetu, ti naſ vſe k' ſebi dobiti ſhelish. S' terdnim ſaupanjem v' tvoje neſkonzhno uſmiljenje te proſim, vsemi tudi mene k' ſebi, kader konzham to poſvetno popotvanje, in ſklenem to ſhaloſtno zhaſno ſhivljenje, ker je vedno vojskovanje. Vsemi me k' ſebi o Jeſuf! de bom vidil tvojo zhaſt, in te vekomaj zhaſtil in hvalil.

Terdno upanje, de bom priſhel v' nebefa, moje prihodno domovanje, moje ſerze rasveſeli, upam, de kader konzham ſvoje zhaſno ſhivljenje, de bom priſhel med ſhteвило ſvoljenih boſhjih prijatlov. Tam bom naſhel Jeſuſove apoſtelne, ker reſnize, ktere ſo oni oſnanovali, vſe terdno verujem. Naſhel bom marternike, kteri ſdaj tam gori v' nebesh ſa ſvojo ſtanovitnoſt v' martrah in terplenju vſhivajo neſtrohljivo krono nebeshke zhaſti. S' terdnim upanjem v' prihodno vezhno ſhivljenje ſo ſe oni v' martrah troſhtali, in to

upanje jih je tako mozhne storilo, de so bili perpravljeni she vezh sa voljo Jesu-foviga imena terpeti. Ravno to upanje tu-di mene v' terplenju troshta, ker upam se skleniti v' nebefih s' vsimi svoljenimi in vezhniga veselja deleshen biti, in tebe dobrotljiviga Boga vekomaj ljubiti. O Bog! usflishti moje sdihtovanje, ker is ljubesni do tebe vse teshave voljno terpim, in sim perpravljen, zhe je tvoja sveta volja, she vezh terpeti.

O Bog! kako shalostna bi bila sa me bolesen, ko bi me vera ne troshtala. Ali resnize kerfhanske vere mi povedo, de tam v' prihodnim shivlenju bo Bog vse solse od ozhi obrisal, in smerti ne bo vezh, ne shalovanja, ne vpitja, ne bolezhin ne bo vezh, sakaj vse to bo minulo. Skrivn. rasod. 21, 4. Voljno in stanovitno hozhem tedaj vse terpeti, de pridem po zhasnim terpljenji v' vezhno veselje, ktero ne bo nikoli nehalo.

V' nebefih nam je vezhen, frezhen pozhitek perpravljen in obljubljen. Kakor popotnik, kader konzha svoje popotovanje in pride v' namenjeni kraj, s' veseljem

pozhlva, ker je teshavno pot imel; ravno tako bomo mi v' nebefih v' vezhno frezhnim in veselim pokoju pozhivali, ker imamo teshavno pot na semlji. Dufha moja! bodi stanovitna v' terplenju, sej bo minulo, vojskuj se terdno in ne omagaj, ker tam gor te zhaka vezhni pozhitek, ker bosh v' Bogu pozhivala.

Kdor veruje v' Boga Ozheta in v' Jesusa, kteriga je Ozhe poslal, bo vezhno shivljenje imel, in se mu ni strafhne sodbe bati. Jan. 5. To nam je Jesus povedal. O usmiljeni nebeshki Ozhe! sposnam kolikrat sim se v' sdravju pregreshil, ker sim dobro vedel refnize kerfhanfke vere, pa nisim po njih shivel. Velikrat sim se she pred ljudmi framoval kerfhanfke dolshnosti dopolniti. Moja vera je bila slaba. Po britkim terplenji in grenki smerti Jesusa Kristusa, tvojiga fina, te prosim, nebeshki Ozhe! usmili se zhes me, in odpuisti mi moje grehe, ker terdno verujem sdaj v' tvojo besedo, in v' tvoje obljube, ktere nam je Jesus osnanil. Tvoje obljube o Gospod! so moj edin trosht v' terplenju, in perpravljen sim

sa pravo vero she vezh terpeti. O de bi bila tebi dopadljiva moja poterpeshljivost, ker sh' njo shelim pokasati svojo stanovitnost v' pravi veri! Tako upam tudi milostljivo sodbo dosezhi.

She v' sadnjih smertnih britkostih na krishu je Jesus poterdil resnizo, de je on sa res boshji sin, in de njegov nauk je boshji nauk, Stotnik neverni, kateri je pod krisham stal, in Jesusa umirati videl je rekel: Sa res, ta zhlovek je sin boshji bil. Mark. 15, 39. Tudi jest sposnam in terdno verujem, de ti o Jesus! si resnizhno sin boshji, verujem, de nauki, ktere si is nebes pernesel, so sgolj boshje resnize. V' leti pravi veri sim shivel, in v' pravi veri tudi shelim umreti. Jesus! ti si nas s' grosnim terplenjem in s' grenko smertjo na krishu odreshil. Ti si nash Odreshenik, nash Svelizhar, sato terdno upam dobiti odpushtenje vsih grehov, in to upanje me troshta v' terplenji in v' smerti. Is ljubesni do tebe, o Jesus! tudi vse rad terpim, ker te is serza ljubim. In kdo bi te ne ljubil? Ker ti si se zadovoljno sa nas daroval na krishu nebesh-

kimu Ozhetu; ti si vsel nase terplenje zeligata sveta, in si terpel grenko smert sato, de bi mi vekomaj shiveli. O nefkonzhna ljubesen!

Ljubim tedaj Boga Ozheta, ker je on mene toliko ljubil, de je svojiga edinorojeniga sinak' svelizhanju moje dushe na svet poslal. Ljubim Jesusa svojiga svelizharja, ker me je on do smerti, in smerti krisha ljubil. Ljubim tudi vse ljudi, ker vsi smo ravno tistiga Ozheta v' nebesih, vsi smo bratje v' Jesusu Kristusu, vsi smo otrozi nebeshkiga kraljestva. Bodi zheshen sveti krish, na katerim je Jesus, moj Svelizhar, sazhetnik moje vere, terdniga upanja in serzhne ljubesni umerl!

O Bog! kateri si svetimu Shtefanu pervimu marterniku tako frezho dodelil, de je v' smertnih britkostih she na semlji nebo odperto, boshjo zhasht in Jesusa stati na defnizi boshji vidil; dodeli tudi meni v' terplenji mozh in gnado, de v duhu terdniga saupanja v' Jesusa svojiga Odreshenika s' svestjo proti nebesam pogledam, in kakor s. Shtefan molim: Jesus sprejemi mojo dusho.

Upam sadobiti odpushtenje svojih grehov in milostljivo sodbo dosezhi, ker nebeski Oze je sodbo svojimu sinu srozhil. V' Jesusa terdno upam in se terdno na njegovo neskonzhno milost sanesem. On, usmiljeni Jesus, me bo sodil, kateri je na svet prishel grešnike klizat in iskat, on dobri pastir, kateri sgubljeno ovzhizo skerbno ishe, in kader jo najde, jo na ramo sadene, in jo k' svoji zhedi nese, in rezhe svojim prijatlam: Veselite se s' mano, ker sim sgubljeno ovzhizo spet nasel, Ravno tisti Jesus me bo sodil, kateri je sa nashe grehe svojo drago kri prelil in na krishu umerl. Sej on vidi mojo grevengo; upam, de me ne bo savergel.

Tvoja beseda me uzhi, o Bog! de vezhniga svelizhanja drugazhi ne morem dosezhi, kakor skosi Jesusa. Dufha moja! sdihni tedaj k' krishanimu Jesusu in prosi ga gnade, ker le on je pravi trosht v' terplenju, in tvoje odresenje je delo njegove neskonzhne ljubeshi. O Jesus uslishi moje sdihovanje.

Voljno hozhem terpeti vse teshave svoje bolesni, in s' pravo poterpeshljivostjo

hozhem pokasati, de v' tebe krishaniga Jesufa verujem, v' tebe saupam, in te is zeliga serza ljubim.

O Jesuf! ti sam si povedal, de tisti, kteri tvojo besedo poslušhajo, in po nji ravnaajo so tvoje ovzhize, ktere peljash v' vezhno shivljenje. Upam, de sim tudi jest med tvojimi ovzhizami; sej poslušham tvoj glas, ki mi pravish: Terplenje, bolesen, teshave ti je moj nebeshki Ozhe poslal, terpi jih voljno, bodi stanoviten v' poterpeshljivosti in saflushil bosh nebeshko krono vezhne zhasi. Vse hozhem storiti po tvoji besedi, o Gospod! de me le vsamefh med shitevilo svoljenih, kterim bosh vezhno shivljenje v' nebesh dal.

Vse, kar mi je nebeshki Ozhe nalo-shil, morem spolniti, dokler sim shiv, ker prishel bo zhas, de se ne bo moglo nizh vezh delati. Vem, de zhas moje teshavne bolesni je zhas svelizhanja, ker ti, o Bog! mi dajash perloshnost tukaj se spokoriti, grehov se ozhistiti, in nebesa saflushiti. Vem, de skorej bo prishel sa me zhas, de ne bom nizh vezh saflushljivi-ga mogel sa vezhnost storiti; sato hozhem

svojo bolesen v' prid svoje dushe ober-niti; s' poterpeshljivostjo in s' svesto pokorshino hozhem si persadevati vezhniga svelizhanja se vreden storiti. O Bog! podpiraj mojo voljo s' tvojo sveto gnado.

Ne boj se dusha moja! sej si po Jesusu prejela duha, de smesh Boga imenovati svojiga ljubesnjiviga Ozheta. Vezhnismo flushni, ampak smo otrozi in verbi boshji. Sato s' veselim serzam pogledam proti nebesam in s' saupanjem klizhem: Ozhe, ljubi nebeski Ozhe! usmili se zhes me ubosiga gresnika; lej, sej sim skosi Jesusa tvoj otrok, torej tvoj verb.

O usmiljeni Jesus! kako ljubesnjivo si potroshtal evangeljskiga bolnika, ker si mu rekel vesele besede: Moj sin, tebi so tvoji grehi odpushteni. Tudi jest terdno upam flishati te frezhne besede. Moj sin, bodi potroshtan, tvoji grehi so ti odpushteni, ker se na tvojo neskonzhno milost in usmiljenje sanesem.

Dobrotljivi Jesus! ti si vselej revnim s' nadlogami obloshenim rad pomagaj; ljubesnjivo si gresnike sprejemal in jim grehe odpushtal, kateri so te s' saupanjem

profili. Vsakiga si potroshtal in mu pomagaj, kdor te je pomozhi profil. Pogledaj s' milostljivim ozhefom na me ubosiga grešnika v' teshavah vtopljeniga; ves sgrevan te ponishno profim, potroshtaj mojo dusho; daj mi gnado, de vse voljno preterpim, kar mi poshljesh teshavniga. Skashi mi svojo milost, de te bom vekomaj zhashtil in hvalil.

Ne bodi shalostna moja dusha! misli na Jesufa, on je frednik med nami in med Bogom, kateri je sam sebe k' odrešitju sa vse dal. I. Timot. 2, 6. Jesus, kateri me je do sdaj vedno ljubil, se troshtam, de me sdaj v' mojih britkostih tudi na bo sapustil, in upam, de se me bo usmilil. Veliko upanje mi daja boshja obluba. Ti sam o Bog si rekel po preroku Isaiu, de pred bo mati svojiga otroka posabila, kakor de bi ti o Gospod! posabil koga, kdor v' tebe saupa.

Ref de veliko je moje terplenje, grenke so moje teshave; vender ne neham, kakor otrok v' svojiga Ozheta, terdno v' tebe o Gospod! saupati. Sej imamo Jesufa Kristusa visihiga mashnika, kateri je

ravno tako sunaj greha v' vsih rezheh
 skufhan bil, torej ve s' nashimi slabosti-
 mi poterpenje imeti. Hebr. 4, 15. Ves-
 ponishen te prosim s' saupanjem. O kri-
 shani Jesus! ti si sam skufil, kaka shalost
 prepade zhloveka v' terplenju; potroshtaj
 me, podpiraj me s' svojo sveto gnado,
 de bom stanoviten v' terplenju, in s' po-
 terpeshljivostjo saflushim priti v' nebesh-
 ko zhast tvojiga Ozheta.

O dobrotljivi nebeshki Ozhe! sahvalim
 sa vse terpenje, kar sim ga do sdaj pre-
 stal. Terpenje me je nar bolj poduzhilo,
 kako prasno in nizhimerno je vse posve-
 tno. Terpenje me je suzhilo na te o Go-
 spod! misliti, in sa prihodno shivljenje
 skerbeti. V' sladkim upanju o Bog! de
 mi bosh po zhasnim vezhno shivljenje dal,
 is ljubeshni do tebe vse lahko terpim.

Kdor vse voljno terpi sato, ko je bosh-
 ja volja tako, on svesto Bogu flushi. Du-
 sha moja! terpi voljno vse teshave, ker
 le s' voljnim terplenjem samoresh sdaj
 Boga zhastiti. Verovaj in saupaj terdno
 na neskonzhno boshjo dobroto, in vse ter-
 penje se bo k' tvoji vezhni frezhi s-fhlo.

Bog je naš vsih Ozhe, ozhe pa ne savershe svojiga otroka, kateri po njegovi volji dela. Jesus je sa me na krishu umerl, in on nobeniga ne savershe, kdor v' nje-ga saupa. Jesus je s' svojo smertjo na kri-shu smert in pekel premagal, sato se mi ni treba ne smerti ne pekla bati, ker Jesus je moj varh.

Glej o nebeshki Ozhe! moje shivljenje je v' tvojih rokah. Zhe tebi dopade, de umerjem, naj bo zhesheeno tvoje sveto ime; zhe me pa she pustish kaj zhafa shi-veti, naj se sgodi tvoja volja. Samo gna-de prosim, de bi bila frezhna moja sadnja ura.

O Bog! ti vidish moje terplenje, tvo-ja roka me je sadela; pa tudi vesh o Gos-pod! de rad vse voljno terpim, kar mi teshavniga poshljesh, ker vem, de k' moji frezhi me s' terplenjem obkladas. Ali ker je moja slabost tako velika te prosim o nebeshki Ozhe! zhe je tvoja sveta volja, pomanjshaj moje teshave, in daj mi mozh v' poterpeshljivosti stanovitnimu ostati.

Grosno teshavno in grenko je bilo po-velje, s' klerim je Bog nekdej Abraha-

mu ukasal, de bi svojiga ediniga sina, kteriga je toliko ljubil, sam saklal, in ga Bogu v' dar foshgal. Ali Abraham, kteri se je svešto na boshje obljube sanesl, in boshji besedi terdno veroval, je bil Bogu pokorn in perpravljen svojiga sina Bogu darovati. Ravno tistiga Boga, kteriga je Abraham, tudi jest molim, terdno boshji besedi verujem in se na njegove obljube svešto sanesem. O Bog! ker si me s' shalostjo in s' terplenjem obloshil, voljno hozhem vse terpeti, ker tvoja volja, tvoje povelje je, de terpim. Sanesem se na tvoje obljube o Gospod! de bosh tudi mojo shalost, kakor nekdej Abrahamovo, v' veselje in vezhno veselje spremenil.

O dobrotljivi Bog! kako po ozhetovo si skerbel sa egiptovskiga Joshefa, ko je bil od neusmiljenih bratov v' vodnjak ver-shen. Ti, o Gospod! si ga varval v' jezhi in nisi nanj posabil. Obloshil si ga s' velikim terplenjem, pa ravno terplenje ga je perpeljalo v' veselje in veliko zhaft. O Bog! tvoje usmiljenje nikoli ne neha, sato se ravno tako, kakor nekdej

egiptovski Joshef, s' saupanjem ves tebi srozhim, in se sanesem, de ti o Gospod! me v' mojih teshavah in v' terplenju ne bošh sapustil. Vem, de po terpenji me hozhešh perpeljati v' vezhno veselje, v' nebeshko zhašt.

Jesuf je v' vertu molil, in poterjen je bil v' terplenju. Jesuf je molil na krishu, in vse je voljno preterpel. Ta Jesufov sgled mi gre do serza. Sato bom tudi jest v' terplenju molil k' nebeshkimu Ozhetu, de dobim mozh in terdnost vse voljno preterpeti.

V' sdravju in v' bolesni, v' shaloſti in v' terplenju me vera in saupanje v' Jesusa Kristusa troshta in mi mozh daja. O dobrotljivi Bog, kako mi je mogozhe poverniti dobrote, kar sim jih is tvoje roke prejel! Glej o Gospod! is serza sim ti hvaleshen. Shelim vſim ljudem osnati tvoje usmiljenje, de bi vſi tebe praviga shiviga Boga zhaštali in Jesusa Kristusa hvalili, kteriga si k' nashimu svelizhanju poslal.

Jesuf! ti si svoje apostelne, ko so na morju v' veliki nevarnosti bili s' temi

besedami potroshtal: Ne bojte se, jest sim. O Gospod! kader bom v' nevarnosti in v' smertnim strahu, potroshtaj tudi mene; rezi tudi meni, kakor si nek-daj apostelnam rekel: Ne boj se, jest sim tvoj varh, tvoj pomožnik, in bres strahu bom upal dosezhi vezhno shivljenje.

Sestre bolniga Lazara so polne saupanja Jesusu te besede sporozhile: Gospod! on, kteriga ljubish, je bolan. Ravno tako tudi jest molim. O Gospod! ti si me s' nadlogami in s' terplenjem obloshil, sato ker me ljubish, tvoje pomozhi, tvojiga troshta sdaj nar bolj potrebujem, kteriga te prosim. Ne saversi moje proshnje, ker te s' zelim saupanjem prosim. Daj mi mozhi sadošti, de s' tvojo gnado vse teshave voljno preterpim, in svojo poterpeshljivost tebi, o Gospod! darujem.

Kdor v' vezhno shivljenje in od smerti vstajenje veruje, se mu smerti ni treba prevezh bati. O Gospod! vse leto jest terdno verujem, de dusha je neumerjozha, in de sodni dan bomo vsi od smerti vstali. Zhe bo ravno po smerti moje telo sa zhervova jed v' zherno semljo djano, ven-

der ne bo vedno v' semlji ostalo, ampak ravno tisti Jesuf, kateri je mertviga Lazara k' shivlenju obudil, bo tudi mene od smerti obudil, in mi lepshi njegovimu enako telo dal. To me troshta in mi strah pred smertjo odganja.

O Bog! ti si me tako voljniga storil, de tudi grenke smerti se sdaj prevezh ne bojim. Ali ker ti o Gospod! si mi odlozhil zhas in uro, kdaj in kako bom umerl, se tvoji sveti volji popolnoma srozhim. Pokorsfna je tebi nar prijetnishi dar, sato hozhem do konza tvoji volji pokorn in s' vsim dovolin biti, kakor bo mene sadelo. Perpravljen sim umreti, kader je tvoja sveta volja.

Teshave in terplenje, s' kterimi sim obloshen me velikrat v' shalost spravi, ali vender terdniga saupanja v' tvoje nefkonzhno usmiljenje o Bog! mi ne more is serza vseti. V' nar vezhih britkostih se spomnim tebe o Gospod, moj Bog! in se sam lahko troshtam, ker vem, de ti si moj dobrotljivi Ozhe, kateri vsakimu, zhe mu terplenje poshljesh, tudi toliko mozhi das, de samore prenesti.

Vem, de Jēsus je moj Svelizhar, moj Odrešhenik, in se bo zhes mene usmilil, ker je milostljiv. Trošhtar sveti Duh me bo posvetil, v' poterpeshljivosti vterdil, in mi pomagat s' terdnim saupanjem v' Boga vezhno svelizhanje v' nebesih dosezhi.

Sam ti o Bog! vesh, koliko terpim, in tudi le sam ti mi samorešh pomagati. Sato k' tebi o Gospod! perbeshim in per tebi pomozhi ishem. Prosim te dobrotljivi nebeshki Ozhe! usmili se zhes me, in hiti mi pomagat.

O nebeshki Ozhe! Nedolshen Abelj ti je nar boljšhi jagnje svoje zhede daroval; tudi jest darujem tebi nar boljšhi rezh, svojo voljo. Tvoja volja naj se sgodi. Kakor ti hozhesh o Gospod! tako je meni prav. Kakor je Jēsus na krishu svoje shivlenje daroval, tako ga tudi jest darujem tebi dobrotljivi Bog! Ti si mi shivlenje dal, pa mi ga spet vsamešh, kader se tebi sdi. Tvoja volja naj se sgodi.

O usmiljeni Bog! lej koliko terpim. Poglej me s' milostljivim ozhesam; sej sim tvoja stvar, in nikar me ne sapusti. Skosi kervavi pot, kteriga je Jēsus v'

vertu Gezemani potil, skosi Jesufovo reshno kri, ktero je on do sadnje kaplje sa naf na krishu prelil, te prosim o nebeshki Ozhe, usmili se zhes me in reshi me skoraj; vsemi me skoraj k' sebi v' vezhno prebivalishe.

Sahvalim te nebeshki Ozhe! sa vse dobre, kar sim jih zeli zhas svojiga shivlenja od tebe prejel; odpusti mi, zhe jih nisim sadohti sposnal, in zhe jih nisim vselej prav obrazhal. Sahvalim tudi sa terplenje, s' kterim si me obloshil, zhe je ravno sa truplo teshavno in soperno, pa vem, de je k' svelizhanju moje dushe. Persanesi mi o Gospod! zhe sim bil kaj nevoljin v' terplenju. Sahvalim sa vse gnade, ki sim jih per prejemanju svetih sakramentov prejel. Persanesi mi o Gospod! ker sim jih tolikrat po nemarnim sapravil. Sahvalim o Bog! sa veliko frezho, de sim v' pravi veri, ktera me sdaj v' smertnih britkostih nar bolj troshta. Persanesi mi o Gospod! ker nisim vselej po naukih svete vere shivel, in usmili se zhes me.

Ves vtopljen v' grosnih teshavah, v' veliki shalosti in v' smertni britkosti, ktero

si o usmiljeni Jesus! sa nas preštal, si
sdihoval k' nebeskemu Ozhetu, in an-
gelja ti je poslal is nebes, kateri te je po-
troštal, in v' terplenju poterdil. Glej
dobrotljivi nebeski Ozhe! tudi jest sdi-
hujem v' velikih teshavah, in te profim,
de me ne sapustish, in me s' nebeskim
troštam rasveselish. S' tvojo pomozhjo
hozhem vse voljno preterpeti,

Bog je svete marternike v' nar strash-
nejših martrah troštal, in njim je mozh
dal, de so bili stanovitni v' terplenju.
Upam, de tudi mene Bog ne bo v' mo-
jim terplenju sapustil; upam, de mi bo
dal mozh vse teshave in tudi smert volj-
no preterpeti. Glej o Bog! v' duhu tebi
svoje shivljenje darujem, sprejemi milo-
sljivo leta moj dar, in poterdi me s' svo-
jo sveto gnado, de bom stanovitno v' te-
be praviga Boga veroval, terdno v' te sa-
upal, in is zeliga serza te ljubil.

O Jesus! s' hvaleshnim serzam sposnam,
koliko ti si sa me storil. Bil sim sgubljen
ovzhiza, pa ti o Gospod! si me tako dol-
go klizal, de si me nasaj dobil. Savoljo
svojih hudobji sim bil vezhne smerti vre-

den, pa si ti sa me na krishu umerl,
de si meni vezhno shivljenje saflushil.
O usmiljeni Jesus! Poglej moje sgrevano
in ponishno serze; usmili se zhes me, ne
perpušti, de bi bila tvoja smert, tvoje
martre in terplenje nad mano sgubljeno.
Uslisli moje sdihovanje o Gospod! in
hiti mi pomagat.

O dobrotljivi Jesus! ti si sgrevani ozhi-
tni greshnizi vse gréhe odpuštil, spokor-
jenimu desnimu rasbojniku si v' sadnji
uri gnado dodelil, in mu sveti raj ob-
ljubil. Bodi milostljiv tudi meni ubogimu
greshniku in odpušti mi vse moje grehe;
daj se potolashiti s' terplenjem, v' kte-
rim sdihujem; bodi milostljiv sodnik; ne
ravnaj s' mano po svoji ostri pravizi,
ampak po svoji neskonzhni milosti.

O usmiljeni nebeski Ozhe! ker vselej
rad uflislish sdihovanje svojih otrok,
uflisli tudi moje sdihovanje; rasveseli
mojo dusho, ktera bo mogla morebiti v'
kratkim svet sapustiti; in uterdi me v'
pravi veri, v' upanji, in v' ljubesni. in
daj mi gnado, de se s' pravo poterpeshlji-
voſtjo tvoje milosti vreden storim in ve-

zhno shivljenje dofeshem, ker te bom vekomaj zhaſtil in hvalil.

Nebefhki Ozhe! uſliſhi moje proſhnje, ker ne proſim vezh zhaſniga premoſhe-nja, poſvetne frezhe. Samo to gnado proſim, o Goſpod! de bi jeſt ſamogel ſtanovitno vſe teſhave preterpeti, in frezhno ſvoje ſhivljenje konzhati. Daj mi gnado ſtanovitnoſti, ker vem, de ſvelizhan bo le tiſti, kateri bo do konza ſtanoviten oſtal, de bom na ſadnje ſamogel s' Jeſuſam re-zhi: Dopolnjeno je.

Nebefhki Ozhe! uſliſhi moje proſhnje, ker vezh ne proſim, de bi mi ſhe ſhivljenje podaljšhal. Stori s' mano po ſvoji volji, moja duſha po tebi hrepeni, in ſe ſkorej s' tabo ſkleniti ſheli. O Goſpod! nikar ſe ne mudi, reſhi me ſkorej is na-dlog, in po tem revnim ſhivljenji mi daj frezhno vezbno ſhivljenje.

O uſmiljeni nebefhki Ozhe! ſhe te gnade te proſim, de mojo duſho vſih grehov ozhitiſh, ker is ſerza jih obſha-lujem. Sbrifi o Goſpod! vſe ſhtrafenge, ktere ſim s' ſvojimi hudobijami ſaſluſhil, Drugazhi sdaj ne morem ſa ſvoje pre-

grehe sadoſti ti, kakor, zhe ti o Bog! mo-
je britkoſti, teshave in ſmert, kakor te-
bi dopadljivi dar ſprejmeſh, ker jeſt vſe
ſvoje terplenje ſklenem s' terplenjem ſvoji-
ga Svelizharja Jeſufa Kriftuſa, sato terdno
upam in ſe ſaneſem, de bom doſegel od-
puſhenje ſvojih grehov. O Bog! bodi mi-
loſtljiv meni ubogimu greſhniku; vsemi
me k' ſebi, de te bom vekomaj ljubil
zhaſtil in hvalil. Amen.

*Molitev, kader ſe bolniku krish v'
roke da.*

Glej podobo krishaniga Jeſufa. Ta
te opomni, koliko je Jeſuf ſa te na kri-
ſhu preterpel, v' kakih groſnih bolezh-
nah je umerl. Glej pravi ſgled poterpe-
ſhljivoſti v' terplenju in v' ſmerti. Bodi
poterpeſhljiv, ker kmalo bo morebiti pri-
ſhla ſa te tiſta ura, de boſh Jeſufa ne
v' podobi, ampak od oblizhja do oblizh-
ja gledal. Vidil boſh tamkej boſhjo zhaſt,
in zhutil njegovo miloſt. V' Jeſufa ter-
dno upaj, na njegovo neſkonzhno ſaflu-

shenje se terdno sanesi. Jesus te bo potroshtal, Jesus te bo rasveselil.

Molitve per bolniku, kader umira.

Verujem v' tebe praviga shiviga Boga. Verujem v' Jesusa Kristusa tvojiga ljube-
snjiviga Sina, svojiga Odreshenika. Verujem v' svetiga Duha, posvezhovavza. Terdno verujem vse kar si nam ti, o Bog, rasodel. V' leti pravi veri shelim shiveti in umreti. Dusha moja! bodi potroshtana, kmalo bosh vidila in gledala od oblizhja do oblizhja Boga, v' kteriga sdaj le verujesh.

O smert! kako si grenka in strasna, vender se te prevezh ne bojim, ker Jesus mi po tem revnim shivlenji obljudi boljshi vezhno shivljenje. Na boshje obljudbe se terdno sanesem, in upam odpushtenje vfih svojih grehov. Upam gnado sadobiti, de bom do konza stanoviten ostal. Upam dosezhi vezhno shivljenje. V' tem terdnim saupanji sim perpravljen umreti: Dusha moja, bodi potroshtana!

kmalo bosh vshivala Boga v' reſnizi, kar sdaj ſhe le upaſh.

Tebe, o Bog! ker ſi sgola ljubesen, is zeliga ſerza ljubim, in te s' tako zhiſto ljubesnijo ſhelim ljubiti, kakor te angelzi in ſvetniki v' nebefih ljubijo. Glej o Goſpod! tebi darujem ſvoje revno ſhivljenje, vsemi ga, kader ti dopade. Druga ne ſhelim, kakor s' tabo ſe ſkleniti in vekomaj te ljubiti. Bodi potroſhtana moja duſha! kmalo bosh priſhla med ſhtevelo ſvoljenih ſvetnikov, ker bosh vshivala boſhjo ljubesen, in hvaleſhno péla: Svet, ſvet, ſvet je Bog Sabaot,

O uſmiljeni nebefhki Ozhe! ſhe proſim ponishno, uſmili ſe zhes me in odpuſti mi vſe pregrehe, kar ſim jih ſtoril zeli zhaſ ſvojiga ſhivljenja, ker is zeliga ſerza jih obſhalujem in objokujem. Nebefhki Ozhe! poglej na ſhaloſt, terplenje in grenko ſmert ſvojiga ljubesnjeviga ſina Jeſufa Kriſtufa. S' ſvojo drago kervijo je on na krishu mojo duſho odkupil. Savoljo Jeſufa, mojiga Svelizharja, bodi uſmiljen meni ubogimu greſhniku, odpuſti mi grehe in potroſhtaj mojo duſho.

Sahvalim o Bog! sa vse dobrote, kar
sim jih zeli zhas svojiga shivlenja is tvo-
je dobrotljive roke prejel, ker vedno sa-
me po ozhetovo skerbish. Sahvalim tudi
sa vse teshave in terplenje, s' kterimi si
me obiskal, ker vem, de k' moji frezhi,
k' svelizhanju moje dushe si mi jih poslal.
Samo gnade stanovitnosti in prave poter-
peshljivosti prosim. Usmiljeni nebeshki
Ozhe! ne sapusti me v' smertnih teshavah.

Dusha moja! bodi potroshtana, pri-
shla bosh k' nebeshkimu Ozhetu, kteri
te je po svoji podobi stvaril: Stvarnik ne
bo svoje stvari, Ozhe ne bo svojiga otro-
ka savergel. Prishla bosh k' Jesusu svoji-
mu Svelizharju, kteri je sa te na krishu
grenko smert preterpel, de te je odreshil;
on te bo varval pred pogubljenjem. Du-
sha! prishla bosh k' troshtarju svetimu
Duhu, kteri te je posvetil. S' terdnim sa-
upanjem smesh klizati proti nebesam:
O usmiljeni nebeshki Ozhe! skashi mi
milost, in vsemi me k' sebi v' vezhno
stanovanje.

Dodeli mi gnado, o Bog! de frezhno
premagam vse skushnjave in frezhno kon-

zham svoje shivljenje, de bi samogel re-
zhi s' svetim Pavlam: Dobro sim se bo-
jeval, vojsko sim dobil, svoj tek sim sre-
zhno dokonzhal, sato upam dobiti v' ne-
besih nestrohljivo krono vezhne zhaſti,
ktero mi bo dal moj Svelizhar Jesus Kristus.

Bliso je konz mojiga popotvanja. Bli-
sha se moja sadnja ura; moja dusha hre-
peni po tebi o Bog! in se s' tabo ſkle-
niti sheli. O Gospod! v' tovarſhijo tvojih
svoljenih svetnikov shelim priti; tebe ve-
komaj zhaſtiti in ljubiti. O Bog! uſliſhi
moje sdihovanje, reſhi me is teshav, in
vsemi me k' ſebi v' vezhno vefelje.

Velika je moja ſlaboſt o Bog! zhutim,
de per konzju je moje shivljenje. O uſmi-
ljeni nebeſhki Ozhe! naj ſe ſgodi tvoja
volja; vsemi me k' ſebi v' vezhno pre-
bivaliſhe, v' moje pravo domovanje.

O Bog! poglej miloſtljivo na moje
britkoſti! Glej, koliko terpim, uſmili ſe
zhes me, in hiti mi pomagat. Jesus, ſin
Davidov! uſmili ſe zhes me; daj mi mozh,
de vſe voljno preterpim. Sveti Duh! tro-
ſhtaj mojo dusho v' britkoſtih. V' imenu-
preſvete Trojize ſim ſkosi ſveti kerſt ſto-

pil v' kerfhanfko zerkev, pa tudi v' imenu svete Trojize upam in se troshtam priti skosi smert v' nebesfko kraljestvo.

Sa vse grehe shelim s' svojo smertjo sadofti ftoriti. K' tebi, nebesfki Ozhe, shelim priti, in s' tvojim ljubesnjivim sinam Jesusam Kristufam se shelim na vekomaj skleniti, ker je sgolj is ljubesni same umerl. Tebi darujem mojo smert sa pokoro svojih grehov. Sprejemi milostljivo ta dar o Gospod! in daj mi gnado, de v' pravi veri, v' terdnim saupanji in v' tvoji ljubesni sklenem svoje shivljenje.

O nedolshni Jesus! nehvaleshni judje te k' smerti obsodijo, pa kar besede ne rezhesf, in vse voljno terpisf. Sam nesesf krish na goro Kalvarijo, na katerim si sa nafhe grehe umerl. Ravno tako poterpeshljivo in s' mirnim serzam shelim tudi jest vse in tudi smert preterpeti. O Bog! daj mi mozh v' terplenju; daj mi gnado frezhno skleniti svoje shivljenje. Dodeli mi, o Gospod! frezhno sadnjo uro, de bom salfishal vesele besede: Dobri svetli hlapez, pojdi v' veselje svojiga Gospoda.

O dobrotljivi Bog! tebi je vse snano,

ti vidish moje serze. Glej, perpravljen
sim terpeti, kolikor in kakor dolgo tebi
dopade. Ali pomagaj mi, o Gospod! ker
moja slabost je velika. Nikar me ne sa-
pušti v' mojih teshavah. Po saflushenji,
terplenji in grenki smerti Jesusa Kristusa
te prosim, nebeski Ozhe! uflishi moje
sdihtovanje, in usmili se zhes me.

Velike so moje teshave, o Bog! Ali v'
tebe, troshtarja vsih revnih, terdno sau-
pam, de me ne bosh sapustil. Zhe ravno
umerjem, zhe ravno bom mogel v' krat-
kim svet sapustiti, sej vem, de me zhaka
tamkej boljsi vezhno shivljenje. Voljno
bom tedaj terpel sej bo kmalo minilo,
de le po tém shivljenju vezhno shivljenje
dofeshem.

Kam se hozhem oberniti? Kje hozhem
troshta v' svojih smertnih teshavah iskati?
K' tebi, o krishani Jesus! se obernem,
in te ponishno prosim, potroshtaj me s'
svojo s. gnado v' mojih smertnih britkostih.
Usmili se zhes me. V' tebe o Gospod!
terdno saupam.

O usmiljena mati Marija! bodi moja be-
sedniza, moja pomozhniza. Govori sa me

per svojim ljubesnĳivim sinu Jesusu Kristusu. Isprosi mi milostlĳivo sodbo, lej tvoj otrok sim. Prosi sa me in pomagaj mi v' sadnji uri, de ne bo pogubljena moja duſha, sa ktero je tvoj sin Jesus Kristus na krishu umerl. Isprosi mi frezhno smert, in po smerti vezhno svelizhanje.

O frezhni nebeshki duhovi, boshji angelzi, profite tudi vi sa me Boga, de frezhno umerjem, in v' vasſho frezhno tovarſhijo pridem. O moj angelj varh! kir ſi me zeli zhaſ mojiga shivlenja ſkerbno varval, varuj me tudi sdaj, ker ſim v' nar vezhi nevarnosti. Ne sapuſti me v' hudih ſkuſhnjavah, in kader umerjem, ſprejmi mojo duſho k' sodbi pravizhniga Boga, in pomagaj mi milostlĳivo sodbo doſezhi.

Vſi svoljeni v' nebeshih, angelji varhi in ſvetniki in ſvetnize boshje! profite sa me Boga, de mi pomaga v' nadlogah in me troſhta v' ſmertnih teshavah, kakor je tudi vaſh troſhtar in pomozhnik v' vaſhim terplenju bil. Shelim s' vami ſe sdrushiti, in s' vami v' nebeshih vekomaj ſe veſeliti. Shelim doſezhi v' nebeshih tiſto veſelje, ktero mi je Jesus s' ſvojo grenko ſmertjo na

krishu saflushil. O ljubi sveti Joshef, prosi sa me; de vreden postanem obljud Kristusovih.

Moj Bog! usmiljeni nebeshki Ozhe! nikar me ne savori. O krishani Jesus! nikar me ne sapusti. Osri se na moje britkosti in usmili se zhes me. Poterdi me s' svojo sveto gnado, de voljno vse preterpim, frezhno umerjem in tvoje sveto ime vekomaj hvalim.

O Jesus! kako ljubeshjivo si sgrevanemu rasbojniku na krishu rekel vesele besede: She danf bosh s' mano v' raju. Poglej milostljivo tudi na me, ker v' veliki britkosti k' tebi sdihujem, usmili se in rezi tudi meni frezhne besede: She danf bosh s' mano v' raju, O Jesus! kader umerjem, sprejimi mojo dusko. Jesus! tvoj sim shiv in mertev. Amen.

Kader bolnik umira.

Prišla je moja sadnja ura. Usmili se zhes me o Bog! Bodi milostljiv meni ubogimu gresniku. O nebeshki Ozhe! daj

mi gnado, de frezhno v' tvoji prijasnosti umerjem.

O usmiljeni Bog! vidim, de meni ni vezh ostanka na svetu. Moja dusha se sheli s' tabo skleniti. Kakor otrok sheli k' svojimu ozhetu priti, tako moja dusha sheli k' tebi, nebeshki Ozhe! skoraj priti. Tamkej bo vekomaj pozhivala.

Jesuf, moj Svelizhar! s' mirnim serzam si v' smertnih britkostih na krishu rekel: Dopolnjeno je. S' zelim saupanjem na tvojo milost tudi jest sdihnem k' tebi o Gospod! dopolnjeno je. Per kraju je moje terplenje, prestal sim vse, kar si mi ti naloshil. Krishani Jesuf! bodi usmiljen s' mano. Rasveseli in vsemi k' sebi mojo dusho v' vezhno veselje, v' nebeshko kraljestvo. Sveta Marija, mati boshja, mati milosti prosi sa me svojiga ljubiga sina Jesusa, de vsame mojo dusho v' svoje sveta nebefa.

Jesuf! ti si umirajozh na krishu molil k' nebeshkimu Ozhetu: Ozhe! v' tvoje roke perporozhim svojo dusho. Ravno tako shelim tudi jest umreti, sato s' vsim saupanjem molim: Ozhe v' tvoje roke sro-

zhim svojo dušho. Jesuf! usmiljeni Jesuf!
ne saversi me, ker si same toliko terpel.
Usmili se zhes me. V' tvoje roke srozhim
svojo dušho.

M o l i t v e.

*Kader bolnik v' smertnih teshavah le-
shi, in se nižh vezh ne savé.*

O usmiljeni dobrotljivi Bog! osri se mi-
lošljivo na nashiga brata, kateri v' smer-
tnih britkostih sdihuje. Bodi mu milostljiv,
glej tvoj otrok je. Refhi ga skorej is ter-
plenja, in pelji ga v' vezhni pokoj.

Dobrotljivi Bog! v' tvojih rokah je
shivljenje in smert, ti stvarish in po svoji
volj konzhash. Poglej s' usmiljenim ozhe-
sam tega bolnika, (bolno) kateri se svojimu
konzu blisha. Vezh te ne more s' besedo
pomozhi profiti. Sato te prosim o Gospod!
usmili se zhes njega, in pomagaj mu.
Odpusti mu milostljivi Ozhe! vse grehe,
s' kterimi te je kdaj rasshalil. Refhi ga sko-
rej, in vsemi ga v' nebesko kraljestvo.

Sej je v' tebe o Bog veroval, v' te sa-
upal, in te is serza ljubil.

Vfigamogozhni Bog! nebeshki Ozhe!
dodeli temu umirajozhimu, de smertne
britkoſti voljno in ſtanovitno preterpi. Po-
terdi ga v' leti sadnji vojski. Usmili ſe
zhes njega po ſvoji veliki miloſti, in do-
deli mu frezhno sadnjo uro.

Jesuf Kristuf, kteri ſi ſam ſmertne te-
ſhave in britkoſti ſkuſil, ker ſi v' grosnih
bolezhinah ſa naſ umerl, dobro veſh, ka-
ko grenka je sadnja ura. Potroſhtaj tedaj
s' ſvojo ſ. gnado tega umirajozhiga. O Bog!
ſtori ga mozhniga v' veri, de v' tebe ve-
ruje ravno tako terdno, kakor de bi te
vidil. Poterdi ga v' upanju, de ſe na tvo-
je obljube popolnoma ſaneſe. Vterdi ga v'
ljubesni, de s' tabo vedno ſklenjen oſtane.
Podpiraj ga o Goſpod! s' ſvojo ſveto gna-
do, de ga v' sadnjih ſkuſhnjavah peklen-
ſki ſovraſhnik ne premaga. Pomagaj mu
v' terplenju, de frezhno preterpi in ve-
ſelo umerje.

Jesuf naſh Svelizhar! na krishu ſi umerl
ſa njegovo duſho, ne daj, de bi bila po-
gubljen. Pomagaj mu, de frezhno ſvoje

shivljenje konzha, in sprejemi njegovo dušho. Amen.

Gospod! vsemi svojiga hlapza v' nebeshko stanovanje, kamor priti je vedno upal. Amen.

Varuj o Gospod! njegove dušhe pred vezhno smertjo, kakor si Enoha in Eliata pred smertjo obvarval. Amen.

Varuj o Gospod! njegove dušhe pred vsimi shtrafengami, kakor si Noeta ob velikim potopu obvarval. Amen.

Varuj o Gospod! njegove dušhe, pred zagovitnostjo, kakor si Joba v' nadlogah obvarval. Amen.

Obvaruj o Gospod! njegovo dušho pred hudimi peklenškimi skušnjavami kakor si obvarval Daniela med levi. Amen.

Obvaruj o Gospod! njegovo dušho pred velikim straham, kakor si obvarval tri fantizhe v' rasbeljeni pezhi. Amen.

Jesuf! ker si v' smertnih teshavah od angelja potroshtan bil, potroshtaj s' nebeskim troshtam tega nashiga umirajozhiga brata v' njegovih smertnih britkostih.

Jesuf! ker si v' sadnji uri na krishu sa svoje sovrashnike profil, bodi njegov besednik per nebeskim Ozhetu.

Jesuf! ker si sgrevanimu rasbojniku na
krishu nebefa obljudil, vse mi tudi skorej
k' sebi v' nebeshko kraljestvo tega nashiga
revniga brata.

Jesuf! ker si v' sadnji uri nebeshkimu
Ozhetu svojo dusho srozhil, sdaj tebi o
Gospod! v' tvoje roke perporozhimo du-
sho nashiga umirajozhiga brata.

LITANIJE

per umirajozhiga

Gospod, usmili se zhes nas!
Kriste, usmili se zhes nas!
Gospod, usmili se zhes nas!
Kriste, slishi nas!
Kriste, uslishi nas!
Ozhe nebeshki vfigamogozhni Bog,
Sin vfiga sveta reshnji Bog,
Sveti Duh, resnizhni Bog,
Sveta Trojiza, en sam Bog,
Jesuf! sin Boga Ozheta,
Jesuf! ker si v' vertu kervav pot potil,
Jesuf! ker si sa nas ves rastepen bil,
Jesuf! ker si sa nas s' ternjem kronan bil.

Usmili se zhes nj (mjo)

Jesuf! ker si sa naf teshek krish nesei,
 Jesuf! ker si sa naf krishan bil,
 Jesuf, ker si na krishu med dvema
 rasbojnikama visel,
 Jesuf! ker si na krishu sa svoje sov-
 rashnike molil,
 Jesuf! ker si desnimu hudodelniku na
 krishu nebesea obljudil,
 Jesuf! ker si na krishu grosno she-
 jo terpel,
 Jesuf, ker si na krishu nafhe odre-
 shenje spolnil,
 Jesuf! ker si svojo dushe nebeskimu
 Ozhetu srozil,
 Bodi mu (nji) milostljiv. O sanesi mu
 (nji), o Jesuf!
 Bodi mu (nji) milostljiv. O, Uslisni ga
 (jo), o Jesuf.

Usmili se zbesnj (nji)

Od vsiga hudiga,
 Od vsiga zogovanja,
 Od vse nevolje in nepoterpesljivosti,
 Od prevelizih teshav,
 Od preveliziga strahu pred smertjo,
 Od nefrezhne smerti,
 Skosi svoj krish in terplenje,
 Skosi svojo shejo na krishu,
 Skosi svoje smertne britkosti,

Odreshi ga (jo), o Jesuf!

Skosi svoje saframovanje, odrefhi ga (jo)
o Gospod!

Skosi svoje svete rane, odrefhi ga (jo),
o Gospod!

Mi gresniki,
De se tega umirajozhiga ušmilish,
De mu vse grehe odpuštiš,
De ga s' svojo sveto gnado podperaš,
De ga v' teshavah ne sapuštiš,
De njegovo dušo v' svoje kraljestvo
sprejmeš,

Profimo te,
ušlišhi naš!

De mu gnado srezhne smerti dodelish,
profimo te, ušlišhi naš!

Sin boshji! profimo te, ušlišhi naš!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta odjem-
lješh, Sanesi mu (nji), o Jesuf!

Jagnje boshje i. t. d. Ušlišhi ga (jo), o Jesuf!

Jagnje i. t. d. Ušmili se zhes-nj(jo), o Jesuf!

Kriste šlišhi. Kriste ušlišhi naš!

M O L I M O.

Tebi o Gospod! perporozhimo dušo
tvojiga slushabnika, ktero si stvaril. Ne
spomni se pregreh njegove mladosti, in
posabi vsih njegovih hudobji. Zhe te je

ravno vezhkrat rasshalil, persanesi mu, ker terdno upa v' neskonzhno saflushenje tvojiga ljubesniviga sina Jesusa Kristusa. Terdno se sanese na tvojo obljubo, ker si sgrevanim spokorjenim greslnikam milost in odpushtenje obljubil. Pomagaj mu dobrotljivi nebesški Ozhe! ne sapusti ga v' njegovih teshavah, skashi mu svojo neskonzhno milost in vsemi ga v' nebesški kraljestvo. Angelji boshji! hitite mu pomagat, in spremite njegovo dusho v' nebesški Jerusalem. Vsi svetniki in svetnize boshje, profite sa - nj, de bi skorej prishel v' vasho tovarshijo se vekomaj v' nebesih veselit. Skosi Jesusa Kristusa, Gospoda nashiga. Amen.

Molitev po tem, ko se je dusha is telésa lozhila,

Tebi o Bog! perporozhimo dusho tvojiga flushabnika (flushabnize), ktera se je sdaj is tega sveta lozhila. Dodeli ji vezhno shivljenje. Skashi milost svojimu flushabniku, sej je v' tebe saupal, in po obilnosti svojiga

uſmiljenja; odpuſti mu vſe pregrehe, ſ' kterimi te je kdaj raſſhalil. ſtori mu mi- loſtljivo ſodbo, o Goſpod! de ſe bo ſ' tabo vekomaj v' nebefih veſelil. Amen.

Dodeli o Goſpod! tudi nam ſvojo ſveto gnado, de ſe bomo ſ' brumnim ſhivlen- jem vedno k' ſmertí perpravljali, de bomo, kader pride naſha ſadnja ura, ſrežno konzhali ſvoje ſhivljenje, de pridemo v' nebefhko kraljeſtvo, med ſhteвило ſvolje- nih ſvetnikov, kjer bomo tebe od oblizhja do oblizhja gledali in vſhivali, in ſe v' tvoji ljubesni vekomaj veſelili. To nam dodeli nebefhki Ozhe, po Jeſuſu Kriſtuſu ſvojim ljubesnjivim ſinu naſhim Goſpodu in Odreſheniku, kteri ſ' tabo in ſ' ſ. Du- ham vred enaki Bog ſhivi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Bog mu daj vezhni mir in pokoj.

In nebefhka luzh naj mu ſveti.

Naj v' miru pozhiva. Amen.

K A S A L O

I. D e l.

Stran.

Kratki nauki sa bolnike	1
I. Kako naj bolnik sa truplo fkerbi	2
II. Kako naj bolnik sa dusho fkerbi	8
III. Škerb bolnika storjene krivize popraviti	13
IV. Kako potrebno je bolniku de sov- rashnikam odpusti	18
V. Kako je vsakimu bolniku poter- peshljivost potrebna	22

II. D e l.

Perprava bolnika k' Sakramentu s. pokore.

Stran.

I. Kako naj bolnik trofhtarja s. Duha rasvetlenja prosi, debi se svojih grehov spomnil in zhisto spovedal	27
II. Molitev bolnika pred spovedjo	30
III. Grevenga	31
IV. Sdihvanje bolnikovo pred spovedjo	33
V. Molitev bolnika po spovedi . .	36
VI. Sdihovanje bolnikovo po storjeni spovedi	37
Opominvanje sa bolnike pred svetim obhajilam in po svetim obhajilu	39
Opominvanje sa bolnike po mnogih lastnostih J. Kristusa	46

Mnoge molitve sa bolnike.

I. Molitev s' ktero bolnik Boga prosi de bi mu bolesen v' prid saleгла	56
---	----

Kako naj se bolnik v' sazhetku svoje bolesni Bogu srozhi	63
Jutrajna molitev bolnika	64
Druga jutrajna molitev	67
Vezherna molitev bolnika	68
Vsakdanjo sprashovanje vesti bolnika	69
Druga vezherna molitev	71
Molitev bolnika ob nedelih in pra- snikih	72
Kako samore bolnik doma svete ma- she deleshen biti	74
Perpravlanje bolnika Sakrament sve- tiga posledniga olja vredno prejeti	85
Sahvala po prejetim Sakramentu s. posledniga olja	88
<i>Mnoge molitve in premishlovanja per bolnikih.</i>	
Kako naj se bolnik ves Bogu srozhi	89
5oti Davidov Psalm	92
Molitev bolnika de bi v' veri, upanju in v' ljubesni stanoviten ostal	106

Popolnoma grevenga	108
Premišhlovanje bolnika v' terplenju bolesni	109
Jesuf pravi sgled v' terplenju	111
Jesufove sadnje besede na krishu	114
Molitev	120
Premišhlovanje bolnika, s' kterim naj se v' nevarni bolesni trofhta	121
Molitev	123
Sdihvanje bolnika k' f. Trojizi	124
Molitev	127
Premišhlovanje, s' kterim naj bolnik strah pred smertjo odganja	129
Molitev	131
Sdihovanje, s' kterim se bolnik po- polnoma Bogu vda	131
Sdihovanje bolnika sa pravo, shivo vero	135
Sdihovanje bolnika sa terdno upanje	137
Sdihovanje bolnika sa gorezho lju- besen	139

Sdihovanje bolnika sa pravo grevengo	141
Besede f. pisma in svetih ozhakov, ktere per bolniku obudijo vero	145
Besede f. pisma in f. ozhakov, ktere per bolniku obudijo upanje . . .	147
Besede f. pisma in f. ozhakov, ktere per bolniku obudijo ljubesen . . .	149
Besede f. pisma, ktere per bolniku obudijo shalost nad greham . . .	152
Besede f. pisma in f. ozhakov, ktere bolnika opominjajo k' poterpe- shljivosti	154
Premishlovanje bolnika, kader mu odleshe	158

Nektere molitve sa frezhno smert.

Molitev k' Materi boshji	164
Molitev k' svetimu Joshesu	167
Molitev k' f. Mihelu arkangelu	169
Molitev k' angelu varhu	170
Molitev k' f. Barbari	171

Sdihovanje bolnika sa frezhno smert	172
Sdihovanje bolnika sa brambo pred dušhnim sovrashnikam	176
Molitve bolnika, kader se smert blisha	278
Molitev, kader se bolniku krish v' roke da	230
Molitve per bolniku, kader umira	231
Molitve, kader bolnik v' smertnih teshavah leshi in se nizh vezh ne savé	240
Litaniye per umirajozhih	243
Molitev	245
Molitev po tem ko se je dusha is teléfa lozhila	246

P o g r e š h k i.

Stran	Versta	Namesti	beri
10	20	te hav	teshav
51	10	ostenefh	ostanefh
87	7	uofam	nofam
224	16	zlo	zelo
176	23	sovrashnih	sovrashnik
209	9	svoje	svojo
—	—	je	jo
218	16	na	ne
219	sadna	s' fhlo	isfhlo
224	15	kakor	kar
230	1	sadosi ti	sadositi

bed	Went	80	80
in	20	20	20
of	20	20	20
to	20	20	20
also	20	20	20
for	20	20	20
to	20	20	20
no	20	20	20
to	20	20	20
to	20	20	20
to	20	20	20

Table of Contents

1	1	1	1
2	2	2	2
3	3	3	3
4	4	4	4
5	5	5	5
6	6	6	6
7	7	7	7
8	8	8	8
9	9	9	9
10	10	10	10
11	11	11	11
12	12	12	12
13	13	13	13
14	14	14	14
15	15	15	15
16	16	16	16
17	17	17	17
18	18	18	18
19	19	19	19
20	20	20	20
21	21	21	21
22	22	22	22
23	23	23	23
24	24	24	24
25	25	25	25
26	26	26	26
27	27	27	27
28	28	28	28
29	29	29	29
30	30	30	30
31	31	31	31
32	32	32	32
33	33	33	33
34	34	34	34
35	35	35	35
36	36	36	36
37	37	37	37
38	38	38	38
39	39	39	39
40	40	40	40
41	41	41	41
42	42	42	42
43	43	43	43
44	44	44	44
45	45	45	45
46	46	46	46
47	47	47	47
48	48	48	48
49	49	49	49
50	50	50	50
51	51	51	51
52	52	52	52
53	53	53	53
54	54	54	54
55	55	55	55
56	56	56	56
57	57	57	57
58	58	58	58
59	59	59	59
60	60	60	60
61	61	61	61
62	62	62	62
63	63	63	63
64	64	64	64
65	65	65	65
66	66	66	66
67	67	67	67
68	68	68	68
69	69	69	69
70	70	70	70
71	71	71	71
72	72	72	72
73	73	73	73
74	74	74	74
75	75	75	75
76	76	76	76
77	77	77	77
78	78	78	78
79	79	79	79
80	80	80	80
81	81	81	81
82	82	82	82
83	83	83	83
84	84	84	84
85	85	85	85
86	86	86	86
87	87	87	87
88	88	88	88
89	89	89	89
90	90	90	90
91	91	91	91
92	92	92	92
93	93	93	93
94	94	94	94
95	95	95	95
96	96	96	96
97	97	97	97
98	98	98	98
99	99	99	99
100	100	100	100

